

גְּתִיבָת צַיּוֹן וִירוּשָׁלָם.

יפלט נִתְיַב לְכָל אֲחִינוֹ הַנִּפְרָצִים בְּאֶרְבֶּעָת
קָצֹות הָאָרֶץ בְּדֶרֶךְ צַיּוֹן וִירוּשָׁלָם הַאֲבִילוֹת
וַיֵּרֶא לְכָל אִישׁ אֶת חֹואָר וֶתְכּוֹנֶת עֵיקָר יְרוּשָׁלָם
וְסִבְיכָותָה מִצְבָּה וְמִצְמָדָה. וְמִצְבָּה הָעָם הַיּוֹשֵׁב
עָלָיה. הַחַטְרָרִי וְהַטּוֹסָרִי כָּכָל חֻקָּי
הַטְּאָסָא נְדָרָא פְּהִיעָד בְּרָלָא נְעָדר עִם הַרְבָּה
מְדֹרְאוֹת וְצִיּוֹרִים פָּתוּחִי עַוְפָרָה.

סָאת

אַבְרָהָם מְשָׁה לוֹנָז

וּבָיוֹן סְפִתְיָחָן לְהַבְּעֵלִיפָּה נְגַד
יְרוּשָׁלָם. (דִּינְלָג י' י' 6)

חָלָק רַאשָׁוֹן

כָּדָמָה

מִנְיָק יְרוּשָׁלָם קָמָנוֹ.

בָּשָׂמָח. כִּי אָנוּן פָּלָח תּוֹכָה וַיְנַכֵּשׁ מִירּוּשָׁלָם מִפְּקָד.

כָּזָם אָכֵב ל' יִשְׂרָאֵל דָּוָבָרּוֹמְקָין י' וַיַּעֲשֵׂה הַחַבְצָלָת.

ט' 1826 - 1826

ZION und JERUSALEM

Ein
Topographie

von

Jerusalem und seinen Umgebungen samt viele
Ansichten und Aquarellen beilagen

Von

A. M. Luncz

und geöffnete Fenster hatte er in
seinem Erker gen. Jeruschalajim zu
(Daniel 6. 11)

Erster Theil

Jerusalem
1876.

ראש דבר במקומות הקדמה.

לפניהם בישראל, עוד טרם החלו הטעברים ללחוץ את טעוייהם "הקדשה", כתכו לטו, וההקדשה הייתה בעיניהם בספר מיחד או לפחות בדבר הברחן לדצר ואידר בלבד לא ימצא מHALCHIS בארץ. ועוד בלוט אמר שאחת כהה על ההקדשה הרבה יתר מעלה גוּת הספר. הלכישות פה לא צותה "בגיטטרדי אונט". וישימו עדרי "הגותרייקון" על ראשה יכללו את יסיה "ברטזים ובצירופיס".

טטרת ההקדשה ותבליתה הייתה אז שני דברים.

א) לבאר את הסבה אשר הסבה אותה להוציא או ספרו לאור עולם. אחרי ספרו השני הרבי של היה חכוש באמתוותיו.

ב) נתינה טעם על שם הספר, ואם רק שם המחבר בלבד שלוב בו, או נס שם אונז ואוטו, או שם האלחותו לא בגרה בו — גם שם רעיתו וצאנאי, ולברר בא זה דין הצעיר אותם בו. אם על ידי הניטרייקון בלבד אי בקיז עוזר נס פהנימטריות, או באנשטי הוריין אשר קראי לו שצ טוזר אשר לא יכול לחברתו ישר בשם ספרו, הזכיר לסייע נס על ספרי "הספר קש", וחילופי האות ב"ש לבקז טהט עוז ביצה, יותר דרכה נפש החابر — עת ספרו לא יצא לאור —

על ההקדשה והגדולה והארוכה אשר כתבה ליטאנו מעל נוף הספר.
אולם בימינו אלה אשר טבקו ספויים דבו טארכה, ואת אבן
סינה בקרותם ייסרו על אשיות החקדטה, השבilo נס
הטחים לפלי, לכתחז הקדטה כלל, והמחבר אשר ההכרה
גביאו לדבר רברים אחדים בראש ספרו, קרא אותו "ראש דבר"
או "פתח דבר", אך מעט מעש הרגלו נס הטחים לכתחז לפני
כל ספר בראש דבר, ועל הסדרת להנסים יקראו היום ראש דבר
דבר, (הסתנס אשר היה להנסים על "הקדטה", נהפק בעית
על "ראש דבר"), — אולם נזאת יסרו איש טרעה כי תחת
אשר ההקדטה נצמבה לפני הספר, הריש דבר יכתוב אחורי
אשר הספר כבר יצא מכית הרפום, ונס במלחיהם יסרו כי
תחת ראש הרשונים בהקדטה לא הזכיר תשובה על המנעות
והחטויות הנעות בספריהם, כי פהו ינוו אונן בעצם
אחורי אשר איש לא הרחיב אז עוז בנשיזו לנקי אחורי ספר
נדפס ושה נס ספר אשר בעלי בעצמו יעד כי יש תי' הרבה
ד סקטות טרזלי זטנו ווק פפני כובר, הוואות הדפסים לא
הרטף, יאו הטחים בעית — בעית אשר המבקרים נצישי
טיניהו קיזו עליו כי כסלא לאוגיא ויתינו לבקר נס ספר
אשר הסכמותיו באדרו, ונס על ההסתנות בעצמן ימו את
קי חביבות לראו אם רק ספן אחר הטשביטים על רעהו הקודם
לו, ותרשין על המחבר או כלם ספנו על הפה בר ואת
ספר לא דאו עינט. — לאסף בהראש דבר — בק —
חביבות אשנות נגר הספרים וטאייה לא ידבו על הדברים
אשר הביאם לחבי את הספר אחורי כי נס אהדר המבקרים לא
יעשה אולת נזאת לשאל טי ביקש טנתו לחבונו? כי הפה
הלא ישישו בעל כל הין בעאת ספר חדש לאו, כי אם יתע
ספריהם הלא חלייה יתטו נס תעבקרים, נס על דבר

שם הופיע לא ידרכו אחרי כי יראו לרטז בחתם שאומות ושות אבותיהם כטנהג, כי אז יתנו עור-תקום להטבקרים להראות גם את חמת הרוב בהפטראות האלה ע"כ השם הראשון אשר יבוא בפיים אותו יקרו לנו.

גם אנחנו אחרי אשר בעוזת ה', העוזר לכל עטוי עמל ותלאה זביתי לדאות את חלק הראשון טברי יוצאו לאור אחרי אשר עברו עליו כתשעה ירחי-עטל מיום הביאותינו לבית הדרושים אשר גם אנחנו בעצם ראות פניו לא מלתי, לי אטרה נפשי. טרווע תחbatch עד אשר יקיזק הטבקרים בתכילות של שללות וסתירות הן כל התסיגנות והטגרעות הנטאות כטפרק נלויות וידיעות לפניך. הישיבם עוד ארם ישאלו. "הן דרך ברבריה אטרתי" וחוילותי לכתוב את השורות חכאים, אך טשווים כבודן של חרואשונים לא עזבתי גם את דרכי הקדשה הקדוצה, וגם אנחנו אכאד טקודם את הסכה אשר עורוותני להבר את הספר הזה ועל זה אדני הטענו?

זה שבעה שנים פעמי באתי להסתה בנחלת ה', בע"ק ירושלים ו"ה בטשר השבעה עניט האל שמתי את לביו לתוד ולhookor אחורי תבונת ומכע הארץ חטובה הזאת מצבה, ומעמדה עס"י חוקי הנעאנראטיש ההדרשה לשאלת חלקיה; דרישתי בטברי חכאי עטינו אשר קדמוני ונס טפרי חכתי העטים ללשונות לא טנעת את ידי. חקרתי ודרשתי עד טקום שידי סגעת רק לטען ביא ערד תכליות מהות ומצו הארץ הטהוללה הזאת והגנה בעברי על פני טפרי שפט עבר אשר טיסו מלחמת על הענן הנוכחות, והנח לדראון לב כל איש אהוב עמו ארצנו ושפטנו באמת, עליה אל פני כולם קטאוני, חזניאות, כמו פניהם חרולי.

הנוצות (וולת אחרים טהה היוצאים טן הכלל) ובין אחד טהה אשר יתאר בשורט "האטח" את תיאר ותוכנות ארצינו ועיר קדשינו כיאות. וכלמה כסתה שני בראותי כי סופרי העטים יטזו בסוף לאפשר לחדשים בכל שנה הרבה ספרים חדשים על העניין הזה — אם כי כבר נטצאו בידים ספרים רבים אחרים — *) ולעתת אשר לנו זרע יהודה לכבד ולהוקיר את העיר ואת הארץ חזאת הרבה יתר משאר העטים, וכהורבת דבריהם — האותנים — יכבדו אותנו יתר מהנוצרים (ראה הלהה בהטבזא) "בב' ז' ל' ג' "

*) אס' ע ל נ ג ע פ ל ס פ נ ל ל (גָּמְנוֹן נַחֲנָק פְּלִיטָן אַמְּנוֹן) 1853—250 לוח מקפלס הכהנים לטל ללו גנייןו, הפל כהן גלו מזינט 1853—
לאופולד נולטה מוחות ועתלה, מילר טמיטי אַפְּוֹת זָהָר הַלְּוִיד (קָלְיָנְעָן הוֹכֵל פָּלְאָפָּל) וגס אל מזרה (הָנוֹיָגָעָן) הרכבת ז' זבאי
יהעכ עלה גאנל באנטונגבי גש גָּוֹן גָּנְדָּה לְהָוָן עַולְוָה כָּל קָפְּלִיס
סְגָּנוֹלִיס גָּנְדָּה כָּלְנָל מְזָה וְנוּלְהָבָה מְקוֹם לְחָבֶד יְדִישׁ דְּמָנְתָּוָס מְמָלוֹן
לְמָנְגָּל גּוֹ, וְאַקְפָּל שְׂמָלִישׁ פָּלְנָדָה יְאָלָהוּ לְקָרְבָּ�נְהָכָרְמָה אַפְּמָה סְיָסָה (*) וְהָנָהָה נְסָפָתָה גַּס הַמְּ
הַסְּלָלָה גַּנְלָה לְקָרְבָּ�נְהָכָרְמָה אַפְּמָה סְיָסָה (*) וְהָנָהָה נְסָפָתָה גַּס הַמְּ
קָפְּלִיס מְעַנְּיָה פְּכָנָה וְסְמִיכָּה טְקָלִין דָּהָרָה נְמָתָה גַּלְשָׁוֹת אַמְּרוֹת וְהַלְּבָה
הַסְּלָל גַּמְהָלָה גַּדְלָה סְיוֹס אַזְּהָבָה אַלְעָלָה טְהָנָנָלָה גַּדְלָה לְהָמָס זְבָבָה
כְּיָ גַּס אַמְּגָּדָה יְאָלָה גַּלְוָלָה קָפְּלִיס גַּטְהָנָנָלָה גַּדְלָה גַּמְהָלָה גַּס מְבָאָיָה
הַסְּפָאָה סְפָאָה אַלְנָתָה גַּלְשָׁוֹת אַזְּהָבָה גַּדְלָה גַּדְלָה גַּדְלָה
הַגְּטָעִים מְמָתָּקָבָל פְּמָכָה. (*) זְבָבָה גַּדְלָה גַּדְלָה גַּדְלָה
זְבָבָה גַּדְלָה גַּדְלָה גַּדְלָה גַּדְלָה גַּדְלָה גַּדְלָה גַּדְלָה גַּדְלָה
זְבָבָה גַּדְלָה גַּדְלָה גַּדְלָה גַּדְלָה גַּדְלָה גַּדְלָה גַּדְלָה גַּדְלָה
זְבָבָה (*) זְבָבָה מְקָלִיס גַּס כְּפָלָק סְכָי מְהָמָה חְלֹק חְלֹק יְעִיר מְלָטוֹן כְּפָלָק
קָפְּלִיס וְסְפָאָה, גַּל בְּמְכָבָד אַמְּקָט וְסְגָּנוֹנָה מְטָל כְּבָסָנוֹן גַּל הַלְּרָן יְכוֹפָה
זְבָבָה מְיֻוס גַּגְלִיכָּו מְפָל גַּלְמָטָס מְלָס סְיוֹס סְיוֹס.

התעוור איש עלנה לכתוב ספר אשר יכלבל את כל תוכנות
יע"ק באך הטיב — אם כי לא לטעתים יטצאו סופרים וספרים
רבים על עניין קטן אשר לא היה שווה לכתוב עליו אף ספר
אחד — ע"כ אמרתי הנני איזור כנבר חלצי לבתוב עלי ספר
חוקה . את תואר ותוכנות יע"ק טעמה וטבה וטב העם היושב
עליה הכל חוקי התאמס אנדראס יע דבר לא נעזרו" 1)

עתה ! אחוי ובני עטי הנה הבאתם לפניכם את ראשית
ביבורי פרי עבודתי זאת אישר בשם "נטיבות ציון וירושלים"
קראתינו והיה אם בשלום ואהבה תקרטו טנו ובל איש יראה
לייתן לך מהלכים בעירו ובארצו . אז אדרע כי לא בכעס האשם
אשר לא נטצאו ספרים טובים ונכוהים על העניין הזה , רק על
אשר לא נטצאו אנשים אשר התעוורו זהה . וכי זיקי אש
אהבתכם לידי עת תוכנות ושבע עידנו וארצינו הק' אור לא
נכבו טגלי יט הזטן הסוער רק עומטו אישר אם גם רוח קל יעבור
על פניהם עד טהרה יהיו לשלחת אש כוורה ; ואז אנו שף שנית
את ידי לכתוב ספר על כל "טקרי ארץ פלשת" לנבולותיה
סביכ כתוכנות ותואר ספרי זה .

עתה קורא יקר ! אחריו אשר הקדמתי לך את הטבה אשר
הביאתני להיות בין חבריו חבר . עתה אם גם תפאה טשנה

1) מילוד קומס גטמי נפלו ידו כולם כסלק חלק לך לדרכין
לכדי לך צמחי כה נפליק לך זאותי נכדי כי יד מהבכם חזק עלי.
לחלקכו נטניס , ומי טל גט טככם ויכול לנו ? לך פיו גטוניס
קויליס יקליס כי מיד בקהל יפונו ני סולאומי זו לא יכול להציג פל
משבח הדפים מה טחלק טקי .

בדבורי, נא! אל תמהר לשליך עלי את כל החתק לאמר 'כ'
אין בו נזוכה', זכרך ואל תשכח כי בני תטוהה אנחנו ודק עני
בשער לכולנו, ומה האיש אשר יחבר ספר ולא ישנה?
ונם אנחנו בעצמי לא אמתהר כי פלאבתי נקייה טכל מום ודושן,
רק זאת אוכל להניד כי עד עוקם שיריו טגעת עשיתך, לא
פנעתך טעמלה נפשי ומניעה נזוי, לא היה מהיר לשאווה, רק כל
דבר שקלתך פטעים הרבה בטהומי שבלך... ואמ' אחריו כל אלה
עוד חפצאה משנה בדברי עלייך לדין איתי לך זבות: וננד זקנינו
עטוי וחכמי לא אבוש לאמר כי בכל ספרי שפת עבר אישך
הו ננד עני לא ראיתי עוד ספר אשר יהיה ערוך בסדר נבון,
ורבר לא יעדך כו... ויהי נקי מסיסורי הכלים וגנותות יותר
טפנו... וכל איש אשר "השכל" נר לרגליך... והאמת
אור לנתיותיו יודה לרבי אלה.

עתה אליך טבקך איש דברתי, הנה טבקך אתה ותחמי
הבקורת כי המבקר ירע באר הטיב את טבע הרבר הטבוקר ואת
תבונת מקומו, ואם לא אין לו הרשות לבקורתו, ועתה אשאלך
והודיעני הנך הירעת את פאב הסופר או המחבר בעיניך אשר מלבד
אשר יציקו לו גואליו ואניאו ביתו, זהה, חוסר לחם ונקיונו
שיניהם, והקדחת אחותם, נס טוקשים וטכשולים רכים
מנוחים על כל פדורך רגלו, אשר ינדרו עליו את דרך טבוקו
חכמתה? — — — — — — — — — — —
הירעת אשר בלכתו לרובו, אז נס כל ננד שינוי סתי וחסר
לב בעני נאה ובזו ימיט עליו וטלך יקרוו אחריו? — — —
הירעת אשר בעת לנתו לאחד החכמים שאביך ללוות טאותו
ספר כתוב בכתב עטף, אז כנגב בחתורת ימייך אחריו לבלי
יראהו איש טהור כי אז — — — — — ?

הידעת ערד באת מעתים עליו להשליך את עטו טירו — בוחלו
לכתחוב דבר מה — טמאות הטעונעים הרבים העוטרים אותו
חסביב? ואו, — אך — אז יכול לבע את אשר החל עת פועל
בית הדסים יעדתו עליו ויאיצו בו לבלות את דבריו, ערד כי לא
יהיה לאל ידו אף להעביר את עין בחינתו עוד חפעם על דבריו,
חרעת טבקר את כל אלה? אם כי רק כשר טרלי הם טול כל
התלאות הרבות העוברות על ראש כל איש אשר ידיווב לו לכתחוב
טיריים אחדרים בשפט עבד ואשר האמת. גרא' לרגליו ואהשכלה
או ר' לנתיותיו. לא! לא! כי לו תדע רק את מאחת
מאלה, אז — אם רק אין שנאה כמושה בלבך ננד כל המחברים —
נס לבוך לא יערב עוד להוציאו על אשנויות הקטנות אשר
מצאה בפסיו כי יוכל איש בטאב כזה להוציא לאור ספר בלי
משנה, ולו ידעת רק את הובל הזה כי בעת אשר אתה תשבע
על כפה כבודך וטקרתך בסיך, ולבך יתעננו על אשנויות
הקטנות אשר מצאת כהספר — אשר לא עטלת בו ונס חנ�
בלא סוף בא לירך — כי כלל גדול אטו ב��ורות, חוקנה
איינו טבקר והטבקר איינו קינח — ועד טהורת תאזו את עטך
לרשיט אונז בספר זברונותיך לבל אשכחן תלילח, אז נפש
הטబר עליי תאבל כי עוד לא קבל שברואך כסועל נטול —
וזאוי נס החטאוד הדפום לא שבוי עוד אליו; ובעל בית הדרטום
בא לחת את נשיו. לו ידעת זאת אז אם רק לך בשער לך
עד טהורת השלכת את עטך פידך ואת מכתב בקורתך לנוראים
קרעת — . ובב' טבקר באת לי לא מתקנת חנס — חלילה —
אנכי טבקש טך את בקורתך, רק כי תלוחתו לי עד אשר
יהיה לאל ידי להעלות על אשבח הדרטום את החלק השני
ובו עיר ואתקן נס את אשנויות והטעויות אשר נפלו בהחלק
זהו, אז תוכל לCKERתו בכל אותן נפשך,

בעטיפות אצפתה כי תעשה לי את הרבר חזה אחורי כי
שנת השבע עוד ויחוקה מטנו ובכל עת תובל לגב ות את
חו בר כי כחותך ביד היוצר הגני בידך .

עתה חוכת עלי לאודיע . כי רק אל הפקידים אשר רק
פקידים המת וכל מעינם להAsset אחורי מוטי רעהם אליהם
— רק — אליו שטתי דברתי אך לא אל הפקידים אשר הפטצט
לכדר את האמת . להט ירחש לבני תודה וכבוד . ואת פני
כבדם אלה כי יואילו בטעובם להאצל רגעים אחדים טרגע
עתותם הפטcordות לטובת החבצת וחבקורת לחקראת ספרי
זה , ואת חריאת טשפטם יטחולו נא לכתוב אליו . ואם יהיה
חאמת אתם לא אבוש לאטר . שגית יי' , ואת דברים הטוב
אדפיס ב'ה בסוף החלק השני בתורה וברכיה הרבה . —

טרם אכלת את דברי . עלי לצקת רחשי תודתי וברכת
לכל אלה אשר תפכו בידי בטשר עת הרסטהו . ה'ה השרים
חורים — הנורעים לשס ולחלה — לביית ראתהשילד אשר
בפאריז . ולבן משק ביחס רב מה' הנדול דושן טוב לעמו
וכו' טהורץ אברהם הכהן נ'י . ולהשר הצדיק טעו עטנו
ומשנגב דתינו וכו' סיר משה מונטיפיורי נארט הי'ו . ולהרב
ה'ה ה'ה הבלשן המפוזט וכו' טהורץ אליעזר הלוי נ'י . את
שפטות כולם אזכור באחבה וכבוד ובעדם אשא דנה ותסלה כי
יבורכו טוטיב . ציון וירושלים . ואתם קוראים יקרים ! אם ימצא
ספריזה חן בעיניכם . נא אל תשכחו להאצל ברכה ותודה גם
להשרים הריטים ולהחכמים הנכבדים האלה כי לו לי הם אז כנעל
אשת כל חזה שפש היה עוד ספרי זה .

בן אהציל תודה וברכה גם לאלה החכמים אשרפתחו
לי את דלתות בית ספריהם ובירוח חכמתם תמכנו בידינו. ותתנו
חכמי נכבדים זה, הנכבד טוב הצען הרוסא האיטסואר וכו' Dr. Th.
R. H. Friedlaender Chaplin ואמ' פינכנל
würtembergischer Königlicher Banrath C. Schick

לכולם אתן תודה וברכה רבה מעמקי לבבי שטם זכרות יחי
טכורך לעד ולעלטים.

מבוא.

השכפה כללית על עיק ירושלים תז.

ירושלים. העיר העתיקה בארץ הקרים ! לפנים נקרה
בשם יבוס ע"ש יבוס הבן השלישי לבגנון אשר ישפ שס .
גם שם 1) לפיד אחרים והשם ירושלים אשר יווה על רוב
שלומ לכהה לסי הנדרה רק בימי דור המלך ע"ה . כי עיר בואו
ישבו אחינו ביחד עם היבוסים כי לא חוריושים (אוסטיאים א' כ'א)
אשר הוא לכדר את התיאדרה אז קרא הוא את שמה ירנו שלם
לאמר בן "רב ה' עשות שלום לנו" 2). ילידי הארץ יקראו

1) כן יפלטו רוז האפרטיז פפי' צ' ולבני לדק מלך פס
פס' ננילקיה (יד י"ח) כי פול פיא מלך יロטנס וכן יתלהס מונקלוס
ויגע מלכל דילוטנס ורמייס נטענה גל דבלי האטול ויתר גלנס
סוכו ועתונטו גלון (מקליים נ"ו ג') ואל שבתוג ניאוטש (י' ל')
לזרני לדק מלך יロטנס הצל וזה נלהס כי פוואת גלבני יロטנס פיו
תמייל אטוגלייס גס פאס לדק (לטה ז' מתקני מלן לטלס"ה מהו"ט
געוויכלהן לות יロטנס כי כמן טעס נכוון נז'ו) ובן פול גס צניל פ'
א"ג וכ"כ גס פוקיפון כי לפנים קילו ניאוטנס "טַלְ" , וסתס פז
פול גאנט סלטונג — גס פול גאט נמיינכו פיצוקיס גא — .

2) נדעת געל הול פטרכיס ואסקרי הרצ' ובו הולגס פאס
ז'ן יロטנס-קס'וּס פקלוב יומל לועטן יロטנס , ואמילון זבאו פס'
פס' פילקט נחן ענס גל פול הנטס זהה על מתקל זוגי , ינן כי פועל
פאלט טימת חמתקת לפניים , נעני פטזיות (נעל ליאן) ולעניל פטזיות
(נגדס נעל אקליט) (לטה גמנים ג' 74)

לה „איל קודס“ טרורנו „הקדושה“ (3) היא העיר אשר עשרה כזוב ישוקל ובניה בכתם אופיר, ונטה כל איש ואיש — אין הבדל דת — תכטוף לחזות את יפי תארה ולהתענג על געם הרה. ולהתבונן על עזם „הקדושה והקונה“ התווסעת על ראשה! — וואה אשר זבה להיות רק פעם אחר בימי חלדו בירושלים, קדריאן, נכבר, וטאוד נעה הוא בעינו, ונם בני נילו יוקירוהו ויפארו את שטו בכבוד, כי אותן הוא כי לב שהור ורוח נכוון בקיומו. — הנצרים הארכנינים והسورים וכל גוארי ארץ הקדם חבאים לירושלים, יצירוו על ידם הימנית את תואר בית תפילהם וסורת היום והשנה אשר בו באו לעיה'ק, בכתובת קעקע — אשר לא תטהה לעולם — לטען יהיה להם

(3) פאומאליס יכלו נאחו בלב דרכ אקדוט נאש עד כי ילו לקדול מומו בטמו פגוני רק בטאות פגוליס נט קדושתו, בן יכלו מט מקוס פמקדת גטס „היל מליכוס“ היל מתיינו, „ספלט טאקדוט“ ובן יקללו לילוקטן רק פאות מוחליים ממו, „היל קודם טעליף“ (קדטanganחלט) ניט לאל מקרט „קידט מאניך“, (אלט פקסל טבלני קדיל היין גהניליק ולכאנטעלט) נט כי טטה פגוני טה נט מה קודט „היל טעליף“ וגס צמחייב לאייס נוקחוי וצאמבי פמאטלה זט פול טום, וכטאות מוחליים פמליאיס פנ'ז נט יטטמיין רק פאנטמי אליהם וטיליט. — וטלאות גט פקסל חיוני פקdemon Herodotus גט כווע יקלטינט גטס „קאליטיך“ Kadytis היל גט אווע גגאל אטולט קודט. — וגס זקס פקסלי קלאטינו יקללו הומט פלאט פגעמייס בטמות דנילן (ט) וגעז לגות כלהה.

לאות כל הימים כי זכו להיות בעיה'ק ירושלים ח'ו . —
כל בני שלשה 4) הדמות הנדרלות האורחות כעת בתבל
ארצה טהטלך היושב על כסא הטלוכה . עד העבר אשר אחר
הריהם قولם יכדרו זקיין וירוטטו את עי'ק ירושלים , וטחים
נכברים היהודים וחנאים כי הטה יטרו כסא כאר ללבנות לנו
היכלי'ס וכתי' תפלו'ת נדרלות וטשכניות כבתחים לכלכל את
הטן האורחים אשר יבואו שמה טרי' שנה בשנה לתפקיד בידי
כהנים ראניהם ועניהם היושבים שטה לטאן יכול עבד עבודת
דעם באין טפראיע . — גם העטם היותר קטנים בהכנסיה חנאי'ת
כהק אטטי'ם , חסורי'ם , האבעשינאים , וכו' גם לטז'
היכלי'ס בתוי' תפלו'ת וכתי' טקלט לכהנים ועניהם וגם מהם
יבאו פרדי' שנה בשנה הטוניס' הטוניס לעי'ק ירושלים . — אך
bijter שאז' יותר עז' יכדרה אהינו היהודים , זהה היא טפאות
שני' דברים . —

א) כי הטה יכדרה פסאת עצומה , ולא טפאות הדברים
והזכונות הקדושות הנמצאות בה , ولو לא היה בה כעת אף
שריד אבן אחד טנן המקומות הקדושים אשר עמדו עליה , וגם
גבורז'יטי' קדם אחד לא היה שלוב עור בחטמאותה ותורבותה
גם אז עבדה עצמן , בטעה ובקרושה זואת כאשר היא כעת
עם טר בית הזכונות הקדשות האוצרות וצורות בכל דרך
כפ' רג'ל . —

ב' (ה) כי הטה טכדרה ואוקדרה היותר ראשונים . — כי

4) קולע דין צלח מעכטנו נטהנלאס (פלנקען) ימאל
לדכלי'ס פטנה גם מנגנו וכך ונקי' למ' סיג' פקידות נטהנלאס
טלאס מלון כווכס" .

לפנים טרם לזרת דת נוצרת, ועכבודת האלילים שלמה בכל הארץ, היה להם כל הערים ירושלים. — הלא בחמת ירושלים (ו') אמר כרטישק ציון עיר ה' ? ונם אחרי התיסר דת הנוצרית אשר מחוללה וטיסרה נולד חי ומת בארץ החיה ובעיר חזאת. נם אן לא מהוו באין כריתה הטעמים לכבר ולרוועם את שם ירושלים ? ורק כיאלווש טאות שנה (אח'?) כאשר עליה העלהנו אם קאנשטיינטן, טשעתה הבנסתה הנוצרית ביטים ההם, ירושילינה וצאה — לפי דעתך — על נפון את הטקיות אשר בו נקבע מחייב הדת חזאת, בנה עלי בית תפילה גדול למדאה ? ואנו החלו הנוצרים נס הטע לעלות ירושליתה, ולכבר את העיר חזאת אך עוד לא נהרו בשפע רב אליה ערד איזה שנות מסטר לסקי מע הצלב הראשון, ואמר אז רבו העולים אליה, הישבעים נס הם החלו לבבז אותה רק אחרי הוסר דת האיסלאם ? ואחרי נתנה — ברכיס תורת האלקראן ואטרוי מחד אשר נס ה א רוכס על לשונו את שם ירושלים עיד הקודש (בערך שני מאות שנים אחרי גמר בניית הנטבעסקירכע) ונם אז לא היה תשוקתם אליה כי חזקה ערד אשר נבנית בית תפילה היוטר גדרה על טיקום חטדר עי' המכלי יט אטאל (אייר נרצח ביאנת 644 למסטר הרנייל). — אולם היהודים הבה שבבליה וטוקידיה הראשונים כי נס צור פנו נחצבו הוא אברהם אביהם הראישין, כבר הוא הוקיר ומיבד את הארץ (עד כאלף ושבע מאות שנה טרם לזרת דת הנוצרית וכשני אלפים ושלש מאות שנה קורע דת הטהדריה) ואת העיר — עט' סקדת ה' — לפואר ועד בשנת שני אלפים ועוד לבה' ע' מטר ה' לאברהם. קומ מההלק' בארץ לארכה ו לרוחבה כי לך אהונכח ? — כי את כל הארץ הזאת אשר אחת ראה לך אתנה ולזרעך עד עולם (בראשית יג-טו-טו) ובנין אחורי כולם הוקירה

לטאוֹר וטָאַרְוּ אֶת נִפְשֵׁם עַלְיהָ . יַצְחַק לֹא רָצָה לְצַאת מִהָּרְעָץ
הַזָּאת עַד כִּי הַרְעָב הַצִּיקְתָּהוּ . — יַעֲקֹב בַּיַּקְשָׁ אֶת בְּנֵי יִקְבָּרוֹ
אָוֹתוֹ רָק בְּשָׂעָרָה אֲשֶׁר בְּשִׁדְּה הַטְּסְלָלָה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי טָרָא
בָּאָרֶץ כְּנָעָן (שָׁם ט' ט') יַוסְקֵעַ הַשְּׁבִיעַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַטְוֹר
„סְקוֹד יַסְקוֹד אֱלֹהִים אֲחָכָם וְהַעֲלִיתָם אֶת עַצְמֹתֵי מֹתָה“ (שָׁם נ'
כ' ה') טְשָׁה . רַבִּינוּ רֹועֶה נָאָתָן אָזֶר לֹא קָם כִּמְהֹוּוּ . בְּדָמָעוֹת
שְׁלִישִׁ שְׁלָתָה אֶת פְּנֵי ה' קַוְסָּה טָוחָנוּ אַעֲבָרָה נָא וְאֶדְאָת אֶת
הַהֲרָה הַטוֹּב הַזָּה וְהַלְּבָנוֹן (רַבִּים נ' כ' ה') , טָנָעִים זְטִירָות
יִשְׂרָאֵל טְלָכִיו קְדוּשָׁה עַת לְחַזְקָהוּ אָוּבָיו וְטְשָׁנָאָיו בְּנָשִׁישׁ , לְהַסְתָּרָה
סְפִנְיָהָם וְלִכְרוֹחָה לְהָאָרָצָות חַגְשָׁנָוֹת לְאָרָץ כְּנָעָן , אָמָר בְּחַחְתָּה
רוּחוֹ . — וְאָם בְּנֵי הָאָדָם אֲרוּרִים هֵם לְפָנֵי ה' בַּיּוֹנָרְשׁוֹן
הַיּוֹם מִהְסְתָּרָה בְּנַחַלָּת ה' לְאָמָר לְךָ עֲבֹד אֱלֹהִים אֶחָד
(ש' א' כ' י' י' ט וְכְדוּשָׁת חֹיל) . נָסַרְבָּה בְּשָׁנִים אַח' כִּכְאָשָׁר רַוב
עֲוֹנָס הַגְּלָחָה אָוָתָס טָאתָה , וְעִיר חַאְלָקִים נְשָׁרָה וְגַהְוָסָה עַד
הַיְסָוד בָּה , נָס אָז לֹא חַדְלָוּ אֲבוֹתֵינוּ חַנְעָנִים טְלָכָר וְלְהַוקִּיר אֹוֹתָה
בְּבָל לְבָבָם וּבְבָל נְפִישָׁת . — עַל נְהָרוֹת בְּבָל עַת יִשְׁבּוּ אֲבִיתֵינוּ
לְגַנְוח טָעַט , וְסִיבָּלָם עַל שְׁבָטָם , דָוָטָס וְשָׁחָוָח יִשְׁכָּנוּ , לֹא פָנָז
סָה לֹא עַנוּ דָבָר , — רַק אֲנָלִי דְּטָעוֹת הַתְּגִלְגָּלוֹ טְבָכָוֹת עַיְנָהָם
עַד בַּיּוֹנָה לְנַחַל שָׁוֹטָף — כִּי זָכוּ אֶת צִיּוֹן עִיר הַאֲלָקִים אַיְדָי
הִיְתָה לְשָׁמָה . וְהִיא הַעֲתִיקָה טָהָם טְלִיס נָאָלָטוּ דּוֹאָה , אַךְ עַת
יְשֻׁבָּיָהָם הַרְהַיבָּו עוֹז בְּנִפְשָׁם לְשָׁאָוֵל מְאָתָם לְשִׁיר לְהָם טְשִׁירִי
צִיּוֹן . אָז אָז נִפְתָּחָו סְנִיר שְׁפָתּוֹתָהָם , וְכָולָם כַּנְחָר הַרְיָמוּ כָּל
בִּיכִים הַטְּסָלָח כְּלִיּוֹת וְלִבְכָּרָן : טְרֵנָא הַרְוִידָעָד מְטַקּוֹטָס . אַיְדָי נְשִׁיר
אֶת שִׁיר ה' עַל אֲדָמָת נְכָר , אָם אַשְׁכָּחָז יְרוֹשָׁלָם חַשְׁכָּח
יְמִינִי תְּדַבֵּק לְשָׁוֹנִי לְחַכִּי אָס לֹא אָזְבָּרִיכִי , אָם לֹא
אַעֲלָה אֶת יְרוֹשָׁלָם עַל רַאשׁ שְׁמַחְתִּי (תְּהִילִּים קְלִיּוֹ-ה' ז')
וְנָס עַתָּה לֹא יְכֹושֵׁז הַטְּלִים הַאֲלָה טְלָכָב כָּל נִישׁ הַזָּרָא וְהַרְדָּ

לדבר'ה', גם עתה יחרדו ויסטרו את שערות ולכוב האיש הנלבב בכיבום יצאו פסי נולי ירושלים על נחרות כלל — זה בשני אלפים וקלין שנה — .

בנו חכלה אשר היה טשקה לטלך נדול ורם כארתחשפה פלך סרם השליך את שעשרה כהונתו הנרולה אחורי ניוו וחתר בבל עז להשיג הדרישות טאט טליו וארכונו ללכת ירושלים, לפען בצר חוטותיה ושעריה ולחזק לבות יושכיה ולוועותה לעיר נושבת, טה נישבבו וגעלו הטלים אשר הביע בלב רועד אל טלכו האידר איך לא ירעו פנוי אשר העיר בית קברות אבתי חרבה ושעריה אובלו באשי (נחמי ב' ב'), וטי יכול לספר את התלאות והצורות אשר סכל קדושה זו בחיותו בירושלים, האיש הטירות מעם הוה הרץ והענוו לא נתן שנתה לעיניו ותגונת להעפינו, נס את בנדיו לא טש טליו, ואת נפשו שם בכשו בכלי רגע (הנס כחוכים על ספרו) רק לפען חקם את עיר אבותינו מעפר שטביה, וטי יכול לחאך ולספר את כל העברות על ראשי אבותינו אלה ערי עליה בידם לכוון את שכותם בטהבנות טבוחים ולהכני עאת כל אורהם ואובייהם טסביב .

חכמי הפלוד אשר היו נס אחורי אשר הנוו בני ישראל שניית טעל אדפס, והביה אשנוי נס הווא היה לטאכולת אש, נס הפה תפליינו טאור בשכח החידך הזהם וכטעלת, וויאת טהש נכיא סה לטישל; ר' חייא בר אבא או' יוחנן אמר כל חפה לך ד'א בא', טיבחת לו שחתוון בן טילם הכא. רבבי אליעזר אמר כל הדר בא' שהו בלא עון, ור' ענן אמר כל הקור בא' יכולו קדור תחת הטזבוח וכן אטרו אסילו ששהה שהיא בא' טוכחה לה שהיא בת עולם הנה, ועד אפז, שkolah ישיבת או' כנדר כל

הטגיות שבחרורה עיר כי אסור לילך פגנה להויל רק לשלאח דברים . וכן אטרו כל הדר בחויל רומה בט' שאין לו אלה וטבוחה על הקרא שנאför . לחת לבם את ורין בגען להיות לכם לאלק יס"ז וצל דברי דחטעיה אישר הכאנו לטعلاה (כתובות ק' ע"ב ובתוסחה ע"ז ס"ה) והרבה מהטינו זיל היראו גס בנוסט את אהבתה אליה ר' אבא נשך כי דיaco , ור' חייא בר נפרא טינדר באטרו לקיט סה שנא' כי רצוי עבריד' את אבניהם ונת עשרה יחווננו ר' חניינה תיקן מתקלי' ר' אטי ור' אטי קיתו טאטשא לטולא ומטיילא לטאטשא . והרבה טפלו גס את גפשם עבורה . בטהיה מעשה של ר' זירא אישר אחז א'ע בחבל ועבר את הנהר ולא אבה לאחות על בית הטעירה , וטה רמת וורה תשיכתו אישר השיב להאדוקי אשר לעג עליו . דוכתא דמשה ואחרן לא בכו לה . אנא מי ימר דזכינה לה' (כתובות טס) , ועי'ק ירושלים עוד טקורתה היא סכל שאר ערי הארץ , והשליגו טאור כטעלזה וכשבחה , ועליה טחובין לקרווע עוד הפעם אף אם כבר קרע על ערי יהודה (אנ'ח ס"ז תקצ'א סע'ז) וצד הרבה שאטריס נאללה הטעורים בנדרות ובאדישים 6) ובילכך לטה יען כי היא גrotchוק הטעברת ומאחדת את לבות בני ישראל להוות כאחד לבני

(5) גס סמוכותם הפליגו נטלן צנחן ונמעלהה וכייסוד הלאנגן פאל'ה גאנט ק' מדיס ואלג גאנט מקט'ז וכמלכוון סבניל בגהון כ' יעקב עטלאן דטקדיגות קידונו , ופליטון אוונט יקינט ס"ז נמיין טמלות , ופלולטה לכוות לה למלהן נטהו כמיילאליס פונדיגיס צל כוונות קרווקט יילס דק' פטט מהט נאקלס מלגי' זט'ז'ז .

ימכוללו בנוים. ולכל יאנדרו נס הטה בית הכלין והאברון
בשאר עת הקדם כהנחתה ה', אם יהיה נרחבם בקצת השטיח
כאמ אקסז והביאותים אל התיקום אשר בחרתי לשכן את
שטי' טם' (נאנט' א' טמ') ולולא הבטיחה והתקווה הזאת
אישר תאנח ותחבר את לכוון אהינו לשוכן לאין אבותינו, או
לא טובים הינו נט' אנחנו שטפל-שטים, הבאריס, היוניים, הרוטים
עיפוי נדוליס וגואריס אשר הריעיזו תבל וטלאוח ואשר נתנו
חתיתם על כל העמים, ועתה סטו תטו ולא נודע טפומם איזו?
רק זרע יעקב הקטן זהרל הוא — אך — הוא העם האחד הנשאר
לסליטה פיטי קדם ועוד לא שנית טראתו ולא החליף טאפו מסלע
חוק העוטר לבבב יטם, הוא "הפרד עטוד" היותר עתיק
בכל ארצות-התבל אשר על זקנותו ועוצם תקסו ישאותם בכל
רואה וחרד כל שיטע. — וטעורי עטנו ונכורתו אלה רק על
אשיות "הבטיחה והתקווה" חטבעה כי בעת אשר משנאיו
דרכו קש.htm לירוח עלייו חצים וטות. אז אס אך בעת היהיא
העליה הוא את שם ירושלים על לוח לבני אן בעל אברות
גשרים דאה על כנסי "התקווה והבטיחה" עד מעבר להורי לבנון
וחרטון, שמה נפקחו עיני רוחו וחנה יהודיה וירושלם,
רבים כחיל הגם ישבים על ארמתם לבטח וטלcis ושרים טאמם
יצאו ובאין טרייע וטחריד יענדו עבודת ה', והטוחז הזאת
הלא לא ידה להנעים לו את כל ארונות וטרורות תלאותיו עד
בי לא יונישם עוד. וזה איטה הרגע אשר בו לא יעליה היהודי
הנתן את זכר עי'ק ירושלם על לוח לבו? בשבבו, בקומו,
בחפלתו, באגילתו, בדברו עם רעהו תפיד היא שיחתנו, שטחה
כי יהיה לאיש, אבל כי יקרה — ה' איילנו — לאחר טאחינו נס
או לא ישכחו הבאים מהעלות את ירושלם על דל שפטותיהם,
בליל התקdash חג עת בטלק בנדוד ישב כל איש ראש, מעודר

פנוּל ביתוֹ וצָאצָאוּ הַקְמָנִים אֲשֶׁר־בֵּירָאת כֻּבּוֹד מִלְּן אֶלְיוֹן יְבִישָׂו
גַּם אֵז אַחֲרֵי טִילָּה בְּרִיסָוּ טָעָנִים וְשָׁתָה מְטָהָקִים יְסַצְּחוּ שְׁפָתָיו¹⁾
„לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלָם“. גַּם בַּיּוֹם צִוָּס הַעֲשָׂוָה הַיּוֹם הַנְּכָבֶד
בְּכָל הַשָּׁנָה אֲשֶׁר לְאַחֲרֵי מְצָבָא טָרוֹס יְגַתָּה כָּל אֲישׁ , גַּם אֵז
אַחֲרֵי אֲשֶׁר עָתָד עַל רֶגֶלְיוֹ כָּל חַיּוֹם וּבְנָרוֹן נָתָר שְׁזָר שִׁיחָה לְאֶלְּחִי ,
עוֹד טָרוֹס הַכִּיא אָוָלָל אֵלְסִי יְבִישָׂו שְׁפָתָיו „לְשָׁנָה הַבָּאָה
בִּירוּשָׁלָם“ .

גַּם בְּזֹאת יְבָדֵל הַיְהוּדִי מִתְּמִרְאֵת הַעֲמִים בֵּי הַיְהוּדִי לֹא יְסַע
לִירוּשָׁלָם לְטָעֵן הַשְׁכִּיעַ אֶת עַינָו בְּהַטְּחוֹת הַגְּנִיעִיטִית אֲשֶׁר תּוֹשִׁיבֶת
לְנוּ אָרֶץ חֲקִידָה בִּידָה הַרְחַבָּה . גַּם לֹא לְטָעֵן יְסַפֵּר אַחֲרֵיכֶם כְּאָנוּ
טְכִירָיו וּמִיּוֹדָיו אֶת הַחֲדִישָׁות וּוְגַנְצָרוֹת אֲשֶׁר רָאוּ עַינָו וְאֲשֶׁר
שְׁפָטוּ אָנוּוּ . בְּאָרֶץ הַסְּלָאָות הַלֹּזוּ , גַּם לֹא לְתוֹר אַחֲרֵי
עֲחִיקָות וּקְדֹמוֹת אָרֶץ הַקְרָם לְטָעֵן בְּקָהָל . הַתְּרִיס וּהַחֲוּקִיס
יְחִדָּר בְּבָדוֹרָו , לֹא ! רַק לְגַעַר אֶת נְפָשָׁו מִכָּל הַבָּלִי הַחֹוטָר . וּלְכָלָות
שְׁאָרִית יְמִינָו בְּתֹורַת הָרָבָּה וּבְעֲבוּדָתוֹ , וּבְבָאוֹ עַת סְקוּדָתוֹ לִילָךְ
בְּדַרְךְ כָּל הָאָרֶץ יְנוּחוּ עֲצֹתוֹי עַל „הַר הַזִּיתִיס“. נָוֶחֶת . הַר בֵּית
אַלְקִינוּי (6) זֹאת — אָרֶץ — זֹאת הִיא טָמֵרָתוֹ וְתָכְלִיתָהוֹ . וּבְבָרוֹן יְשַׁבַּע
גְּדוּרִיס כָּל הַיּוֹם . —

גַּם הָאִיש אֲשֶׁר אֵין לְאֶל יְדוֹ עַלוֹת יְזַשְּׁלָמָה , יִתְאַמֵּץ
לְהַכִּין לוֹ בְּחֵיוֹ מְעַט עַפְרָה מְעַסְרָה אַחֲרֵיכֶם אֲשֶׁר עַמּוֹ בְּכָבֵר יְגִיהוּ

(6) הַמְגָנָס אֲלָנוֹ הַמַּלְאָכִי הַיְצָאִי הַמְלָאָכִי הַמְלָאָכִי
צִימָוּ וְכֹל הַמְלָאָכִי לְזִירּוֹתָם ? „כְּדִין טָמֵם וְטָמֵאשׁ טָמֵא טָמֵא
טָמֵא — וְכֹל“ יְקַרְבָּנָה יְמִינָה מֵהַנְּכָרָבָה , כִּי יְקַרְבָּנָה
טָמֵל כָּו אַלְגָּנָטִי בָּעֵד גַּלְגָּלָל מִלְּדָמָס הַקִּידָּס , סְחִילָתָי לְחַיּוֹת וְיִיְלָאָנָס
כְּלָסָק וְכֹלִין גַּפְנָנוּ נִיְיָ . Dr. Wolff's Jerusalem .

(נשען על מאמרך זיל ביוון שלוקחין ניש עפר וטנחים על ארגזים
מד טרכטראן. ירו' בתו' פ' הנושא) ונס האיש אשר לא השיגת
ידו בחיזיו לדין לו עפר אה'ק, מאוחר העיר ניתן סעת עאר
בקברו. סיה דבר נדל החשוכת ואהבת היהודי לעיר ירושלם
אהבה יתר מחשקת ואהבת עמים אחרים אלה.

בטליס אחרים נחזר על כל הארץ, עי'ק ירושלם היה
האבן השואבת, הטושכת את לבות כל האנשיות מכל
האטונות השונות אליה*. אוולם אמר נשקי בעין בוחנת על
דברי יטיה, ועל חליפות צבא קורותיה, ועל דברי ישי וקורות
ערים אחרות, הנדלות עוד מוגנה, או אז גודה כי יאותה ושות
היא לטישוך לבות הבים ושלמים אחיה, כי אית ואיטה עוז
עד בכל קצבי ארץ אשר נחרשת ונחרכה בשגע עשרה פצעים
—האריסט גדרות ונוראות — ואשר רם רב כתף טובאנזים אשר
לא יצליח לטלאה עד נשפכו בחיצותה, ובכל זאת עורה
קיתת ועיפרת על תילה עד הים זה? האם טבל לבחש כי
פען הרנרים היוצר טליים בתכל היא, ונס האיש דאי מאטין
בכל, יודה כי ה' רורש אותה חמיד מראותה השנה ערד
אחרית השנה, והוא ישטרת ויצלה טבל אטונ ופנא.

ירושלם, נלבדה כאבע עשרה פצעים, ובאמצע הזה
—ARTHOT PEAT — היז היוציאיה, לוכדיה היז; זרע יתרות, דור,
עמישק פלק' סערים; יואש, נכובדנער, נבוודהן, מאטצעים;
הסרים, הורלים הנרול, טאיט, يولום פצעאים. בירוי
השני, חזקיליאם, אטאר, גאטטאריד פאן בילאן, סאלדרין,
שולסאן סאלים. חריסטה היזר נרולח ונוראה הייתה העשיה ת
ע' ט. ט' ט' (ז' שנה לסתהנו) הדריין בנה על עי' פעלחה
(כשנת 120 לפנה'נו) עיר חרש ויקרה את שמה. טלייא

קאפּ-פָּאַלִּינְגְּ? לְבוֹרּוֹן שָׁאוּוֹשָׁס יַרְאָתוֹ צָלָם דְּאָתָּה מִנָּה
(וּוֹעֲנוֹת) אֲשֶׁר הָעֵמֶד עַל טֻקּוֹס הַטְּקָרְבָּן, וְעַל סְתָחָה חַשְׁמָדָה
הָעֵמֶד חַגְנִית חַזְיר תּוּבְכָת נְפָשָׁה הַיְהוּדִים אֲסֵלָאִיסְרָה עַל הַיְהוּדִים
לְגַשְׁתָּאָלָיה בְּפִרְחָק חַטְשִׁים אַתָּה, וּרְקָעָל הַתְּרוּם אֲשֶׁר פְּשָׁבִיכָת
הַוְּרִיזּוֹ דְּסָעוֹת בְּנָחָל. טָעַת גְּלָכְדָה לְסָנִי אַמְּאָר (בִּשְׁנָת 1836
לְסָפָהָנְגָן) הִיְתָה חַחְתָּא יְדֵי הַמּוֹשְׁלְמָנִים עַד עַת נּוֹסְעֵי הַצָּלָב. —
טָלָךְ סָצְרִים שְׁוֹלְפָטָן סָאַלָּדָן נְתַנְּתָה אֶת יְרוּשָׁלָם עַיִן כְּרִית
הַאֲלָוָם לְטָלָךְ סְרִידְרִין הַשְּׁנִי, וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר הַקִּירְבָּרִידְרִיךְ
נִחְרָם טָאת הַפְּאָסָט בְּהַוְּסָא. בִּשְׁנָת 1844, שָׁבָה עוֹד חַטְשָׁם
לְהַמּוֹשְׁלְמָנִים, בִּשְׁנָת 1800 הִיְתָה כְּפָאָה בִּירְיָה נְאַמְּאַלְעָן
הַגָּאוֹן אַךְ טְשָׁעָם כְּטִים שְׁנִיה-אַתְּ רָוחָו בְּכָוָא לְרָטָלָא וְשָׁב
בְּדָרָךְ אֲשֶׁר בָּאָנָה בִּשְׁנָת 1839 בָּאָה יְרוּשָׁלָם וְכָל אֶרְץ פְּלָשָׁת
וּסְוּרִיאָה עַיִן אֶבְרָאָהִים פָּאָשָׁא לְמָעָרִים, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
שָׁנָה לְהַשְׁוֹלְטָן. טָוְשָׁלִי יְרוּשָׁלָם הַיּוֹם הַיּוֹמָם, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
הַמְּצָרִים, הַאֲשֹׁורִים, הַפְּרָסִים, הַבְּקָדוֹנִים, הַחֲרָמִים, הַוּסְמִים,
הַיּוֹנִים, הַעֲרָבִים, מְלָכִי בְּרִית נּוֹסְעֵי הַצָּלָב, הַנְּאַטְטָאַטָּאַגָּן, אַךְ
הַפְּטוּרִים, זְבַעַת חַיָּה תְּחִת פְּטָאַלָּת אֲדֹגִינָה הַשְׁוֹלְטָן מַוְרָאָד
חַחְמִישִׁי יִרְיָה.

(7) נִמְזָקֵךְ גַּמְתָּא מְלָחָת וְנָשָׁעָן יְהִינָּה גְּדָגָה פְּסָטָא אַוְתָּהָה

פְּלָנִיט יוֹצְנִיט, וּכְוָלָס קִרְטָוּ לְהַטָּה צָצָא Colonia Aelia Capitolina
לוּ Aelia צָלָג: בְּזָה צְפָוּנִינְגָּוּת הַצָּרָנְגָּפָוּ זִילָּה פְּגָנְגָּכִים סְדִילְיָה
עַגְּגָה נִיחָוּת פְּלִיחָם, וּמְלָקוּת הַוְּגָנְגָּזִים, חָרוֹת. Col. Ael. Cap.
אַבָּן קְלָטוֹת גְּקוּפְּלִיס הַחֲנִיבוֹק, לְיוֹקְהָמִיק, וּלְדָלְמָעָהָהָה וְגַסְגָּס
אַקְוּפְּלִי פְּגָנִילִיס (כְּמוֹ קְלָהָלִי הַיְנָן גְּלָעָדִיק וּקְעַמְּלָלִי הַלְּדִין) יַקְמִילָה
חוֹפֶס "סְפָנִיאָה", או "קְשָׁלִיכְטָה" 6 גָּלִים.

דעת לבנון נקל, כי מההリストות והארכנאות תרבות – ג'יני
שפטים ובצדי אדרט – אשר עברו עליה, לא נוכל לפגזם פשט
עלנוון אה כל הטענות אשר היו בה לפניות כטרואת וכבדת
אשר היו אז רקען יתפלו ויתרטן פסקר רב מהטענות הפלאייס
כעת בניות, וצר העת היה עלנו להסתתק רק בחעדות
זה שערות "התדים והחוקריס" אשר היו לנוינו, ואלה אשר
ימצאנו לנו עשתנו חינו סדי יעוזי, "בנית החזין" הזה, ובדרך זהה
מצוד תלאה זה, ישבר רגליו טלבר. אמן.

תוכן העניינים .

פרק	עד		
1	—	ראש דבר בתקום הקדמה	
2	פ'ז	פבואה (השकפה כללית על ע"ק ירושלים)	
3	—	תכונת העיר בכלל	
4	א	שעריה	
5	ב	חוואותיה ורוחבותה	
6	ג	תואר בתיה וכלי מסחרים	
7	ד	טכונתה ומגגה	
41	ה	אריס וגביעות (זכה והוועת לה)	
60	ו	—	עתפים ובקשות
85		סעויות לתקין	
86		פסرون לחתמו	

תבונת העיר בבל.

העיר עוטדת על ארבעה ראייה הריבים — אשר שני עטקים
גדולים יסרו בינהם — ווּתְפַת ; הר המוריה (בטורה), הר ציון
(בטער) אקרא . (בטאת צפונית טרבית), בית צחא , (בטאת
צפונית טורחת). והיא נבואה 2449 רג' טים החיכון (לסדר נוסעים
אחרים 2849 או 2600) ואם נחבר לוח את הטז 1835 רג' אשר
היס החיכון נבואה טים הטלחה נתא נבואה העיר טים הטלחה 3684
רגל — מהראשון היה רוחקה בעשרה שעות וטה אחרון בשענה
שעות — והוא אסובכת שלושה רוחות עטקים עטוקים
ונדולים, לטורה . עטס יהושפט ונחל קדרון, לטורה . עטק
רפאים, לרומה חלק הטורתי של עטק רטאיס הנז' וגיא
בן הנום, וرك לסתה צפון היה סתווה ושם טישור נדול
לטאור אשר ישתרע עד הר אטרים עד כי באדק נוכל
לקרות את העיר הזאת בשם "חצ'ה אי" (1) או "לשון הארץ"
(לאנדצונגנעם) וטהורי העטקים האלה עופדים הרים גדולים

(1) זהasset כה כצל קלט הווען נן להען כחחה זאנילטו הצעיגא
זעלן יוסט טה לי"ז (יטע"כ ו') וטלט הפל מטהול"ט לטוויזהן פטז
להען כי הטע אי כל סונס לך על סלק הרצן פטוקף מיעיס וככלות,
הך על כל אקסם עמוק עדzel עזני טס סלקט טס פאנקונט
צעלי ינאל לו געמך כמקודז עטליים וגבעות לו כצלט הרצן כמקונל
מעזקיס ומחיות ובחלקה זאניל ליטא מלטין לילפט הצל טס טה I
הצל פולטמו אי ניטן לטטס חל לחת מעמידות ללמת הצל ישנה צנטול
הרצן וווקפט מקבץ צמדינות המלוט ונקילה דטה Isle de France (מחקי הרצן, הווען יוטטס).

אשר ישאו את רاشם טליתה, והט ; לטורהה, הר הזיתים לדרכו ולבירה הררי עפרון, (חלק הרומי של הר עפרון גורע אצל הנוצרים. בשם הר עזח הרעה, (בערנע דעם באוזן ראתהעס) (מהליס קב"ט ז')

העיר נחלקה לפי אפטנות ודרת יישובה בארכעה רובע (בל"ע הארעת) אשר תהם, רובע הארמאנים והנוצרים, בחזיה הטערבי, רובע "ה' הודייס והטושלטניפ" בחזיה הטורהי.

רובע הארמאנים, הוא על הר ציון בסאת דרום העיר, שם עמד בית תפילה הארמאנים וכמעט כל בתיה הרובע הזה. ומה אחומת הארמאנים והטה רוב יושביו, בהחלק זהה, עמד המבצר או המלוֹא (ציאדעללא) ובתי הצבאות החדשניים (דיין ניע קואדרנטן) גם בית תפילה האנגליקאנים. בעת ישבו בהרובע הזה גם הרבה טאחיםו, הרוגע הזה יחל טשרר יפו וישתרע על סני כל אורך ורוחב היבר הוה, עד למטה טשטש ערד ציון, הרובע הזה הוא הנכבה והגאות בכל העיר, וטוג אוירו טוב ונכרא.

רובע הנוצרים יכול חלק מערבית צפונית העיר, טשרר יפו, עד שער שכט — באורך וברוחב — . ציב חלק חרומי של הרובע הזה טוב ונעים אך חלק האיטוני אשר בקרבת שער שכט לא להללו הוא, אצל השער הזה ינרו גם טאטראנים וכעת גם הרבה טאחיםו, אולם בשאר חלקיו הדובע הזה ינרו על הרוב רק נוצרים, וטאחיםו לא ינור שטה איש. בהרובע עומד בית תפילה הקבר הזה (נראבעסקידרבע) בריבת חזקיה, והרבה משאר בית תפילות הנוצרים עם מושב ראשיהם. רובע היהודים יכול חלק האיטמי — כסאת דרום העיר — אשר בין רובע הארמאנים והטושלטנים, פצנו ומוננו

לא בירע הוא ובו עופדיים בתים, בנסים יותם ובתי מדרשות, בתים תלטוד תורה וויש יבזת בתים מחותמת לעניים, אשר לאחינו גס פרדים, האשכנזים והטערבים, וביא החולים אשר לשורי בית ראתה השילד הי'ו.

רובע הטעומדרנים הוא על פניהם כל פאה טורה העיר משער שכם עד שער האשפות, והוא נחלק לשניים לצפוני ולדרומי — ומקום הטעומדרן יפריד ביןיטו — חלק הצפוני נכה וצנו טוב ונעים, חלק הדרומי לטורה גשר העתק (Fiaduct) שפל לטאדר וצכנו לא טוב, וכו' ישבו — עה'ר — מושלטני טערב אספיקה וע"ש יקרא החלק היה בשם "שוק איל טא נארבעה" (רחוב המערבים), בעת ישבו נס בהרובע הזה הרבה טאחינו רק בשוק הנין ובשוק היוטר צפוני הנקרא באב חאטא (מקום נקבע בית צטא לפסנים) ישבו רק מתי מסטר בחלק השלישי לצפון רובע היהודים ישבו בעה'ר הרבה טאחינו עד כי יותר נוכל ליחסו לרובע היהודים טאשר להטשולטנים.

בהרובע הזה יטצא טקום הטעומדרן, נתיב העacct, (Via Dolorosa) ברכבת הצאן, בתים הצבעה היישנית, (דיא אלטע קואודנען) בית אנדידות להזרותים הבנוי מהרש על אשיות בית תפילה ט'ט אונגען האבודה והרובע הזה הוא הנדרול טבולם. —

מצבה בכלל כטצב כל עורי-הטהוז באזיה אשר לא על חוף ים ישבנו, אולם סעת החלו לנתר אליה הטען אדם רב מכל אסמי אירופה ואטעריקה והרבה מהם בחרוה לטוושב לפאו וביחוד מעא החלו נצבי הפלכרים וואשי כל בנסיות דת נוצרות השונות להאחז בה, אוטוב מצנה האחותי והטוסרי לא מעט עד כי בהרבה דברים תשווה בעה'ר לאחת טורי אירופה אקמנות ולא נשנה ביאטנו אם נאמר כי מהעת הזאת התל תקומה חדשה לנצח.

א
שער יהודיה

א) שער יפו או שער בית לחם ושער חברון וכן יקרא
בליע באב איל חאליל גם יקראו שער
האורחים (פילגערטהאר) והוא הנדול מכוולם עוטר תוך
פנדל חזק וטרובע, לאטונג "חטלא" (ציטאדעללע), על ראש הר
ציוון לפניו השער הזה בפתח צפין עוטרים בכוי טרווח ובתי
קאספע גודלים ונחרדים ובית הטעס. עוד לפניו שלשה שנים
סגורוهو בשעה הרראשונה בלילה, ואת דלתו הקטנה בשעה
הרבעית, וגם ביום הששי בחצי היום על שעה אחת, אך בעת
לא יסגר לעולם, יعن כי הרבח אנשיהם יושבים בעת מהוז לעיר
על הטסילה הזאת והמה ילבו מהעיר ואליה כלليلת, והוא
עוטר בטקזוע אסונית טרביתה העיר.

ב) שער ציון, באב נעני דהוּד (שער הנבי דוד)
על כי טפנו הולבים למקום קבורות רהטעה אשר על הדר
צ'וֹן, טראתו כטראה השער הראשון, אך לא ירכזו הבאים בו,
עינוי העופר על ראשיו יחו הדר כל הכר טשבים.

ג) שער הארץ. ובכליע באב איל סבאט ז) (נקרא כן

1) לגיס ממלח וטוקלי סאלין (ג"ב וטאלג"ג) וגיניס גט פאקדכ
לפ (צאנט לרפ"ג) וטללי"ט "צאנטוט פאלין" קלמו מט בטナル צהה צאנט
טעל פאנטיס, ולטאנט גוד פוקיפי כי דרכו צ'וֹן פאנטיס גאנטוטס
לרגן". אך נפ"ל נטה למעם קול כי נטה גאנט "טעל פאנטיס" צחה"ק
ונט נטה נמלט צאנטוט מעיקס (נדבלי פ"ל גס צאנטלי כדרות) כי סאנטוטס
ליגט עלו בטナル מיום גנס קופל מלכחות סייחויס יוקף צן מתפיאו
סאנט צאנטלו מט פולק עיין"ק ירושס (עמ"ה ק"ט פ"ד) נט צובייל טעל

על כי מעבר הקיצינה (משני צידי השער מתחוצבים ארבעה אריות בתכנית האריות חנויות על מטבחות הזולדשוקין) הנוצרים הנרים יקראו ב'ב' בשם שער סטעפאן (סטעפאנסטהאר) והילודים יקראו לו באב סיט ארייס והוא בפוזה העיר בראש ארכ' המוריה.

ד) שער דמשק. ואחינו יקראו לו שער שם. ובלי'ע באב א'יל עטוד (שער העתודים) עד עטודי אבן קטנים מתחוצבים על החותה טביבבו והוא היסה בכל השעריות. ודרך יבואו פתחה העיר, שריה ואצילה, גם רוב רזוני ונומי אירופא, והוא בצתון העיר על העתק האטודיל בין נכתת אקר א זבית צחה. שלשה השעריות האלה יסנו על מסנර בשעה האחת בלילה אך על השוטרים לסתותם לבקש התאזרחים בנשף.
ה) שער האשפות. ²⁾ בן יראו לו ילדי אידוסא, ואחינו

צטט טנאל הצענייס, וגס הנוקב בעפולה ל"ב מועלילל הצל פיה צילו צלוס (צטט ל"ה ממק"ל געיך 366 צה לפנין צנין ספומת כנוכחים) קלול למ טפער צזה צטט צעל יאוץ פע נ"ט גאנק יפוץ פע הצל כלגדי פעל ולע הצעיל צט "צעל הצענייס", והענותם צט צל — נפ"ל — עטט האנרגי צאנט ליל קצט ט לצל הווילטו פול צעל פולוות (כי קצט טול היל, צעלתי ומתיו כדנוגט נקיין ארגזיס כנוג) ומאן דיעו כי פולחות צט קצט טול צטן במלתו ופלתו צעללית צעל הצענייס וט"ז צזו למ העוקלה כי דרכו פיו צהיס כל הצענייס הצעוליס נלנגן (!).

2) צטט צאה צעל צנטמי (ב' י"ג — ג' י"ג) ומכת פלט צעל אסקלי לילן ינדול לומו צפה מעיל בגעיל, זילחין דילוי. — לך פלגי צוולין זטט צהוומו לטעמם למ דגלי האקוולח חצי מקיל למ פטעל

יקראו לו שער הקטן, בליעד יקרא באב איל
פאנו ארבעה (שער חטurbיס) על כי בטהביזיו יושבים
ישטעהלי טערב אפריקא, וורך דלת אחת קטנה לו, השער
זה היה פנור זטן ריב — על הרוב בעת אלחמת יושבי הרים —
ונם עת נפתח לא הורשה לבוא בו רק את הטבאי טים
טה שיילוח ועין רונל אשר בקרבתו, העירה. אך זה
כעשרים שנה יותר הוא סתום תמיד לכל עابر ושב, והוא
בסת דרום סטוק לתקום המקדש ועומדר כטעט טקון על
הטעריטען של היופי פון.

(ג) שער הזרים. בן שטו בערבי באב איל זא הררא
הנוצרים האירופיים יקרו לו שער הורדום. והוא
היה סתום באבני זטן רב מאד עד כי כבעט לא היה רשאי
ניכר עוד. ונם תרי וחוקרי הארץ לא ידעו מי ועל מה סתום
אותו, אך זה בשנותים נפתח לבקשת היישטעהלים היושבים
בהרחותות הקרובות אליו, והוא בסאת צפון בין שער שכם ובין

סאט טנואל נמלט דלאס, צאט טעל פהט פאט, דפק למ
סבמוגיס לאאליל לו מкус טפהה הנלה, קאניגנט האנגל הנכמי. אך
לדעתי אין לנו להקלין נסמכות פהה כי כל מקופה עציקת יmis
סיל וטהום כי גס לא'ב פנקע ווי'ס פמקנג נא' פזילו, רק טלה הנכאי
לייפול פיטציג פה פוועט נתנו לנו חות פטס פה, נאל כי עטפתו
סאנגול חאנל פטומביס הצעיל נסניל פולא, וגס הולי פולימלו מעס לפניז
לך האנגל רקען חזט עמל ולחפות העיל לאטביס צאנק פטנלי פאנל
פיטלוני גס צפניז פגעיל כי צומכיס נקלצחו מפל ודוין, (ולולי גס נאל
קענכוו וטפנום מלכו), רק אין לו סיינט וימק עס צעל פהט פום
סא' גאנט.

טקטיות צפונית מוגהית של העיר. והוא הקמן טבולים.
כל השערים האלה — מלבד הראשון — יסרו על טנור
בהתאם מועד הצללים של יום הששי. על תשע שעה אחת.
כפי היישטצאלים יאטינו אותו כי במועד זה יבוא טלך נוצרי
לחלהם על העיר וע"כ ישטרו לסגור את שעריה.

(2) שער הרחמים. (3) או שער הנצח ובן יקרא כל'ע
באב איל רחטה או באב איל טאב ע גם יקרא
שער הזהב (אולי על כי עת עטד בית טקדשינו על טכונו
הייה מצופה זהב). השער הזה היה סנור כבד לעת כספי הצלב
(קריאצינע) ורק סעט אחד בבל שנה נפתח בחג הסאלטאנזאנטאג
אשר להנוצרים. וגם בערך שני שאות שנים אח'כ עת היה
הרב בעל כפטור וסורה (הראשון) פעה'ק היה לשער זה
דלתות ברול (4) והוא סנור לעולם. בעת הוא סתום באבני

(3) יוק' קומלייס פ"ג "למי לנייגל גן פולקנט לואל לרף פלאה
כח פל גווני מקדים ונשת להט ליטלט פני טעליט לח'ל "לחתניות"
ולח'ל "לחתניות ווונדייס", נצמת פיו אתקדמים יונצ'י יוטנס ופולין נפל
פצעים יונצ'ין זין אני טבריס הילדו' כלי נגמול מקדים זה ל'ס" ומלוני'
נקילו פ"ז "טורי רחניות", רק זמה נכה נבניל כי זקת האפר
הה נס יניע עד זען קטעם. רק נובל נואל כי האפר זקת נזק פל
ויקוס האפרים הפל זקה פלאה.

(4) ח'ל "ולטנק האמם הקגול הפל זתלים טהנילנו גלו' פלאה
טעל פונן" (כעת חיין לפניו ייכי) מאנמי קסט יט זבוחלו אני
טעלים (כעת חיין נרלה יק לח'ל) גמיסים אלה זכויות עטן ודלקותיהם
זרול וקளין להט הסמן "טורי רחניות" וסיטענאליס פולגלו זקה וקளין
להט זה זה לא מה פ עכ'ל (כפחול ופלס דטוק געלין ד'ג).

טעט הסנווּדוֹ הוֹא, עַל כֵּי אֲשׁוֹנָה וְמִסְרָה עֲתִיקָה טְסִיר בְּפִי יוֹשְׁבֵי
הָעִיר בֵּי דֶּרֶךְ הַשְׁעָר הַזֶּה יָבוֹא טְלֵץ נָזָרִי אֲשֶׁר יַכְבִּישׁ אֶת הָעִיר
וַיַּמְלֹךְ עַל כָּל הָאָרֶץ (?) (כֵּן שְׁטָעַתִּי גַּם אַנְיָ טְמַשְׁלָמָנִי זָקָן
אָחָד שִׁוְטֵר חַבְיהָ'קָן הַגְּשָׁעָן לְהַשְׁעָר הַזֶּה) הַשְׁעָר הַזֶּה קָדוֹשׁ
וְנִכְבֵּד הוֹא בְּעַנִּי הַיְשְׁטָעָלִים וְטָמָנוּ יָבוֹאו שְׁנִי אָוְלָטִים (הַאַלְעָן)
חוֹךְ טָקוּם הַטְּקָרֵשׁ סְנִימָה וְשָׁם יִשְׁכֹּנוּ מְלוֹטָדִי הַיְשְׁטָעָלִים אֲשֶׁר
חוֹרָחָם אָוְטָנָתָם וַיַּהַגֵּנוּ בַּהֲקוֹרָאָן אוֹ יִדְרָשׁוּ לְפִנֵּי הָעָם, וְלֹפִי דָעַת
חַכְמִי הַנוֹּצְרִים עוֹמֵד הַשְׁעָר הַזֶּה עוֹד טִיטִי קִיסְרָה הַדָּרִיאָן,
(בָּעָרָך 100 שָׁנָה לְסֶסֶס'הָן) הַקְשָׁת הַכְּפֹל וְחַכּוֹתָרוֹת אֲשֶׁר לוּ
נוֹשָׁאִים עַלְיהָסֶחֶם חַוָּתָּסֶחֶם חַרְושָׁתָּסֶחֶם וְטַלְאָכָתָּסֶחֶם בְּנִינִי הַרוּמָאִים, וְחַרְושָׁתָּסֶחֶם
אַבְנִיהָם דּוֹטִים לְחַרְושָׁתָּסֶחֶם הַאַבְנִים אֲשֶׁר בְּהַבְנִיָּהָסֶחֶם הַעֲתִיקִים אֲשֶׁר
חוֹךְ הָעִיר הַגְּנָרָאִים בְּפִי הַטְּסִירָה בְּשָׁם "בְּנִינִי הַעַלְעָנָא" אֶיךָ
טָאַשְׁר אַבְנֵי הַשְׁעָר אִינָם נְסָלָאִים בְּנֶדֶלָם כְּכָכָבָנִי שָׁאָר
שְׁרִידִי הַחֻוֶּתָּסֶחֶם אֲשֶׁר טְסְבִּיבָו לֹא יַאֲבַה הַרוּמִישׁ לְחַקְדִּיטָו גַּם לִזְמָן
הַדָּרִיאָן, וְלִדְעָתוֹ "אֵין טְצִיאָתוֹ יוֹתֵר טָאָלָף שָׁנָה", וְהֹא
בָּאָפָּאָצָעָה הַטְּזָרָה

בָּ

חוֹצְוָתִיהָ וְרְחוּבּוֹתִיהָ.

הַחוֹצְוָת יַסְרוּ לְשָׁנִים, לְשָׁוֹקִים אוֹ רְחוּבּוֹת, (טָאַרְקָט
אַדְעָר בָּאַצָּאָר גַּאֲסָעָן) וּלְנָחִיבּוֹת, וְהָן הַוּלְכָה "מְסֻעָּר
לְטוֹרָה" וּמְצָפָן לְדָרוֹם, וְעַל הַרוֹב יַכְתִּרוּ אֲשֶׁר אַחֲוָתָה גַּס
לֹא יָלְכוּ בָּקוּ יִשְׁרָאֵל (אֵין גַּלְיָנָע לִינְעָן) רַק בְּעַקְלָקָלוֹת יַאֲחַזּוּ
דָּרָכָן, אֵיזֶה טָהָר יַעֲשֵׂו בְּקָצְיהָן • קָרְנָן וְסָאָה (וּוִינְקָעָל), וּמְהָנָן

סתומות באין טו צא . (גאנגעסטען) . ומאשר כי העיר עוטרת על ארבעה ראשי הרים , כאשר הזכרנו . ע"כ אין לאל פנוי הרחובות , להיות שווות , ורק בטורד ילכו . ואחרות מהנה זקיפות , (שטייל) עד כי בצלות , נרד ונעה עליהם , כל החוצות , פרוצפות באבניים קטנים . — חריט , ועקורטיס . — אולם גם רצית האבניים . באופן רע , ובלא סדרים . נישטה , נдол נצד קטן , גבואה בעקב נטוך . ואמ לא יחש ההילך . — וטה גם הרוכב . — את עינוי על דרכו , לבלי יטיטו רגליו , אז לרגעים ינשך את רגבי ערוו , ואת אכניו ירצה . טפאת זה , גם עגלוות-טמע ומשא . לא ילכו עליהם (5) בעת , ימצאו נתיבות אחדות , לפני פשכנות נציצי המלכים . (קאנזילאטץ) ובתי התפלות הנדוות . הארכות מהריש , באבני חלקיים , הקבועים ישר על המתוגה , מסדר כל החותמות והנתיבות . עולח — לפי פקיד הא ט אבל ער — לטאה ושביעים . ורובן קוצרות (שטייל) לטאור . רוחב רוב רוחבי-הטחים , הוא משטנה על עשרה צעדים , והנתיבות הקטנות . טשייה עד שנייה צעדים , ואיזה מהן , לא יגיע רוחבן , רק כשלשה , או ארבעה צעדים , רוחב החותמות , התחוקנות וטרוצחות מהריש , באורח אידוא . הוא מעשרה , עד שנים עשר צעדים , ואחת בעלת חיטה עשרה צעדים . עתה יבין כל איש כי לא לעתים ריזוקות .

(5) הגעה מTEL ציט פה נפני ציט הפליס , מלן נו אקלטה נזיתו — צליה נקיונות יכולם להלוך מגע משבימות ומתקלות במפקומות אונל כלמודות — נעל "פער טקס" לאל נעל לחוק סול מאנו , — דיק "חוק הייל קוונטינן" פאנען למקוס פמקלאט — ודיק פער קאס נמאכ כל יוס צמלבנט מלקדט נעל טקיין לאל פיס נו נעל לסוק אליך יפי .

יוכחו הוהלכים, לעטוף על טקומות, ולחבות עד אשר יעברו נטלים ומטורים טעונים, אשר יגדרו עליהם הדורך, ובהתובות הקוצרות עליהם עוד או להחות את ראשם עד סטוק להארץ או לבוא תוך אחת החניות, או החוצרות להחבא עד עכרים, לבלי יגנבו או ירפסו, מרגלי הבהשות האל, וממשאן, — שוקי המטבחור. הפת רק שניים, הנטישלים על פני כל העיר, אחד לאורכה ואחר לרוחבה, ומתח יסתעפו כארבעה וחמשה שוקיים קטנים אשר אחרי עברו טשרן קטן ייחדרו עליהם, במרקם אחדים, המת מקורות בתקות אבניים טלטלה, ורק דרך חורי או ארכובות התקירה, יגיע אור היום אליהם, ולפי ראות עינינו נעשו רק להן על היושבים בחניות, והעוביים ושבים, טרני אשחש בקייז וטוזם מטר בחורף, כי בתים לטושב לא יוכלו לעמוד עליהם, בעל היפות הקטנות כתובן — אשר שני אלה יטשלו טמלה בלתי פוגבלת, בארץ הקדש: גם בהתקומות הפתוחות יעשו בעלי החניות בעטן מעל פתח חניותיהם, גני-עץ קטנים או ימתחו שקים מטולאים ובלוי שחיות למתחה.

השוק הוהלך לאורך העיר יחל "טשרר יסוי" ויכל בשער המערבי של מקום המקדשذكر. "bab ail sinem leu" ובטורר יעשה דרכו, כי הוא עובד על העמק אשר בין "הר ציון", להר "אקרא", "והר הטוריה". חלק קטן טנו, מקורה לטעללה, והוא יותר רחב מאשר השוקים, הטעבור יעלה בו כטורחת, והטוניס הטוניים ירויצו בו תמיד וצוא ושוב, ובו ימצא لكנות כפעט כל הטעבורות הנמצאות בתכל, טאנודת אזוב קטנה אשר אנוורת נמושת ערבה, עד גלוואי טשי התובות אטונ פארין ואבני כרבוד ושוחם מעשה ידי אמני אטשט ארדראם אשר אלפים מחירים, והרבה

חניות מהועדרים בו, לא ימושו לעטוד, גם בעיר אידרא
הנדוות. במאצעו סזון להתקום אשר יתר אוטו השוק השני
הנטש על פניו חוף העיר עופל אולם הבר⁶ (געתר אידע
ה אללו).

בסביבו ישבו פנות הכהרים. המביאות פצע מטבחאות
ויכול אדרתס לטבור. פה רובה מספר העברים למאוד עד כי
אייש את רעהו ידחו, ורך בכברות נסנה לנו דורך לעבור:
טהב לער טנה כברבת המקום זהה — בישנת 1845 — ביום
צח כמץ 4 וגעים (טינואען) 49 עולים, 26 יורדים, 4 חטורים,
2 גטלים. השוק הזה ירד — ביהם ישטו וטערבו, —
להרבה רשאים, הרראש הראשון, יקרא שוק איל
באטראק, (על כי בקרבתו טויזב כהן הרראש להניצרים
הנקרא בליע באטראק) אמרין, שוק איל באזאר
(ע'ש אולם הבר הנז' אשר בו, הנקרא בליע באזאר.
אחריו שוק איל חודרא (שוק הירק) אחריו שוק איל
דאלאין (טורי חטעים בהברזה) והאחרון שוק איל
טינסלאע. (ע'ש שער הטעני של מקה"ט הנז' הנשען עליו)
טרבית סוחרי השוק הזה, הטה יהודים, אך גם יאטוואלים ונוצרים
לא טעם, —

השוק השני יחל "טשער שכט" ויעבור על פני כל רוחב
חצר. דורך "רחוב היהודים". ויכל בקרבת "שער ציון", השוק
זה קוצר הרבה יותר מהראשון, וגם באיכותו שאל הוא מפנו,

6) סוק פול נאומלאן מונלאה הצל בז מוביל מכוונות קלט יצילו
הט מצוקה נטה לטלט הטה וטמא יוכל, ופייה מקה'ם עט קען מוש וטאל
לה יציל עגנות יעננט קלט.

וטראיתו לא ירહיב עין הרואה אך במקומות אחדים ישילד עוד
 פלאות וזועה ונועל נפשו, ונמת הוא יפרד לטאלקות שוניות.
 הראשונה חנייע עד כלות הרחוב אשר מצעון להנראבעסקידבָּע,
 מטהורה באוכל, והיא תקרא שוק באב איל עטוד או
 שוק באב האנאזעט (ע"ש שעיר שבס אשר מתנו יהל), השנייה
 חנייע עד הרחוב אשר מטיול הנראבעסקידבָּע בפאת טורה,
 על רובה טיפון אכנים עב וחזק מאד, ווק דורך חורים או
 ארובות קטנים ומעטים למאהר, גיע אור חיים אליה ערד כי יוס
 כליה יחשוך לישכינה, בעלי החניות אשר באסעה, יוכרחו
 להדליק נרות נס ביום, טראה ותואר השוק הזה יותר רע טכל
 שאור שוק העיר והסאון הזה הוא החשוק טכל סטוני העיר,—
 בטבחורה תדרטה להראשונה, באגע הרחוב הזה ישבו
 חופרי געלים טאגינו הטערכיס, אשר יתקנו געלים בלים וטמלאים
 להפלאחים, بعد מחר קטען, בשליחת חנייע עד רחוב היהודים,
 והיא קצרה מהקדמתה, סחר חניות הראשי, הוא בעצי בשיטים
 סטי טרפז ושאר דברים קפני העור, וע"ש תקרא בליע
 שוק איל אטדרין (שוק תוכרי בשמינו) נשען אליה
 לפאת טרב, יש עוד רחוב אחית קטנה הסתייטה בסופה,
 ווק טעט קודם כלותה יש לה טזא לוחיב היהודים, ובה
 ישבו — עזר — בעלי אומנות, כטו חופרי געלים, (ישטעלים)
 צורפי נחשחת, חרש ברזל, (נוארים) ובאלת,
 שני הרחובות האלהTekurot נט הטע בתקית אבניים,
 אך ארובות התקירה גדולות, ע"כ גם אולם רב מהטלה
 הקידמת לטו, לשני החוצות האלה בראשיהם. שעריו עז (7)

עתיקים אשר נרכבו ונשכחו מרוב ימים והם ינסנו מאת שוטרי הרחובות בכלי לילה, פיד בכוא השטש, בעלי החניות של השוקים האלה. הם ישטעהלים, נזרים רק מעט, ותתי מספר מאחינו.

טאטע. שוק איל אטאראין, הנ"ז יסוד עיר שוק קטן לפאת טורה — הרחוב מעט מטנו — וגם הוא טקרה, אך אוורו רב מכל השוקים הקיימים האלה, ובו ישבו — עה'ר — בעלי אומנות והם צורפי זהב, (יהודים ונזרים) וכן ושאר חניות מסחר קמנות, בהשוק הזה ובשוק החיטאים הסמוך לו, וכן בשוק אשר לפאת טערב שוק איל אטאראין בפושא, עוד עומד הטענה אישן — אשר היה טלפנים בכל חוות ורחובות העיר — כי לפני החניות בנויים אצטנאות אבני ועליהם יפרשו הטוחרים את סhorות ידים, והאומנויות את עבודתם, ועליהם עוטרים החניות, בעלי השוק הזה הטע יהודים, והשאר נזרים, ומושלטנים מתי מסדר. סטיך לשוק הזה קודם, שוק איל חזדראי

ספל סאטאנט נס נפל נול ענין יענץ טילץ, ולען יענלו יענץ קלחות גנט העוכות לטליק מה ספניות כלאנט, להלי כי לאנטס נס יענו צלחות צו טמואיל לוחט, וגס נס נפל יפלו מיל' למות סייסודיס נטלאן צאנט, לנשות כבל השעולה על נומט, נגלו קלחות טלאן האוניות יפל סל למות סייסודיס, וולס כי עטה כבל קל על פפה פה, כי פה עטלה מלועמת עיניכ לאיום לננות קאנט מה כל איט הצל יענץ צאנט כלה. נב"ז נס איז כסעליס פהלאן יענאלטס הנט כי נטה — הצל לאן גס סדרה מלחיינו צכלוזע פה — יענו מלהן לסתוכיס צלאט כי הלייס נקוט עלהק לא עלהק. כי מנגב כו וליין מעכליין מה פאנקיס צכלות פקדס.

ימצא עוד שוק קטן ליטאוד — הקטן טבל שוקי העיר — באורךו וברוחבו . רוחבו הוא טשנים עד שלשה צעדים , ואורךו כשלשים צעדים , ויכלה בשוק איל חוררא הנזכר .

המחלקה הרביית ואחרונה היא "ר חוב ה יהודים" והיא תכלת בקרבת שער ציון וסתוכה לטעלת , בראשיתה ישבו בנות הגטאים עם תוכאות ויבול אכטחים לטבור , מספר העוברים ושכבים ינקל פה ליטאוד . שער פי איש את אחיו ידחק ולפעמים גס וגעים אחדים יעכו עדי יצליח בידינו לעبور את הדורך הזה , מטהר חנויותיה היא באוכל . ורוב בעלי אומנות טאהינו ישבו בה , כמו תופרי נעלים , רודרי סחיט , חושי עז , תופרי בגדים . רוקחי טנקחת , (אטאההעקר) וכאליה , בעלי החנויות הטה רק טאהינו — אשכנזים וסודדים — אתה יסתעפו שני נתיבות קטנות אחת לטורה , ואחת לט Urb , אשר ידתו בטהר אליה , ושתה בערבי שוק איל יהוד .

מלבד החנויות ישבו בה גס ארבה טאהינו , וכיה בתיה הנטיות ובתי המדרשות הנדרשות התא'ת והישיבות ורוב קניין ואחוות העדה אשר לאחינו . —

על תקרות הרוחבות הטקורות אשר הזכרנו , יכולים לילך עליהם טאהה לרעה עד כי בטעט על חצי העיר נוכל לילך על הגנות .

טלביד שני רחובי אטבזר האלה , ההולכות על פניהם בעיר כאשר הזכרנו , ימצא עוד רחוב שפהר אחת , אשר לא תשיך על פניהם כל העיר . אך גדרולה היא באיכותה , והיא הרחוב הטובלות אל הנרא בעסק רבע — אפאת טערב — ובערבית תקרא "שוק איל באטראך איל זדי" . (החדש) והיא רחבה יותר משני הרוחבות הנ"ז , ונמס רצפת נחשטה , יותר טוב בהראיזונט . וסתוכה היא לטעלת , והיא תחל בצעון שוק

אל באטראך ותלך עד הנראבעטקייע . ומשם חסיב
לפאת פורת . ותכלת בשוק באב אל עפוד הנז' , ובת
עומדים החנויות הייתר נדולות — באיכוון וכטוטן — זורכה מהן
יעפלו להתרחות גם עם חנויות אירופא הנדולות , ורוב האומניות
האירופים ישבו שטה לעבור עבודתם . לפני הנראבעטקייע
נדול המטהchor בגורות דונג טכניות אצעדות חרויי אלטוניס ושרוי
דברים טלאכת אומני בית לחם , בעלי החנויות הטה נצרים ,
ויהודיים , ישמעאלים רק טעם .

בשאר החוצות והgentiviot , ומה גם בארכובות אשר לא
נתישבו בה הרפה טאינו , תשלוט הדומית שלטת , וכל
روح חיים לא ירחת על פניהן .

ברוב החוצות יתגאו כיפות קמנות אשר עליהן עומדים
בתים למושב , וחק גדור טהיר עומדר על הכיפות האלה
התלויים באוויר , אמדות מהן נטוכות כ' , עד כי איש נבה
הקומה לא יעבור תחתן עדי יטה את רואשו טעת .
במנזרים רחבים לפסח ולשוח — עניה העיר למאר .
ומלבד טקים הפסךש — (אשר הנהו להמושלטניות גם סקום מזיל
כאשר נוביר) יתגאו בה רק אלה .

קיימים בית הפטבחאים לפנים , ברוחם היהודים .
המנזר הפטוך לשער איזון , (שוק אל דשאטא)
פה שוק טוחור הבהמה .

טברש המכאר פזיך לשער יטו . פה ירב טוחור הפטיסים גם
ישבו פה נשוי האיכרים ובנותיהם עם עצים ויבול ארמתם למכור .
הטישור בסאות פורת רובע היהודים לצפון בית החולמים של
שיי בית ראנטהשילד , הישטעליטים יקראו לו . אל זה הא'
ונהיינז יקייא לו . מאידאן (טלחה משנת ספרא חמשובשת
הנקרא לא דינז אשר אותה יבטאו איזינו הסטודיס) ופרטונת

טסילת הטרוּץ (רעהנגן), לפיד הרבה מהחוקרים עמד במקים זהה או בקרבתו. טנדל כסיסטום הנוי ביזנסון לרובאים (מ"ה ח'ב ס'ח פ'ד) ונראה נכוני רבריהם. הטישור לפני הגראב עסקי רבע, שם יndl המסתור בגורות פרחי שושנים ובשאר צרכי בית תפילהם.

החוצות והרחובות יכבדו — מטעם המטהשלה — מעת בעלי החנוות והכתים, ובכ"ז אותות, "הטוּר והנקוֹן", יעדר על פניהם, ולא לעתות וחוקיות יפנסו עינינו בהנתיבות הקטנות, נבלות וסנרי בהמות טובים אשר ינווחו על מקומם. עד אשר ישבבו מהכלנים עז' הנפש, כבר היו פחות אוחדים אשר נתנו עונש 50 בישליך (כערך 55 פ"ר) על כל איש אשר לא ינקה את הרחוב הסוך לבתו. אך גם זאת לא הועיל למאותה, ונס עתה אשר נקיון הרחובות הוא בידי המטהשלה, עוד נעדרי הטוּר והנקוֹן המת במלפנים.

אבק אך מעת ימצא על סני החוצות, כי רוכס ילקו בטור, וחרוח הקטן הנושא תPAIR יעכירו מהר, כי ההורף עת פטרות עוז יתכו ארצת יטהנו הרחובות, כי הנשים השופט ישתוקו את כל החלאה והרטש הצבור על טנימו, אולי אם רק גשם קטן או שלג ירד ארצת ולא יטהר להפס אז ימלאו החוצות רפש וטיט, מרבה להביל טאן מקום, ויטים אוחדים יעכו ערי יטהרו, —

ג+

תוואר בתייה וכלי תשמשם.

בתי העיר הטה כולם פאכני גיר (קאלק שטיינע) לבנים, טרובעים, וכל עץ לא יבוא בטו, ונס כיסת חנן נשענת רק על קשתות אבן היוצאות טקירות הבית, וע"כ לא יראו משריפת אש. כל נגנות החדרים הנדרלים עשויים בכיסות (קופפהעלן), ובבחתים הנדרלים יטצא שתיים יותר. קירות הבית סニアה מוחים בשיטה לנין הטזהיר (נלאזידט) וע"כ לא יוסרו בשיד, רק יכבשו בטים ובוריות. עדי יוסר חלאתם מהם. חלוני הכתמים קטנים לטאוור. ובכתי היישטעהלים עוד הם מכוסים מבהווע בתיבת עץ מעשה שבכה ורלוות קאנות לה לפוחחן, האבעוועת יורך (גרין) או אדום, החלונות לא ירטו איש לרעהו; אחד קטן ואחד נרול אחד למעלה ואחד למטה. פתחי הכתמים פתוחים לחחצ'ר, וגם הטה קטנים. קרוקץ הבית בכתמי היישטעהלים והנווצרים האזרחים אינם מדויצ'ת באבניים. — על כי עה"ר ילכו תוך הבית, בלא טנעלים, גם ישבו וישנו על הארץ. — רק פוח בטה לבן וזהיר הנקשה-באבן. אך בתים האירופיים ובתי אחינו היהודים האשכנזים, מדויצ'ות באבניים. —

הבתים אינם בניים במשתר שער, בעלי שנים או שלש מסלולות העומדות זענין על קו גאנך, רק אחד בעל אסילה אחת, ואחד בעל שנים או שלש, אחד גבוח ואחד גטוך אחד נכס ואחד יוצא, ועומדים זה לעומת זה ובינם שבילים וטהלכים קטנים קצריים ועמוקים עד כי בטהרה יוכל איש יור לחתעות שם. הנגות נס הם לטקים חשטייא יחשכו, ולכל נג מדינה לעלות עליו, רוב הנגות מדויצות באבניים לבן יאברה מחותים אשר יבוא עליהם להגנות טפניב עשיים בותלים קאניט

הבנייה טריזים עגולים וחלולים הולניים וטתקערים למעלה כחניתה "הסאר עטורה", הבותלים החלולים האלה פישנים בთעלתם, א) לטען רוכס יביא בעלות הבוקר רוח צח שפים להшиб נפש. ב) למנוע פכאי אנשים כלתי קרואים מהביט אל הנג והחזר פנימה.

לקירות הבתים פבחוץ, בניין אעתכאות וספסלי אבן אשר עליהם ישבו בליל הקיץ, חבר רעים ואהובים, להתענן על נועם הדרכ הטבע, וכל שכיות חסיתה. בהרבה בתים ימצאו עצי פרי אשר בצל דליותיהם, יחסו אנשי הבית מוחס השמש בימי הקיץ. גם עותדים אני פרחים טסיבי הבית ועל קירות החצר אשר יפיקו ריח ניחוח, וירהייבו עין. קרקע החצר טרוצף באבניים לכל חצר בור אחד או שניים אשר בו ידרו — הרק טרובי ותעלות — מיה נשטים, ושם יעמדו ערי יתמו, וטפנו יקו כל יושבי החצר לכל ארכיהם, בתיהם הטהוראות עשויות לעמוד, ויצאו אל תעלת גשופיות אשר לעיר, רצפת הבתים והחצר, גם בתיהם הטהוראות, יזחכו וינקו למשעי, שערי החצר סנוורים תמיד, והרוצח לבוא אל הבית, עליו לדפק מקודם בהטענת התלי עלי השער, עד אשר יסתחו לו. בתיהם המוחמדניים, על הבא עוד להמתין אחרי הפתח הדלת אצל השלכים, עד אשר יבואו נשי הבית החרטוננה להחמא.

על רלחות הישטעאלם אשר נסעו לטעקקא (קיימים כבר מחוקקם) חרוטים או כתובים בכתביהם שונים שיריים, מכתמים, אטרים בכחוב ובשפת ערבוי, וטהרים לאלה נמצאים הרבה לאחד, עובי הקירות פנימה הם נבוכים וחלולים, ובט טונחים — כל היום — הקרים והכשותות חטלאות בלוי סחבות או צמר גפן ובלילה יציעום על הארץ למשכב, בנכבי קיר אלה ניתן גם שאר כל הבית, כמו ארנוי עיר כל זוכחת ובאללה. מבסאות

טפות ושולחות האבות וארכוי עז (קאטאדען) לא ידעו מואטה בכתם העשוים והנכדים ימכוו בעט טפות ברול נס איזה משאך כלי הבית הנחוג באירופה.

רצת הבית רבוד במחילות קש או בטרברי צמר, חטוקס הסטוך לפתח הבית טכטנים נטוך טרצת לכל הבית ושתה יוושלו הנעלים בכוא אל הבית, נס יעדנו שם נعلي עז צבושים אשר ילבשו ביאיה יוושלו בביאיה לבלי טנה בחלאת החזר את טרברי הבית. כננים הבית מסביב להקיות עשויים אצטבאות אבן גטוכות ועליהם — או על רצת הקרקע — שטוחים יריעות ומרבדים חטיבות אטון דטשך לטושב, טסטלים וכטאות לא ידוע מואטה, תנורים להחט אין, ואיש לא יעשה רק לבשל, אז רק טנחי עז אשר ינחנו על כירת חטר קטנה, נס העניים הטבשלים בעטים, אין לפו טנדלים המעלים העשן. רק דורך חלל הפטח או ארובת הנג יצא העשן החוצה, ביתי החורף עת יגדל הקור יעטירו באמצעות הבית אין נחשת. נדול הטלא גחלים לוחשות וסביבו ישבו אנשי הבית להחים.

הטושלטנים לא ישבו — עה"ר — שני אנשים בחזר אחד רק כל אחד לכדו ישב ואין אחר עטו. לכל בית חדר טיוחד בעדר הנשים וכל חלונותיו טבושים באשנבי עז מעשה שכבה אשר נבחם יכולים לראות ולא להראות. בהחדר הזה לא יבוא רק בעל הנשים או הרוסא בנפלן לטשכב. החדר הזה יקרא בערבי "חאראס" וסתורונו כי חום ואסוד לאיש זר לרוך על פה דלתותיו.

ד

תבונתה וטונגה;

ע"ק ירושלים. עוטרת הארץ שטח רקייע ישנה ונעים, בין ° 31
47 מעלות לרוח' צ' ובין ° 35 16 מעלות לאורך טוֹרָה מנרכעןדוֹץ. טהיל חודש א' י' עד כלות ירח תשרי. מראה הרקייע אשר עליה נעים ונחדר למאוד, ונס עב קטנה בכף איש לא תעיב את יסעת טהרו כל הימיס האלה. בהששה יוחי הנשטים או החורף, באלא דיטים אשר יטסוק הנשים, יטהרו פניהם השתקים וטבין טסלשי עבות תאשו השש כלול בהדרה, לאאר וללחם לארץ ולדריס עליה, וכאורה שנית תאר ותשמה את פניהם כל היקום אשר נפלו טהנשות והקור, "טעטה דשא", יעטו העתקים והנאיות, וירק חזיר הגנות, והדר האביב יראו עינינו בכל מסדר כף רגל. נזוב אוירה, טוב לטאו והוא בטעם פטצע, לא קור ולא חום גדול המכיד מנסהו. יכайдו אקסם על יושביה:

מדת האות היותר נдол — אשר מצא בארכ' לא' טנייע ל-38 מעלות והיותר קטן ינייע עד 2 מעלות, המוצע הממוצע (טיטטעל טאטסעראטור) של כל השנה הוא בערך 17 מעלות צעלויאס. טעל הנול בכל טודר זחים. (טהערטאטטער)

אם נאבה לדעת בדיקת מדת החום בכל מה'ח הנין בכל חודש, יעלה לפחות הסדר והערך הזה.

ניסן 15 א'יר 21 ט'ון 2כ תמו 28 א'ב 24 אלול 22 תשרי 21 מרחשון 16 כסלו 9 נובט 8 שבט 9 אדר 14 סעל הנול.

כבוד קידם עלות השמש, ובערב אחר בימיו ירד החום מ ים עד ארבעה מעלות בהטילות אשר עליה, לפי ערך טפודה על כדורי הארץ היה יאות החום להיות

יותר חזק מאשר הוא, ורק הרוחות היפות מהגביעות והעתקים אשר סכיבת יקרו מעתה את חום האור.

בימי הקיץ מלבד אשר החום לא יגדל לטoid עד כי יקצר נש ישבייה מפאת הרוח המקרר אותו כאשר הזכרנו, גם אורך היום יקטן יתר ארבה טכארציות האטון. עד כי ביום יותר ארוך לא יגדל יותר מתחש עשרה שעות. ואללי הנשא הפתהרים לבוא יחליפו כה כלככ האנשיים החלשים והנענים מתחום היום העבר.

נסמים לא יבואו בה — כבכל הארץ הקדש — רק בימי החורף והם ישכו ויפרו את האדמה אשר יבשה ונחרם בעץ מתחום הקיץ, וגם ישפיקו טים לשטיה ולכל צרכי האדם על כל השנה כי מהס ימלאו הבורות — אשר לכל בית ובית — וגם הביריות טים. בהדר הנשאים — חלילה — ולא יהיה טר, אז עת צורה היא לישבי הארץ לטoid טאין כתוה, כי מלבד אשר האדמה לא תחן את יכולת (דברים י"א י"ג) גם טים לשטיה לא יהיה, כי גם אלה המעניות המעשיות הנעצאים —עה"ר — ברני, ההרים — באשר נוביר — גם המתיא יאבדו כהן כאשר לא. יהיה מתר על פני האדמה, וסבנה היוצר נדולה מרחת על ראש יושביה. את המכונה האיומה זואות נראת טכח'ק כי בכל מקום אשר דצה זו להודיע לאבותינו ולנו את כובד העונש האפסוי לבוא על ראנינו אם לא נשטץ לקולו, הודיע כי צוה את העבים מהטמיר טר (שם שם כ"ח כ"א, ויקרא כ"ו כ', ישעיה ה, י"א וכו') וסבנת טניעת גשמי כוויות עוזר יותר עצימה ונראתה היא באשר הכרחייתה בכל רגע ולא יוכל לחכמת עד אשר יפתח ה' את ארוןות השטמים וע"כ היו מתריעין עליה ט"ד 8) אם כי כנ"ל

ירדו ר' גשטים לשדוֹת ולאילנות — (תענית ס"ג ט"ב) והרוצח לדרעת את גודל הצורה האויטה והנוראה אשר ייעץ להארץ זו את טמוניות הנשטים. יראה בעפ' הנז' אט' א ט"ד עד פ"ג, אז יבין אם קצחו.

כבר נודע לנו מכה"ק כי הנשטים יטרדו — בארץ אבותינו — — ובכל ארץ הقدس — לשניים, להנשות הבכיר אשר קודם המירושה. והזרעה, והוא נקרא בשם יורה (רברים י"א י"ד) או מורה, רביבים (יואל ב' ב"ג) ולהנשות המתואר בבא אחריו אשר כבר עלו השכלים מהארץ ונעשה כפה לבצע את צפיהם ובישולם, והוא נקרא בכיה"ק בשם מלכוֹת (שם), וזאת הנשות הראשון הוא ב"ח מרוחzon, (וכזו בו מתחילין לוטר סעי"ק ובכל ערי אה"ק "ותן של וטטר" בברכת השנויות) והוא הצען האחרון בחודש הזה הוא היום השבעה עשר בו, ואם גם בו לא ירד גשטים מתחילין היהודים לתחזות. (תענית ס"א ט"ד) אחריו עברו הנשות הראשון אישר יוטיב מעט את הארץ אשר גם תוכה נחר מחום השטיח. אז ירד איש השורה לפעלו והאבר לעבודתו, יכותו חרבותם לאותים ויתלו לחרוש ולשוד את הארץ, ואחריו אשר יהסכו אותה לארץ להה ורטוכה יחלו

כל ימינו נס נעלים "בכמי צולות" כי "הען לונד" לו "הכל ליוו" הטל צטיפולי נמל קלון נמל ילו נספסיק אויס נמל יונני העיל נעל ערך אנה פונימס ווועל, וכן לחימי גענין גאנט תל"ל הנבל כלשל נעללו פטניות ונעל פיט ווועל נעל פאי סטראן, וככל אמענינו מעיגים ישילס ווילט לנטוּות, וסניאס פאו בונעט מבל פטולות האל געיל, ועוד נעל פיט דומק נעל צמיס, כי פטילו ר' טסקילום ווינ לוגן ס"ז וגס מפילו נעל נלה הילצה ימל ווילטן אינס.

לזרוע אותה, ואו זטן הזרע של חטאים ושענאים, אחורי הזרעה
יחרשו שניות לכיסית את הזרע במעבה האדמה, (שכט צ"ד
ע"ב) לטען לא ישפטויה מני הנשטים, וגוז או כי יסוק הנשים
כלייל על שנים שלשה שביעית, או ירד טעם טעם: אולם אם
בטירות עז יתבו אז ארצתה לא יטב להארמה, כי הזרע אשר אך
עתה נזרעה ועוד לא צמח טעל פני הארץ תשרש ותרקב.
בידחי אדר וניסן, יורד הנשים הימני הנקרא בשם מלכוּשׁ
והיא יורד בזעם ובזעם טיסות גדוּלות, ואז יחלו השבלים עלות
טעלת געלת וכח הצוחח יראה את עולתו בתקות עז. הנשים
זהות אף אם ידבה לירד לא יזק להארמה כי השבלים כבר
נאחו בה ולא יראו עוד טפני שוט שט כיבוא, וויבוי הנשים
זהות עיד יויעיל כן לתוכאות השdera כי יטהרו את נידולם כן
להברות והבריות כי יטלאו צים. אילם נס ריבוי הנשים זהות
יזק וייטיל את הבתים היישנים והרעועים וביחור את בתיהם יושבי
הכפרים העשויים רק מחומר ולבניים, ונס הרבה בהתות יטחו
ינועו מהקיר והגשטים, (בשנת תרל"ד נפלו גם סעיק הרבה
בתים והרבה חשבו להסדר, ובבקרים עיד יותר נס הרבה בהתות
אתו, — לא תקס'ק —)

הנשים הזה יטשך לפעמים נס ערד חום חודש ניסן אך
עה"ר לא יבזא רק בחציו חראשנה ולעתים רחוקות יגיע נס ערד
חאי חודש איר אך לא יטב אז לא לתוכאות שדה ולא לפידות
(חענית ט'א ט"ז) אורייש טביא בס' חביבות הארץ ח'יש ד'יכ
(לעטנערן תרכ"ז) כי בשנת תר"א ער"ח מתו אחר חמות היום
ירד נשים הרבה נשטי בורות ויהוה הדבר פלא בעניי כל יושבי
הארץ כי אמרנו נשתנו סורי מעשה בראשית והספיר לפירות
הארץ. הנשים יטשך לפעמים כיאלשה וחמשה יטס ולפעמים
נס שכוע שלימה ובטעט ירד يوم וליל; שאכלער, טנה טיום

18 אוקטובר שנת 1846 עד 18 טארץ 1846, 44 ימי נשתם.
עת הקוצר בעי'ק וסבוכותה לא ידטה בכלל הטענות.
הטענות היושבות בעתק, יקצטו — על הובן — בחצי
השנוי של החודש איר ובהטענות דגבותיהם יקצטו — עת'ר — נס
בחציו הראשון, בטיקות אשר שם החום יותר נדול כתו בעתק
הירדן וסבוכותיו. יקצטו לפעמים נס בסוף ימי החודש ניסן
הרוי"ש טביה (תבוח"א ח"ש דב"א) כי "בשנת תר"ה הובא החטים
חדרים טאל גור (הוא עטף הירדן) תחילת ניסן והוא לעתים
וחוקים טאוד: בזון הבית (הישן) וגט זון רב אחורי נתבשלו
התבאות כטעט בכל הטענות בהחל חורש איר (אגענית פ"א
ט") ובהרבה טיקות קצטו נס בסוף החצי הראיון של רוח
ניסן כי בט"ז בו היו טבייאין את העוטר טבעואה חדרשה, בעת
קצר והחטים לא יקרה לעולם כי ירד גשם או כי הייתה קילות
ונרקרים. (שפטואל א' י"ב י"ז-י"ה) קוצר השעריות הוא קודם
טעט טקצר החטים, יושבי הארץ הוות לא ימנו לטו. רק שני
זטנים בשנה זהם. קיז וחורף, או קור ו煦ם. (בראשית ח' כ"ב
עין הטעואר לנתח"ש שם) ובשאר עתות השנה אין הכרל.
כבר הזכינו, כי בכל ימי הקיז לא ירד אף נאף אחר
נסים. ועוד אין לאל ירי הטעע לחדרש ולהחליף את כחה
לונגעים, רק על עטרה — בסוף ימי החורף — תעמוד, ולול
הטל והרוח הצח איר ישיבו טעם את נפשאה, או אבלה נבללה
הדר והתולדה וכל צaucasia, ער כי לא הבירו נס את יפעת
הדרה פלנסים.

הטל. ירב ליטאור בכל ימי הקיז, וביתר עוד בירחיו
האחרוניים, וכען כוך, סרויש הוא על ראש התירים, וכל
הרכרים איר לנו בלילה על פני החוץ רטוביים. לטאיד עד כי
יכולים לפוצץ טהס הפלס טים.

בימי הקץ, בהימים אשר בהם יגדל החום לטאר, ישנו
הרבה טושבי עי'ק על הגנות. אכן הנוסעים ואלה אשר
טהור באו לשכון בארץינו יהרו טאור מלושות זאת כי בנסיבות
הוא, פסת ריבוי הטל' הנוכל על הגנות, אולם אם יאלצו
— לטרות רצונם — ללון על הנג מבחן או יראו — לפקחות —
לכפות את פניהם.

שלג לא ירד בכל שנה רק לפרקדים. אך לעיתים ירד
הרבה טאור בוגה אטה יותר, וזו יתחרו יושבי העיר להסידר
כהנות לבל ירכך את טיח הגנות ויירדו הרים תוק-הכתים.
בירכת הדרים אשר קני השטא לא יניעו שטה בשיעור רב,
ישבב השלג כאכזב ושתים; לפני שני שנים נפל שלג רב
פעיה'ק. הרויש'ש בס' תבוח'א (ח'ש ד'כ לעמבערג תרכ'ה)
טכיא כי בשנת תר"ד ירד מען שלג ליל ובוקר כ'ב ניסן;
ובשנת תקנ'ד היה שלג הרבה מהיר וקור נдол עד שמתו
פקריות כ'ה אנשים בניל אצל נזרה, וצערתי באס זקן
אחד שהחמיר השלג בשנה ההיא עד חורש סין וכמעט לא
נתרא אין בבהכ'ג סע'ק בחג השבעות כי בליל שבועות ירד
הנשם כ'כ עד שלא יכול איש לצאת החוצה בשחוית בעת
התפללה, נס שנת תקנ'ח היה שלג הרכה סביבות ירושלים עכ'ל.

הברד הוא יותר רגיל מהשלג, ולפעמים יפלג נס רגבי
ביד נדולים טאור, וணיהם טיכים טאור לפירות ולהאלנות כי
ישבבו זטן מה על העצים עד כי ירטיבו אותן וירוו אותן דשן.

רעמים וברקים נצאים הרבה בעת הנשם, אך לא
ירעו ולא ישחיתו רק לעיתים רחוקות טאר. כי ע'כ גם כל
טוריד הברק (בליטא אליטער) לא נתרא בכל הארץ.

רוחות וסערות לא יבואו רק בימי החורף, ועל הרוב
קיים הגשם ולאחריו ים או יזם בדרך כלל יפעלו הרוחות

את פועלתם על אונן וסדר זה . רוח המזרחי טורה על קו וטפסיק הנשים . בימי הקץ רוח הקדמים בוער באש וקשה מאד לצחחים ולזרעים , כי יבש יותרב אותם (הושע יג ט'ו , ירמיה יח יז , ישעיה כ'ז ח , יחזקאל יט יב) .

הטערבי הבא תן הים מביא קור ומורה על גשם . חד רותם והדרותם טערבי מביא גשם . ובימי הקץ מביא חום וחורב גדול , אך תרות הדרותי הרע הנקרא בסוי ישבבי הארץ בשם חזאט איזין אשר יעשה שטחות בארץ מצרית ומעט גם בסוריה . לא נודע סיה .

הצפוני יקדיר את האיר וטפסיק את הגשם , אולם אם החול לנשב קודם שירד הגשם ירבו העננים ויוטף הגשם טад (9) ועל הרוב גשם עט רוח צפון יתמיד איזה יט (הריא"ש בתבה"א שם) . נס בימי הקץ ישב לפעתיס רוח , אך לא בסופה וסעירה דרכו רק רוח חורי (אין נעכירות לופט) צח משיב נפש אשר

(9) כאמלטיט נחנקו צפי הכתה לוח נפוז מחוז גמס (אטני כ"ט כ"ג) לוں פאמלטיט יפלטו אלטן נחלנד כל , ומחולן לין וכו' ואינו כי יולד ויזין למת אגאס , לכן פלהט בע יפלטו "ימגע גאנס" , גט "פכתוג" , אין כחדל מבע סופט ומאזל יס קלס" (חיוות גאנס) מקל נחכם נפלטו פה נפלט נפוז כי פול מקגיל חן פה לרט פאונט פה גנס "פלל" , נס אוּן נל יוכן נפימות עד פונקיע נחפל מפאמלטיט , כי כבל צילנו כי פקול יגול מס צייני טגאטס , וגס מיל אחלי טפקקי , אך נמי עט אבאנגו (גנס פלאי"ט) כי הלוּן נלפוני יפיגן נמי פאונט יולד ויפקיק טגאטס , טמי טזילוּיס אַלְטָן חנייניס ונכוניס .

יקיר מעת אמר חום השיש הבוער (בירתי ניסן ואיר ימצאו
איזה יטם אשר הריחו הטרוח לא יגע).

בדרכּ כלל ינשב רוח צפונית מערבית טאלול עד כסלו;
מכסליו עד אדר עה'ר רוח דרוםית מערבית ורוח דרוםית, טادر
עד תמו רוח מזרחית, ותחמו עד אלול רוח צפונית. רוח
המערבי הוא הניל מכל הרותות (ירושלמי ביב פ'כ ה'ט)
(הרוי'ש שם).

טבח עי'ק ביהם הבריאות רע טאד; כי טלנברג אשר
טהלות ארץ הקדם ימצאו בה בפדה טרוכה לטאוד, גם רוביו
הטהלות השולטות באירופה ישלו כה שלטת. (רק חלק
קטן טאוד בהם יעדר פח) הטהלה הראשית בהנה היא. "טהלה
הקדחת" (טייעבאו) והוא מכבד את אכטא על חלק גדול
טושביה, וביותר תפיל את חתמה על אלה האנשים החדשים
אשר מקרוב באו לנור בה, אשר גם כל אלה הטקורים אשר
טחים לתקדחת תוצאות, עור פוזרים וחדרים לטו, ולא
הסכנו בהם טנוורייהם עד כי נורא ואיום לטאוד מצטט וטאב
כל אנשי העיר עת הטהלה תפרוץ בה פרץ.

הтекורים והתוואות אשר מהם תצא הטהלה הזאת בפדה
טרוכה לטאוד כזה, רבים ושונים המתה. גם הטהלה בעצתה
תפזר למיניהם וטוניים רבים ושניים המתה. ואת הטהלה
את הסיבות והמקודמים האל. ואת הדברים אשר יוכלו להנין
לכל גינו חז' הקדחת אליו, ע'כ לטלאות וצון קוראינו
הגכבדים הננו נותנים מה העתק מהטהר. "הקדחת בירושלים"
הנדפס בטה'ע לחכמת הרפואה. מה ע לא נצעט הייל
בלאנדרן (שנת 1864 כ'ש). הנכתב טאת הרופא הטהול דיר
ט' שאסל'ן הרופא בשני בתים חולים נדולים מה ואשר הנהו
תושב עי'ק זה כתה, ואוחב להתחקות על שרכי ותוואות כל דבר

כפי ידיעתו הנדרולה בחתמת הרסואה, וזה תוכן דבריו הנוגעים לענינינו כפי העתקתינו מבריטאנית לעברית.

ירושלים היא אחת מהערים היותר קשיות לביריאות בכלל הארץ, וחולי "הקדחת" היא התחלה הראשית אשר תשלוט בה: בני הארץ הקרים, ובני אירופה, ילדי הארץ, ונאי לנור בה, יקחו חלקם בשונה, בחיטים אשר התחלה תשלוט בה אז חלק הרובע טושביה יפלו בנצחתה: — בכלל זאת עומדת עי'ק ירושלים 2000 רג'ל מעל ט' הים, ובארץ אשר מטבחה איננה רעה לביריאות האדם, ותרים רטים יסבוח פשלשת עבריה, ושלשה רבעים טהקייה טוקף טעקים עמוקים האביאים תועלת גhol לנקיון התצלות והאשבות, ועד מרחק 15 סרפאות (בריאניות) מבל עבריה, אין לה ארץ כזאת (זוטף), ועתה לפיה טעדה וצבה לא נובל להבין את סיבת וסקור המולשות והמיתות הטעשטוריות בקרבה.

הטקורים והסיבות אשר מהם תוצאות הלברים הנ"ז, علينا להפסיק רק בהטקורים והטיעשים אשר נקרו ויأتيו בה במשך הולדת הנדרולה אשר עבר על ראה וואה וכתרבירים אשר השאירו אחרם מדוי עברים, והוא.

א) חפרים וצבורים של אבן ועפר, הנמצאים בת בירה טרובה כי אם לא יאומן כי יסופר לאלה אשר לא ראו זאת בעינם.

ב) העדר אורכת דברים הדורושים לשטרת ביריאות הנוף.

ג) העניות והחלאה אשר ישולט בחלק היותר נדול טושביה.

ד) בהities והדברים הטעיתמים אליו וויצאים מטנו.

עתה נחל לברר את הטקורים והסיבות אשר הובילו
כאר הטייב.

א) "אבק ועפר". ירושלים נחרבה בערך 17 סצ'טים ואיזה עטם טהטסPUR הנסי נחרבה עדיסוד בה, טהוּרִיטָה והחרובנות האלה אשר עברו עליה יצא לחומת העיר ותוכה, גלים ועיים הטבלבלים בתוכם עפר ואטר, עצים נרכבים, אבניים, ועצמות. ארבעה הרים אשר בה והם ציון, מורייה, בית צתא, אקרוא, והעתיקים הטפירים אותם וכל הבכר אשר מסביבם טליים כך רב טהאבק הנסי ובאיזה מקומות ניע האבק הזה בעיטק עד לנצח טרבעים רגל, והנה כל זה אשר הם מונחים על מקומות לטאה בעיטק הארתה לא יביאו רע ליושבי העיר, אבן עת אשר יחלו לערות ולהחדר אותם כתו עת ייחפרו אחרי יסודות לבניינים חדשים או עת יתרו וייחפרו אחרי בניינים עתיקים אשר לטאה הארץ, אז יעל ריח רע ומבהיש אשר איזה סצ'טים יביא רעה נדולה ונזק רב לבריאות יושבי העיר.

לפני איזה שנים החלו לנוקות בור אחד אשר היה מטוֹלא באבק ועפר בחזר הסוך להאי כואב גטאמר הזה, אז שני אנישים טהעובדים שפה נחלו לטאות, ערד כי לא היה עוד לא לאל ידם לעבור עבודותם, וכן קרה להווג השני, והשלישי, עד כי נועצו ונטרו כי בכל שני שעות יקחו אנישים חדשים להעכורה הזאת, ואו כאישר החלו להחליף את האנישים לא קرم עיר אסן, — דבר ברור הוא כי קיבוץ רב טאבק ועפר הטענה עצור בתקום אחד זה שנים מאות רבות לא יועיל לבריאות. אולם בעת אשר יתעורר עפר והלאה הרבה מן הרוחניות בטוי הבורות אז גם יזק וירע הרבה לבריאות האדם.

ב) העדר הדברים הדורשים לשטירת הגוף. אין כדיינו לומר כי תקנות והנחיות הטוכרחות לשטירות הבורות לא יראו ולא יטאו לטאות הארץ קרשנו, — הרבה מושבי אירופה וכטלי בתים אקלט הנדולים (קאנוונטין) להגוזרים,

יורעים מודן נחיצת הדבר הזה ובין סקואה יבטו על הכתובים והחצאות אשר גנוו שם כי ימענו בהם כל הדברים הדרושים וטוביחים להטלה הנז'. בין הפתחות אשר היו בשנים עברו הסקדיו והשניהם כי יעשה הרבה דברים הארץ "טהרה ונקיות" וזה נעשה העיר יותר נקייה מטה שיתה בזון הקודס, וכי אם נשקיע על הטיליט "טהרה ונקיות" בהטושן אשר יבינו אותם באירופה, אז יוכל לאטר כי החצאות והרחובות פתוועבים וטונכאים באורה מזר ונורא לאה, איזה מהתעלות חישנות עוד על עצם יעתדו אך לא בישליות רק שכורים ורעוועים, ואין בית אחד אחוו טהוטים אשר יאחד את בתיהם המחראות (אנטרכיטט) אשר לו עם תעלת העיר, אך דבר זה בלבד לא היה עוד לאל ידו לאביבא פרעוך בעיר בסודרי "הבריאות" אם הבתי כנסיות היו לכה' טנוקים בעחות קבויות ובטקות טיזרים, אולם אורח עיר ירושלים לא בן יעשה, רק אחרי אשר בית הכסא שלו נמלא זה בשלשה שכבות, יחסור בור באטען הרחוב ויטלהו בהרבל החפור ובלבבו עוד יתפאר כי הוא שומר את הנקיות ותיקון הבריאות כיאות, רק אחדים יטצאו אשר באותם להשליך טליהם גם את סבל נקיין בית הכסא שלהם יחסרו תעלת ויחברו אותו עם תעלת העיר, וזה לא יצרך גם לנוקות את בית אכסא אשר לו כי לעולם לא ימולא, כל טיני חיות ובהטות מתחות, ומיניו יrokeות שונות טונכאים באטען הרחוב, אם בהמה או היה תמות תשככ ברחוב עד אשר האוכל מאחת טרעיתיה או تركב, אם נלך בחוץ ביום קר אשר נשם שומך ירד ארעה או נטה אספרא רב מנובלות מתחות, שרידי עצמות חטורים, גטלים, סופים, יובלו מיד מהווע להוות העיר, אכן שמה יגוחו עד אשר יאכלו מהכלבים, אין קץ לוראות קליפות אנטרכיט, ואשכבות הענבים, ושאר דברים

נפאים מכל הטעים הנשלבים החוצה טונחים כרחובותיה. מראת
ותואר הרחוב בארץ הקודם הוא ככל העומד לקובל כל רバー
נחעב ונאלח הנשלך פאין חפץ בו. להכרית את איש להוציא
את אשפה ביתו, לא יטצא רק עת אשר שכנו קרוב אליו
ידרוש את זאת בכתב מסת בית המשפט (שאראייע) ועכ'
החיצות טאונפים ונטאטים למאוד. הדבר יותר נטאם בעניין
יושבי אירופה הוא כי איזה טהרותות יעשן לבתי כסאות.
טשך חטשה חדש משנה לא יבא גשם כלל, ומתחום הנדול
השורר אז, ימלא האוויר אדים באושים ודיות רע, תוצאות
החלאה והאשפה הרבה למאוד.

ג) העניות והחלאה. לדבר פה על כל דרכי הנגנות
ורגילות גורי ירושלים הטזקיים לביריות לא נוכל כי נתרחק יותר
טלי טטרת פאזרינו, אך איזה דברים אשר הטה העיקריים
והזרים לסייע הזה נזקף פה, חלה (שפטוטץ), העדר הרבה
דבריהם, חסרון כנדים כיאות, כתים קטנים אשר לא יבוא בטעו
אויר חלש לפני הטרת הנדרשת, הסה יביאו פה התוצאות
הרעות האלה כבכל מקום היouts. תואר הפנים הלבנים, והגינות
הדלות והרזות אשר ירחו לנדר עינינו, ברובע העניים, יתארו
ויספרו לנו את דל' טעכם וטקי' היוות והעניות הטושלת בטעו
בפשטלה בלתי מוגבלת ובאוצריות נוראה למאוד.

היהודים אשר טפערם יניע לסן 8000 נפש ישבלו ביותר
כל שאר בני הדתות השונות הגרים טיע'הן, והרעה אשר
תנייע מהעניות ותוצאותיו, יתאחו לא מעט עם האי " נקיות
אשר הרוב מטה רגילים עטס.

בין כל החלוקת השונות מהטון הרבה הטענו רפה שורר
עוד המשפט הקרים גנד "דץ יצת הילדייפ". וזה יאטינו
אטונה אונן, כי עוז נקי יביא "דוך ועינגן", וחלאה וטינוק

הוא האשדרה היותר טיצה לבראיות ולהווק הנקז, ע"כ גם נט' ילרי האנשיים א'שר לא בין העניים יטנו, עיר טניה טcosa בטעסה חלה ותיהים. אם חלה, ומון רע, ואויר נשחת. עצם יובל לחייב קדמת, היא שאלת א'שר לא עליינו לפטור אותה בעת, די לנו להראות כי כל אלה הדברים הנ"ז נטאים בטרפה טרובה על סכום רב אנרי עיר הקיש.

ד) הטים והדברים המתיחסים אליו. הטים טעה'ק יאספו מהנטים בבורות אשר מתחת לארץ, ומשם יקו לעת הצורך, כל בית יש לו בור אחד או יותר, החלק היותר נרול טבי החצר עוטרים על הבורות, אם יתנו השנחה יתרה על נקיון הבורות יוכל הטים לעזר בו זאת חדש טבלי, אשר ישחת טעו וריחו, אולי אם לא יכיתו ע"ז יטלאו דברים חיים טפיניס שונים ויישנו ריח רע וטעם נשחת; גם הטים נהנו היותר צוב יטלא מהחולמים האלה בתום ימי הקיץ, בbatis הנכדים הטההן לנוקות את הטים מהתולעים והרטושים טרם יקו אותן לצרכם, טם מנוקים וטפוניים כאלה לא לעילם טעם רע, אך ב"ז ימצאו תבהאנש א'שר ישתו אותו כטו שהוא מהעניות והצעלות השורר ברוב נרוי העיר יתרבו התולעים על הרוב מהטנים הנקראים (בל' בריטאני). דאמ' ע"ז ושיקלאסעם בהבורות מיט ליום, עד כי היבנה פעמים גם עוד טרם כלות ימי הקיץ לא נוכל לשתיות הבים, גם עכברים וכאלה יפלנו בהבורות וגם הפתה עוד ירעו להטים: בטה נוכל לאמר בדרך כלל כי אחר חודש يول אין טים בכל העיר אשר יוכשר לשתייה פרם ימושל או יובך (רעדאלרט).

טי מעין טיבים נוכל להשיג טקומות לא רוחקים, כתו ליפתא, תלחה, עין כריים, אולי הוצאות הבאות ישלח את מהרם לטאו. לא רק פחות הטים עצם בלבד

זיך להבריאות, רק עוד איזה נסיבות אשר מהטים מוצאים
יתאחדו עפם. בהרבה בורות יכלת הטים זtan הרבה עיר טים
ירידת הנשים החדש. ולשאוב בתדרלי את כל הטים על הנטה
האחרון דבר כבר לטאות הוא. ע"כ ישאר פעע איט בחתימת
הבור. והטה יתרבו עם התולעים הרכזיות על רצפת הבור,
ומפע פעע יתרבו ויבשו עד כי יהיה בצת יבשה (טראקענער
זומעף), ואין כל תוננה בלבדינו כי כמותה בורות יכלת הטים
מיד אחרי כלות יטי הנשים, אז יעדוד החזר הויה הנעשה
כמים, עפר, תולעים, ורטזים. בחצי שנה בהbor ובכוא
הגשם החדש ירד על הבצת הזאת ויתעורר עטס, בין כל
התקוירות והשורשים הפכיאים מהלות ואין בריאות הרבר הזאת
— בלי חסינה — הוא יותר גדוול.

הקיומו הקשה (דאספֿע) העולה טרבותם אשר הרוב מהם
נכנו מאבנים, החוט התמורי טקוני השטש ביום, והטל הקד
והלבר בללה, הרוחות הבאות טהטרבר. הדבה יוקות נציגים
אשר אין נמצאים שם והעדר הרבה דבrios הררושים לפוזן
הנוק, נס הם סיבות גדולות לריבוי הקדחת.

החלק הנדוול אשר מתח מחלת הקדחת בין יתר המחלות
נובל להורע על נכנו מהחיצון הזה.

ביביהם של הטיססיאן אשר שם יבואו רק יהודים היו
בשנת 1860, בהרבע הראשון 3, 19 למטה חולין הקדחת,
בהתני כ"ד, בהשלישי ט"ו, בהרבי עי ט"ד, סך הכל של כל
השנה עליה 4. 37 לפסאה.

ביביהם להרי אקאנזונגען של ארץ אשכנז אשר שם יבואו
חולין כל הדתות השונות לבdry מהיהודים היו בשנה ההיא. בהרבע
רוואשן לד. בתני 5, 45, בהשלישי ליט, בהרבי עי 8, 50.
סך הכל טבל השנה עליה 4. 52 לפסאה, לפי החשבון הזה נראה

פי היהודים יקחו חלק יותר קפין בחולין הקדחת. מבני שאר הדאות, אך האמת לא כן תזרנו, רק יعن כי היהודים הם שטכעם יותר חלשים, ע"כ הם מטיכלים יותר בשארם טיני-סחלות אוניות.

טיני-הקדחת השונות השולטות בע"ק המה-כמעט באין טספר אך בכ"ז יגעים יותר להקוראים אם נחלקים ע"פ החקיקות האלה, 1) קדחת כפנה (סעריקולאי). 2) קדחת עצעי. 3) קדחת חזקה. 4) קדחת חולפת (וועכטעל פיכער). 5) טיפוס או טיפאאט. 6) בילאנאסטריך או ביליאום פיכער. התיניס האלה יחלקו עוד לקדחת יומי, קדחת שנייה, קדחת שלישיית, ולקדחת הבאה בלי סדר.

זה כתוב חרוטא הנ"ז את הקרי לבבו. באורך על כל טין וטין מהקדחת תוצאותה, ענינה זתותה, בהונגע — רוק — לחייב הרסואה אשר אין להקוראים ידיעה ותוואלה מה ש ע"כ נעזוב את זאת וגעתיק רק את סוף דבריו הנוגעים לעניין שטיזה מהקדחת. הדברים המונעים את הקדחת מלאו.

לכתוב חוקי וטיפמי ההנאה הוא דבר קלטoid אך העניות והעסקים התיידרים, הרוכצים על נרי העיר הזאת לא יתנים לקיים אותם כטיאסט. אך בכ"ז לא נגע טלהוביר איזה מהם סה. אם יהיה אפשרי ילין כל ארם נח צ לעיר לשותות שני יוחים בשנה, אך יعن כי הדבר זה כגד טאר לרוב מושביה החוב טיטל על כל איש לשמר את בריאותו לפחות בשאר הדברים הנ"ז טבלעדי; את, ההנאות אשר אני לקחתי לי מה אלה.

1) לילך, בכל יום מהווע לאוותה העיר הרבחה
2) הסזון יהא מכלבל (נארענער) ונקי ובסדרו ובצטנו, לחזור טאליה המתאכלים אשר יסכו הרישות ושרעות לא מעטים בהשיכה לא לאוותה מים הרבחה וביחור אחרי פירות.

(3) לשטור את עצמו מבעט . להיות תמיד שטח , וכמי
האפשרה להתרחק גם טדאנות . לשטור א'ע טרזה קר וקישה .
(4) לבלי לילך הרבה הרבה ביתי הקיש , ולפחות החולץ יראה כי
ראשו יהיה מכוסה טקרני השטיש , בטעפת שטש (וأنגען
שידם) או בטעפת נדולה (טורכאנ)

(5) לבלי ליין בהאטטלת התחתית (אינטער שטאק)

(6) לרוחץ את ניוו בכל يوم יבטקה טיש קרם , ומיד כצאתו
טהפיים ילק רגניות אחדים .

בהתונע לשטיחת הטאלל . על כל איש ללטוד אנטיגוות
ובחינות נפשו (פאן זיינע אינגען ערסטאהרונגען) איזה דבריים
טוכים לו , ואיזה להפק , אחר יכול לאבול במאום אובל עזה
את הדברים אשר יכיאו קדחת להשנוי ולא יציק לו , ביצים , בני
טעים טואלאים ויבשים (שינקען) , שבר שעורים (פייר) , גבינה ,
חלב חאנס לחיס אנטזיס (מעלאגען) . ענבים , קאפסע .
על כל אלה יאטר כי יכיאו קרחת להאוכלה . לבלי כל תפינה
יש הרכח אנשים אשר פיר באכלם אוח פאהת טאללה . פיר
תחזיטו קרחת , ולהיסד יש הרכח אנשים אשר יאכלו את כל
אלה בתאה עזה ובנשא בטיחה וכל רע לא יאונה להם . ילדי
הארץ יאטרו כי האיכל ענבים ושותה פיר טים אחריהם . תאהזנו
קדחת , ורעתו גותה — ועל ראות חוקות — כי על יסודות
נכונות דבריהם הטענו .

קדחת הטעא בכל השנה — לא כדרת רוסאים אחדים
אשר יכיאו אותה על זמן טיזחד בשנה — ועל הסדר הזה :
בהרבע הראשון של השנה בעט הנשטים חנדולים היא באהrik
לטוקים (ועלטען) ותרב ביתי הקיש . ואחיך חקאנ בירתי
אקטאנבער או נאוועטבער . הקדחת הרגיל תאזו על הרוב את
החלשים , לא את החזקים והבראים .

הרופואה היותר טובה . היא אבק . סולטאנס חינא^א הרובת טהורופאים יתנו גם מטבניות אחרים כטו אור זעניך וכו' אך לפि הנסיבות אשר עשיתי הרואתי לדעת כי החינה היא הרפואה היותר ברוקה והיותר טيبة , טעם נתתי לאחד חינה עם ארוזעניק והועיל רק כטו החינה בלבד^ב .

בזה חטו דברי דריש אפלין תגונעים לטאטרינו . עתה לא נשאר לנו להעיר ולהוסיף על דברי הדר הנ"ז רק דברים אחדים . א) כי החשבון השמאטישטי אשר הביא , עור לא יכול להראות לנו בדיק רבע . את ריבוי כפות אPOCHלה הזאת , יعن כי הרובה אוושבי ע"ק אישר ידע כי ניכר הרוסאים לא יתנו סס אחר טבלודי החינה . ע"ב יכת בעאטם את האבק הנ"ז מכתמי הטרקחות (אטאטהעקען) אשר בעיר ; — ערך יותר נבן נובל להודע . אם נביא חישובן כפות משקל החינה אשר יטבר בע"ק טרי שנה בسنة . (אילים נסח החשבון הזה לא יכול לקלווע אל אשערת . על כי טסאר לא שעת מאחינו ישחתשו בשאר פטבניות קליס וברפאות מיתיות (היו טיטטעלען) ושרשי עשבים מרימס , לחשים וכאליה) .

משקל אבק החינה אשר ימבר מדי שנה בכל בתים החולים והטרקחות וכו' אשר לאחינו יעלה לערך שלשים קילא גראטם שנות תשעה אלפיים דרעחים . והערך (אטאטיאן) המתוצע אשר יתנו הרופאים — עה"ר — לכל חולה בסעס אחד הוא עשרים גראן שרווא שליש דרותם יעלה א"כ לפס"ז 27 אלף ערבי (אטאטיאנט) החינה לכל נפשות אחינו בלבד בלבך בسنة . עתה אף אם נחשבים טסאר נפשות אחינו טעה"ק לסך י"ג אלף והמש טאות — שהו אפסטר היותר גדול — יציע א"כ לפি הח' שני פארטיאנס חינה לכל נשא שאחינו , מהעולל אשר אך תמול יצא טרתם אותו . עד השב אשר טסאר יטיז חוצצו

(טלגרד אשר עליינו לזכור כי העורך הפטווצע אשר הובילנו, הוא רק לאנשים נדולים, והעורך הפטווצע לילדיים ונערות קטנים הוא שעשרה נראם שהו $\frac{1}{6}$ דורות א'כ ינדל' השופר עוד הרבה יותר מ'טפי החישבון הזה) חחובון זהה נוסף על השטאאטיסק הראשון ד' להראות להקוואים את גודל ועוצם מחלמת הקדחת השולחת פה.

ב) הקדחת תפל'את חתיתה נס על ילדים קטנים אשר עוד לא אמר לא טעטו טעם אוכל וטשקה טעודם ולא עליהם נוכל לאמר את טקורי הקדחת אשר טנה ד'ר שאסלין באות ב' ב' ד' מפאדרו. גם יטצאו הרבה ילדים אשר נס ביום יסקחו עיניהם לראות במתוך אור האשש ישינו קדחת חולפת (וועכטעל פיעבער). וטלבך זאת גס בהרבה מהתחלות השונות הנמצאות.

סעיא'ק ילווה נס חלק קטן מהקדחת.

ג) מחלמת הקדחת לא חאהב לשיכון זמן רב בבית איש אחד רק אחרי לקחו את סטני החינא (לפעמים רק שנים ישלים ולפעמים נס ארבעה וחמשה ועוד יתן כפרון ערי תסור מאתו) העתק את משכינה טאוי ותנחר לה טקיוט אחר לשכחה. גם בדבר האנשיים החדשים אשר זה טקיוט באו לנור סח' קיצר ד'ר שאסלין בטאד. ועלינו להוטיג' כי הטה' יסבלו את הקדחת ד'ר שאסלין בטאד. וע"כ בטאד טאד עליהם נראות משבות הנכירות לטעה. וע"כ בטאד הדברים אשר יוכל רק לפעמים להזהר ולשמור את עצם מכל הדברים אשר העתקנו — להבייא קדחת — הנזכרים בדבריו ד'ר שאסלין אשר העתקנו — כי בנששות הוא: ובאתזונה עליינו עוד להעיר על דבריו הרופא הנ"ז באו'כ' בענייני נקיון וטוהר העיר כי הקוראים כל' ישבחו כי המאמר הזה נכתב לפני עשרת שנים, ובאשר הזן הזה הוטב מצא עי'ק בדבר הזה מעט, ינקו'ן חוץותיה, בתיה פנימית וחוץת, כבר תארנו אנחנו לפ' מצבס כעת בסרך נ' צד' י'ר

טספְרָנוּ זָה .

בשנה הזאת היה בבית החולים של הטיסטיין (אשר שם עירכי ראפארט סהטלות השינויים לטינגן נס טאליה החולים אשר יכוו רק לדרוש בעצת הרופא וליקח את סטני הרופאות לביתם), רק ל'א לטאה חול'י קדחת. טהס היו קדחת יומי (טעניליכעס פיבער) ארבעים, קדחת שנייה שטנה עשרה, קדחת שלישיית חמשה, קדחת קטנה (עכבריכולאו) עשרים, קדחת חתוננווע (ציטטערענדעס פיבער) אחד עשרה, קדחת באין סדר שלשה לטאה.

אחדות הקדחת ורעותה היא דלקת העיניים (אוינגענאאנציגינדונגן) טקורה וסיבתה הוא טפסת החום הנזול השורר בימי הקיען. ועוד הרבה הרכבה להסיל הליטים בירחי סיון, חטו, אפ, טספר החולים האלה, אולי, עוד ירבו טחול'י קדחת, אך לא נוכל להודיע מספרם מהנטאטיסק אשר בבתי החולים, ען כי החולים לא יכולים להרוטאים לבקש רשות تعالה לטו — מלבד אלה אשר תקפה עליהם מחלתם בטאד — רק טבלי שאיל את פין הרופא יקחי את הרופאה הנמצאת בכל בתיהם הטרקחות או בעצם ייריכוה (בשנה הזאת היו בניה'ח של הטיסטיין רק שבעה לטאה חול'י הענים לעותת אשר חול'י קדחת היו ל'א לטאה באשר הזכרנו רק זאת נוכל לאמר כי בלבתינו בחיוחים חנ'ז בהרחב איז בכל מספר אעדים אחדים ינסחו עינינו אנשים טוכים בסנורים .

הטקור והסבה הזאת היא הסבב במס מחלות אחרות נדולות אשר תכניר את עליה על יושבי עי'ק והיא מחלת הראש, מספרה היה בכיח'ח חנ'ז ששה למאה .

הטקרים וחסיבות חנ'ז באוות ב', כהטאטר חנ'ז, הקדחת כירושלס, אשר העתקנו, הם גם בספנבי עור איזה מחלות

נדולות והם טחלה הקיבח, שלשול, (דיארואה)
שלשול דם, (ריונטהורי), שלשת הטחלות האלה מטדור
אחר יצאו ושלשות ירצו פרץ לא בעש ביזבי עי"ס, ואם
גבואה חשבון נראה כי הראשונה תנייע כמספר עשרה לטאה,
והשלישית שבעה לטאה.

אחריהן תכו עיר טחלה העור, — ספירה ייע
שבעה לטאה, וטחלת החזה, — ספירה שמנה לטאה —.
הטחלות הרגילות עוד, הם דלקת הרויה והטעים (לונגען) אונד
דרטען אנטונרונג), פריחת אבעבועות (טזערען).

הטחלות אשר יבואו רק לעתים רחוקות, הם טחלה התולעים
טחלה הטחול, טחלה הענאם ייע טחלה הטיס (הידראפס),
ואטערזוכט) חול, השווינדרזוכט, הטחלות האלה פעטות
חנה וטפרום ייע רק לאחד או שני טמאות, טחלה שווינדרזוכט
הריאה לא תבא לעולם.

פעמים לא טעתית יקרה כי נס שאוי מחלות שונות
יתרצו בה פרץ על זחים או ייטים אחדים, לא לטהור יהיה אם
געתייך פה נס את הורעת דיק ראתה צין על נ"ע הרופא
לבית ההולים אשר לאשר בית ראתה שליד ביתם עברו (הכתב
כמ"ע הטגיד שנה תישיעת גליון כ"ט). בשתת תרכ'ה הי' הטחלות
הטحلכות בחרשי טבת, שכט, אדר. הקאנטוראה של מיתרי
הייעה טצורף בקדחת או כלURA, טחלה הפנימיאניאן, רטיון
איברי העיכול, שלשול, קרחות, ורהייטזיטזוט.

טחלה ראתהלויף (רואע) טרצה בחוקתה מן ידה אלול עד
חזי שכט. ורובם חללים הסילה, והטבה הראשית הייתה על כי
לא שמרו את סקורת הרופה כנדרש והטו את אוזנו לדברי רופא
אליל. איש אחד מת בן ל'ו שנה בטחלות הטלער א
סנו עיאאניגען ואשת אחט בת עשרים בטחלה הקדחת.

באחרונה חובה עלינה להודיע את הטספר האטיטי והנכון
שהחולים אשר יפיצו פה בכל שנה, כי כאמור כל הטודיעים את
הרבר הזות שגו ברואה והגידלו אותו כשלשה פעמים טפסרו
האטיטי כי אלה העמידו אותו על סך ששים אלף (בהתואפסטרט
אל הנביר הנכבר וכן טהו, טאנטהנו וטראתו ה'ר הנכבר ד'ק
אשר היו) ואלה עיר הגידלו אותו על סך שבעים אלף (טספר
אחד מסה בת' ע' איזר' וואבענישויסט ש' ע') והטספר הזה אם
על אדני אמר הטבע נורא למאוד היה ותאדר היה לאל ידו
להראיב את נפש הקירא ולספר את שערות ראו כי איה
עוד עד בבל קצות הארץ אשר טספר חוליה בשנה אחת
יתיו חמשה פעמים טספר נטשותיה? אך באמת לא כן הוא
והשניאה הזאת בא להם מזה כי בטח ביקשו את השטאטייסקען
של בתיהם הולים אשר שם גנו פתקי הדשואות (רעצעטען)
לבד. ואחרי אשר חקרו את הטספרים האלה לאחד עלה להם
הטספר הנ'ז, אטנס כל איש בין כי החישוב הזה לא בזרק
יסורו, כי כל חוליה יקבל גם חמשה ועשורה רעצעטען ולפעמים
גם הרבה יותר במשך ימי חוליו, ואיך נוכל להשוו טספר
החולאים לטספר הרעצעטען? — הטספר הנכון של כל
החולאים בשנה הזאת מאהינו לא יעלה יותר מסך ארבעה
ועשרים, אלף חמשה וששים והוא יהולקו עט' הסדר הזה.
בביה'ח יש לנו בית דאטהיישילד היי ביאנה הזאת סך ששת
אלפים חולאים (בשנה הזאת נאלכו משגיחי הביה'ח לחזק את
בדקיו ואגוי ירחים סנור היה על מסגר, ועקב היי טספר בא
שעריו טהור הרבח המכשאר השניים).

בביה'ח אל הטיסטיין תשעת אלפיים וחמשה וששים,
בבתיהם הבכור חולים ששת אלפיים, אצל רוסאים הטרשיים
זהרווטאים הקטנים אשר בעירנו היי בערך שלושת אלפיים חולים

פס' ה' ינווע לאָרכַעַתְּה וְעַשְׂרִים גַּלְעֵד הַטְּשָׁה וְעַזְּזִים .
; מֶלֶבֶר כָּל הַטְּחָלוֹת הַאֲלָה הַנּוֹרָעָות בַּשְּׁם נָס בְּאָרְצָה
אַזְּרוֹסָא אַשְּׁלֵלָט פָּה נָס הַטְּחָלוֹת הַעֲמִיקָה וְהַטְּוֹרָה אֲשֶׁר רַק בְּאָרְצָה
הַקְּדוּשָׁה טְוַשְׁבָּה , הַיָּא מְחֻלָּת הַצְּרָעָת (אוֹסְזָאָזָא) וְהַיָּא חַטָּאָה דָּק
בְּהַשְּׁטָעָאלִים וְהַנְּאָרִים יְלִידֵי הָאָרָץ . הַטְּחָלוֹת הַוְּאָתָה הַיָּא לְפִי
דָּעַת רַבִּים טְחָכְמֵי הַרוּסָאִים מִן טְחָלוֹת הַגְּנָעִים (עַלְיפְּסָא) הַגְּנוּבָה
בְּתוּהָק , וְהַיָּא בָּהָה בִּיהוּשָׁה פְּאָבוֹת לְבָנִים , אֲוֹלָם גְּנָנִים יְהִוָּה
בְּרִיאִים וְחוֹקִים עֲרֵי בּוֹאָם לְשָׁנוֹת גָּבָר (טְאַנְגְּנָבָאָרְקִיָּת) . פְּצָרוּעִי
הַיְשָׁטָעָאלִים יִשְׁבּוּ בְּדָרְטָהָן לְעִיר אֲנָשִׁים וּנוֹשִׁים יִחְדִּיו בְּחַבְתִּיאָת
אֲשֶׁר נִתְּנָהּ לְזָהָרְטָהָה , וְכָל אִישׁ יִשְׁבּוּ אַעֲזָע טְבָוָא
בְּטְשְׁבָנוֹתָם סְעַן תְּרַכְּקָהוּ הַטְּחָלוֹת וְנָס אִישׁ לֹא יִדְאַן לְדָסָוָתָם
וּמִיד כְּאֶצֶר תְּרַבְּקָה הַטְּחָלוֹת בְּאִישׁ יַוְבָּא אֶל הַכְּתִים הַאֲלָה וְכָל
רוֹפָא לֹא יִבְקְרָהוּ לְעוֹלָם , וּפְזָעָה טְחִיתָם יִשְׁנָנוּ פָּאַשְׁר יִשְׁבּוּ בְּלַיְלָה
הַיּוֹם בְּסְדֵשָׁת הַדְּרָכִים וּוַיְשִׁיטוּ יָדָם לְכַתְּנָתָן נְדִיבָּי עַס , אַךְ פְּצָרוּעִי
הַנְּאָרִים יַאֲפָטוּ לְבֵית טְיוֹהָר וְשָׁמָה יִזְהָר לְהָם כָּל צְדָכָה עֲרֵי יִטְהָרָה
וְעַל שָׁאָר תִּיצְאָות הַטְּחָלוֹת הַזָּאת , אַיְכָהָה , וּמְתִיחָה , נְרָבָר עַל
בְּהָעַת נְבִיעָה אָפְרִינָה עַל . בָּתִּי וְהַפְּרָדָר אֲשֶׁר לְהַיְשָׁנָאָעָלִים .

ה

הַרְלִים וְגַבְעֹות (תִּימְחָה וְזָוַחָה לָהּ) .

הַר הַטְּנוֹרִיה (10) או הַר בֵּית הָה (טִימְחָה ד' א') וּבְצֵי הַוְּלָל

(10) בְּזַהֲמָלְתָה כּוֹן קְדוּשָׁה אֲלֹוֹל , וּעַל פְּרִזְבָּת הַבָּס אֲלֹוֹל
דְּבָשׂ אֲלֹוֹל קְרִיָּה וְקְרִיָּה (זְשָׁלָאָנִיל קְרִיָּה נְדָקָה) כִּי סְלִיל

נזכר בשם הר הבית סתם, לטרוחו. עטף יהושפט ונהל קדרון, למערבו עמק עישי נבינה (טיראסיאן), זרווע הדרומי הולך וקצר עד שטלה. בניא בן הינום והוא נקרא בשם "עופל", לאבונו בקעה קפואה האטסורה בין ובין נבעת "בית צחא". (בצירה המזרחית כבר נטלה עופר) והוא עוטר פזרחת אסונית. להר ציון, ופזרחת דרוםית להעיר. והוא נטוך טישאר הרים (11 בנאי) טעל שני טים החיכון 228 רנל, אנהל קדרון 141 רנל, כי חכנת הנחל 2139; פאות בערבו ודרומו הוא גבול העיר; על ההר הזה בנה שלטה אמר "בית המקדש", וגם כעת לא יעדתו עליו כתיהם לטוישב, ורק כתמי חסילות היישפאלים (פאשען). אך בעברו העזוני יעדתו כתיהם לא הרבה. יותר דברינו על התהזה נדבר אליה כפרק "תואר מקומות המקדש ובנין".

אולי אין פרדייה ע"ט אנטו וסלאנו גנויס וכו' וכמלה זו הרה וכו' ווירנו וילביבו וכו' (ימ"ב, נ' ג', איקת ד' א') אף נפי דגליו גליו למלר כי בסוף חזק נקלח ע"ט כשטיד כי צאי דוד אמר כי עוד על הצלב היה גורן מרכזה פיזוקי נגיד דפס "ה מלך יא" (רכ"ג ג' פ') וגם צויה מלהב"ה נקלח כצל נפס "אואריה" (גילהם ב"ב ג') לדעתם שלגא אנטו וסלאנו "נוול ומלפנום" (ק"ט ל' י"ד) כי מונע גדל חייט ספס "ה מלך" על כל פאול מה דליך השיל וע"ט נקלח דפס "ה מלך קוווריא", וגדלים מיט כ"ב פ' כתוב "ה מלך פנוול יה" כי כל אכבל ההור נקלח ע"ט טאל וגדעתם פלאט וסחוקני (ס"כ) פיש צאו מלך פה מלך וסלאן מלך.

(11) זקנים נ"ל ע"ג קדו נועדי צען עיון דאדלי פועל
כמוני כי קלייל כלכtiny תין כתמיו אבן וכו' .

הר ציון (12) חלקו העצמי הוא תוך אוטת העיר ועליהם עומר. רובע הארמאניס, רובע היהודי, וחילק רובע הנוצריים. חלקו הדרומי יותר נдол הוא מתחם לחותה העיר, למזרחו ולצפינו. עטק הטעריסען הנז, והליך מעטק ניא בן הינוס. (באות עצם תורתה אף מעט הבקעה הטמיה בינו לנכעת, אקרא) לרופטו ולטערכו. עטק רפאיס. נבנה טעל פנוי מים 1881 ונל. טעל עטק רטאים אצל טקטייש דרוםית ערבית חותם העיר 104 רנל. טעל הבקעה אשר אצל שער יפו רק 44 רנל (טאכלער ביאס ראייזאהן). והוא עוטר בפתח, דרוםית ערבית העיר (13) ורב הטירה. — בפתח טבח, טיב, דרום, הוא בהרבה מקומות תלול (שדרה) ההר הזה עבור נובהו ועתקים הטקיסים אותו הרג טקתה מוען ומחטה.

(12) נטעויס גוּאָל צְבָּאָק כל געיגיל ירושלים מהט טס ליין (מלח'ס פ"ז ז') ונטעויס גאָל נאַיסק טס ליין עקייל אל האט יוזקס (יטבי ז; ג.—ל'ז נב. סג, ז) ונטעויס יגיל טס ליין גוּיָק יונז (מלח'ס ז'ז ס) וכנה נחויימת טס ליין יונז פלאג געל ז'ה כי פון ווקולט ז'ה ח' יונז כי מהוות חאג' טה ליליכט גנדודט רג'ה טרס יונז נזיעת לך נדעתי פולחת טס ליין אוֹס ווּטְזִילֶט ז'ז ז'ז גל כי הפל האט ווּזְיָז לאַלד כן גונסן זגעיגנו זאנס פמונדלייס וגונדוזט הפל גמלז גנטעד כי כל מוויג דל יכל נקריב ליין:

(13) גאנטלייס ג'אַט ג'י בתוות חל ליין ירכשי גאנז ואמ' חאנז כהען כל העטistics הארכזוניס כי גל ליין פום גאנז ירושלים וכן פיל' גס פלאג'ע, לך אנטרכטיס אַלְאַלְוִינִיס בְּנֵר פְּלִינִיס גְּדוֹל ופיינז "אַל ליין וילכתי זפין" וווער ילוּזס צְדִיק גְּדוֹז אַל ליין כיון קילס קלימות גוּלך ג'ז.

ללא צבאים בו, עוד כאשר ישב היבוסי בארץ היה לו שטח פבצער ובצדקה עד כי בעבורו לא יוכל בני ירושאל לארשו שם עד ימי דוד, נס אהרי אאר' בלבד דוד את בצדקה ציון, זינרש את היבוסי טשם חזק את הצדקה ובסנה עליז עוזר ארבעות בצדקה ומשכנית פנתחים פבל עברי, ושם היה ארבעון טישען ובושם כל הטעביס פורען אהרי ערד כי תהר זהה נקרא באזען. עיר דוד' (הה'ב ה' י'ב, ט'ב ה' ט) ושלטה בנו עד בנה גאר טהר ציון להר הטוריה אשר על ידו היה לאל ידו לילך בכיתו ישאר לבית ה' (ט'א י' ה' דה'ב י' ט ג') ושרידי אבן הנשר הזה יתראי נס הזען לעינינו בקזה טערבית דרוםית חומת פקום המקדי נזירים אלה הלאה — ועליז היה "העיר העליונה" או "העיר היישנה" רנו, בזיפיסון לרטויים ובדברי חוץ'.

פתחן להוות העיר מצור בו בקעה קפלה סגורה לטרוח רחבה מצעע לעיר שני פאות צדדים ואורכה לחמש מאות על הלך והלך אשר בחוץ לעיר עירדים כעט רק בנינים אחדים. הבניין הראשי הוא האדר נדול אשר בו בית חסלה נרולת לישטעלים אשר תקיא בליע. "איל נעביא דאהר'" (איל הנביא דור), באחד פפערות החצר הזאת ימצעו כבר דוד האלך ע'ה וכל מלכי יהודה פורען אהרי. (ט'א ב' י' נחציה נ' ט') היישטעלים נס הטה יעריצו ויכבזו למאוד את בית התפללה זואת וזאת כל ההצער עבורי ניות איהני ארץ אלה הטעניות בקרבו, גם הנה לא יהנו לרורך על סתת הטענה אשר שם הקבר, ווק ערד הארון העוטר על הקבר תלטולה יבונת וכט אוטו יסאו בכנרי טשי יקרים, ותפידין בסדורן יילקו שם שטן זה ואות מנורת השמן יורידו בהבלך דורך הור העשן לזה לתולאה על הקבר, בבל יום שען שהוא אצלם יה השבט ילו כהניהם (שיכען) לחתול לשל לסתה, וכן על כל ארתה ישלה ריל ילו.

לשׂוֹן שֵׁיחַ עַל הַקּוֹבְרִים גָּאֵלָה . — אֵת אֲחִינוֹ הַיְהוּדִים לֹא
יִנִּיחוּ לִילַךְ דָק עַד סְתָמָת הַבִּית אֲשֶׁר עַל עֲרוֹת הַקּוֹבֵר וּבַהֲבִית
זֹהַה עַיְלָד אַרְוֹן עַצְמָה בְּמִזְבֵּחַ טְבִיעָה כַּאֲשֶׁר הַזְּבָרָנוּ . וּבָעֵד
זֹאת יִקְחֵוּ חָצֵי פִּיאָסָעָר (כְּעַרְקָ שְׁלַשָּׁה קָטָן) . טְבִיעָת חָבֵב
הַשְׁבּוּעָה סְגִינָה שְׁחוֹת יִסְמַחֵת דְּחַטְעָה יַלְכֵדוּ רֹבֶה פִּיוֹשָׁבִי
עִירָנוּ לְשָׁפֹךְ שִׁיחָם שְׁחָתָה וְאוֹעֵד יִתְהַגֵּד לְבָיוֹא בַּעַד רַבִּיעַ
טְהַתְּזִיד הַכְּנִזְעָן — . לְכֹוא אֶל חֻזְקַת הַטְּבִיעָה סְגִינָה אֵין רַשׁוֹת לְשָׁוֹם
אַישׁ רַק לְהַטְּבִיא רַשׁוֹת טְהָרָה ; לְאַחֲרֵד טְהָרָנוּ הוּא הַטְּלִיאָץ
הַנְּכָבֵד הַדָּרְלָן . אֶת פְּרָאָקִיל טְוִוִּין צְלָחָה לְהַשְּׁגִין הַרְשָׁוֹת
לְבִקְרֵי אֶת הַטְּבִיעָה הַזָּאת סְגִינָה וְתוֹאָרֶת כְּתָבָה וּמִאָרֶת כָּאֵר חִישָּׁבָּב
כִּיר חַבְטָתוֹ הַרְבָּה , וּלְטְלָאָות רַצְוֹן הַקּוֹדָאִים לֹא נִמְנַע טְלִיתָן
אֶת הַדְּבָרִים גָּאֵלָה כַּאֲשֶׁר יָצָאוּ מִתְּחַת יַדְךָ עַתָּה הַיָּקָר בְּסֶפֶרְךָ
„וּוְשְׁלִיטה“. לְפִי הַעֲתקָתָה הַחַדְרָתָה רַטְמָ שְׁפָעָרָעַן נְגַע .

אַחֲרֵי שָׁלַפְנוּ אֶת נְעָלֵינוּ הַנְּעָלָנוּ בְּעַבְרֵינוּ בְּשָׁעָה . אֶל טְקִדְשָׁ
נוֹצְרִים אֲשֶׁר שְׁלַשָּׁה קָשְׁתּוֹת לוֹ . הַיְצָאוֹת כְּרָאָשִׁים שְׁנָנוֹנִים
פְּאָנִי עַטְוֹדִים , הַעֲוֹטָרִים בְּטַבּוֹר הַטְּקִים . אַעֲטָוֹר הַשְּׁלִישִׁי גְּדוֹר
פְּכַנְּזִים אֲבָנִים עַד חָצֵיו , וְפְנַנוּ גְּבִידָה , כִּי היה אֲגִיבָּל טְקִרְטָס אַרְוֹן ,
עַדְיִ חַלְקִיתָו בְּחֹמֶת הַלְּוֹן לְשָׁאֵל תְּחִלְקָות , וּבְנִבְנָה חַלְמָן לָהּ ,
אֲשֶׁר פְּנַנוּ גְּשָׁקִיתָה אַחֲרֵי בָּן . לִיטְין הַטְּבִ�וָּא יְשָׁלִשָּׁה חַלְנוֹת ,
אֲשֶׁר עַל כִּי סְתָמָה אֲזָתָם אֲבוֹרִיות הַיְתִים הַגָּאָתָם טָאָחָרִי בָּן לֹא
יִשְׁטוּ הַאֲחָר עַצְמָה בְּנֶרְלָה . טְפִילָה הַבָּא , בְּחוֹגָה , נִטְצָא קִידָּר
עַצְמָה אַדְמָרָם . הַעֲיטָר עַל סְנִי נִבּוֹב נִצְרָה , אֲשֶׁר אֲלִיהָ נִנְיָע
בְּדַרְכֵנוּ עַל פְּלָחָה עַטְוֹה שְׁבָור , אֲשֶׁר הַנְּהָנוּ בְּסָף לְרַנְלִי הַדּוֹקָה .
פְּשָׁאָל הַטְּבִ�וָּא בְּאַחַת הַקְּרָנוֹת , פְּצָוק עַל עַטְוֹד אַחֲרָיו
וּלְקָשְׁתּוֹת שְׁנָנוֹנִית , פְּכַמָּה אָבָן בְּאַבְנִית כְּפָתָור , מִתְּחַתְּזָוִי יְרָדָנוּ
בְּנָרְם הַפְּעָלָות , עַדְיִ הַנִּיעָנוּ לְאָקוּם אֶל וְאֶטְסָר אֲשֶׁר אָזְבָּן עַצְמָה

לפנינו את החילל, טבשו הנטוק הנהו נסעד על עמוד פיזע
על הקירות, פיאוחי חום, חרותים טשייל קאראן טסביב, ויריעות
ירקוק צאוב, מעשי העך וקל, התחרה, פירושות על הקראע.
טוך החילל טיביל סתה, הנטאא בקיד אשר אשטאל
לטבוא, אל חדר, אשר יבנא אור כהה לו רק בעד הדלא
הפתוחה, טול הבא, בפסך פיאי כבר לפניו, נטאא און
אבן אורך, הבניי בקיד, ועלין חרות בשעת ערבי באוטיות, זהב
בי קבר החלק דוד הנהו.

טרת האון האבן, העוטר אצל הקיר והטהנייאא לטולו
בעצדו טיקל, הנה עט פסק העז אשר מסביב לו 5 באנט
זיען, נבחו עדין נובה שפט פניהו הטיקל *, רוס פניהו
הטיקל ורוחב קראעתו אחד וחצי, חטייש חרייעות, תשיבות
זהב טסביב, הנטו אשכרי הסילטאנע: כוסטהפהא טאליס
אברול חאניד, מאחניד ואברול טאניד.
על האירען האלה ועל הערות נטאא הטעבבים הנאים:
בשם האל, רב חבד וחנינה טלא ראמים".

"哉 האלים בא הנזון, והלכירה קרב לנו עתה".

"כמלהמה כבדה שעניך לנטכח",

"דורן הנה שצתיך לשיננה החתי על האדטה, על בן
איהם הטעטט לכו לך, כי אשר הווק בין בני אדם, ולא תטור
אחרי שרוות היצה הטוליך עקללות טריך היישר",

על כי נטנו נחוטי על בני ארם שלחניך, על בן
טאנטער ! היה כתם מביאר טיב וטשטייע ישע לבני אפיקים !!

“הנה שלחניך לנכיה אליטו, ואתה בן ארים כטוותם, טאשך
יקרת בעני ונצרת עליתן בחנינה ובחשדר, בעה חתס כתף סורות
ובעת לא יאבו לשטווע אליך, אטורה ליטו : הנני מיאליך זיין
על ה' וועליו פבטהי, הנתו אדרון בס שמי האשטים”.

“האל, אשר הוביל את עבדו באשיטורות כליל מהיכל
קדשו במעקקה עד היכל קדשו בירושלים”.

“אין לי תופך ופער פכלעדי ה’, אל עליון”.

“אלוי! השפעה נא הצלה לטפולי, הריחק כל טבשאול
טפנו, ערי נס אחוייתו בידי מצלה”.

“דאשית חכמת יראת ה’”.

“כל פשׂאיל ירום ויחטלאו”.

“הפרע הנהו כלוי זהב פיאז”.

“אין עול ברוכי ה’ טול עבריין”.

“אטורה : תנאה את עוזך, אדרון כל טפשלה, אל כל אשר
ההפטון וקחוו טעם כל אשר תאהו נפשך”.

“טלאבי אל, אשר טביב לבס האשטים, טהלים וטזרים
לכבוד ה’, ואתה תישפוש בצדך בין בני אדם ותאטר : בה
חהלתי תטיר, באדרון כל בני האדם”;

“בק הסובלים יגיעו לנעימות עדן, והטואאים חן בעני ה’”.

“כל פועל ארך, לא יעשה רס לאצנהו, וכל חורש רצתה

לבדו ישאלו, לא בחוקם היד יאץ שדי את עבריו".

"ובל זורע גנאי צדקה, יטאו את אלוה, וזרע גנאי
רשע, יקציר רעה".

"וזה אלהים הנהו אדון רופים, ואלהי הפטיטים! אמרי כל
צדוי! הלויה לה, אדון כל בני אדם!".

ההיכל הנ"ז אשר הוא בעת בית תפליה להתוואלטנים היה
בימי טסיע דצלב בית תפילה ניצרית אשר בשאס "ס ארי ען
קיר בע" נקראה. —

על חלק ההר הסמוך לס怯זע טעבית דרוםית של חותת
עיר יצאה כיצה בית קברות לרנוואריס הארטעניש, רוכ'h התגוררים
הפטיטים להizard הפה אחיזת בת' תלות הנזירים, בצד
הערבי יndlן עצי זיתים תנאים ובו הרבא וונס חלק נdal טהרו
בערך שלישיתו יחרש וזרע, ובזמןינו נראת נת נבוות
גטושתי בנה (טיבת נ' י"ב) והחלק הניאר שיטם ונעים
וחות ורדוד יעליה עליו. — הננות הפטיטים אשר היו עליו בטאה
הצ'ו לפסח'ו אשר היו לאם חסאות לנעליהם הפטיטים
הפראנציפיאנים ולאמר יושבי העיר, לא יראו ולא יפיצו בעם.
עתה! מירט נבליה את דברינו על ההר הנחמד הזה תטהולל
לכוד בפסורי הקדרש ואשר לדאון לבבינו לא יפיצו עליו
בעת מכל ההיכלי חבד ואימנות סכטחים אשר היו עליו, רק
הচזר האחד אשר תיארנו חיבת עליו לחת פה נס את ההגדות
והפטיטות הפטיטות פאייש לאיש על קדושת ההר הזה. ושהאר
הגדרות וספידי עיק יבואו איש איש על פקוטו.

טערת מלכי בית דוד.

בטהה העזרות לאלו החטישי נפל קיר אחד מבית החצלה להנוצרים אשר על הר ציון. הפתאורייך אשר היה אז בירושלים ציה ליקח את האבני פחהות והטערות היישנות הנמצאים טס ולכנות בכו את הקיר ההרוי. בין הפעלים והצעשי במלוכה אשר עברו שם היו שני אנשים איחבים זליין בפואר. לאחר סטי עבדתם ביקש האחד את השני כי יאלל הים בביתו לחם. רעהו לא שנית אחריו דברו וילך עזיו לבתו ויאבלו וישתו יתריו ויטבו לבם עד כי אחיו טוער העזורה, כאשר שאל אותם סקייד הפעלים ברונו. מודיע אחיו פלכווא? ענהו כי עברו זה יעמדו הטה עכידתם עת כל הפעלים ילבו לאבול. הטה עשו כאשר דברו כל השבירים הלבו לאבול והטה הalloc לעבור ויהי בהויפס אבן טוויך חרבות החיטה היישנה ייראו פתח מצחה ויאמרו איש לרעהו נרחה נא בה. אולי נטצא שפה אשר לא צולגנו, וילבו כthon הטעיה עד כי הניעו אצל ארtiny אחד נדול בנו על עזרוי שיש פגודה בסוף זהב וכו שולחן זהב וארבינה ועשרה זהב טוגנים עליו והוא קבר מדיד תלך יש ראל" ולייטאלו כבר שלמה ונם אצל עיטר שולחן מהראשון, ואצלם כל קכרי מלבי יהודה" וארכונות פנורות עטרם מסביב, שני האנשים האלה אבו לבנות חור הארtiny פנימה, והנה רות סירה באה מהטערת וחאלם לאין עד כי שכנו כבשים עד הצרב. בערב שטעי קויל — בקהל אדם — יוציא מהטערת, קומו צאו טנסקוט הזה, ויקומו וילבו טעם דחויטים וטבוחלים ויכאו להפטרייך ויסטו לו את כל אשר ראה עיניהם ואיש שמעה אונם, או שלח הפטרייך להניא לנו את ר' אכיהם חסיד פרוש איל קאנפנטאטען. שהה ת פאלל

ירושלים ויספר לו את הטעינה הזאת, זיאטר ר' אברהם הנז'
כى באחת קבורי בית דור ומליין יהודה חס. מטהר כלע
הטאטריארך לראיית בישלט שני האנשיס האלה, וימצאים
שוננים על פיהם בטחים, או ראו ויבינו כי אין חעם ה'
להראות את פניהם הסדרו לאיש, ויצו הטאטריארך לסתום
את טכוֹא הטערה ולהעליטו מכל איש.
את ההגנה הזאת (14) יספר לנו ר' בנימן פט דילא ביטבעתין
וגמיטור הזה לפי הנראה לא על ארני (הרמיון) חטבצ', אחוי
כ' נופע מהילל כטוֹו יעד כי אונז שצעו זאת טבי ר' אברהם
החסיד הנז'. (ס' ב' ד' ס' ט)

ה ח נ י ת .

בימים טרם ביקר אחד הטעום אשר בירושלם את קבר
המלך דוד אשר על הר ציון. כאשר אלה הסחה להתבונן
האריכ על פראה מירוח הקבר סניתה האה את עצו בפואר על
הארובה הנשקפת למשך הקבר ובהתו נסלה חניתו העשוי בוצצת
באבני שעוזם יקרי העיך טהנוו אל תוך הביר, הסחה טירה
להויז בחבלים אחד כמשורתו היישועאים אל תוך הביר
להעלית את חניתו.צעיר רצעים אחדים הצללו מהטעמה,
והנה היא מות ובל רוח אין בקרבו, הסחה וטריעו בחשוף

(14) וופל ימן אוֹד גאניס למאקוּט טזַּת, סול פאניקען געלט
כקופר פונטומיל יוקפּן גן יומתיסו פָּאנַן צקפּוּ מלפעום פִּיסודיס כי
סולקינוק ופְּוּכִידְוּק גַּזְגַּז קְגַּזְגַּז צִמְצִמְצֵעַ נִיקְזָוּ קָאֶסְיָה גַּכְלָה
כַּנְּיִקְיִיל וְלִזְנִי חַפְּצַחְטַה וְלִלְאָה יְהָס גַּעֲנָעָן אַלְלָה מַהְבָּוּי אַלְלָהוּמְמַהְבָּה
פְּלִזְמַת שְׁקָה אַקְמָלָגּוּ גַּזְגַּז גַּזְגַּז. (א' ק' ט' ג' פ' ג)

אם הידידי הזה לאזינה מבעת גוינדו אחר אדרנו, איש כביר
כח מהראשן אבן נס אותו העלו מות, ובן קיה נס להשלישי
ולהרביעי, הפתה בחרטו על אבדן חניתו. קרת הניך נאבק בחוי
הנבייא, כי לא ניתן את חניתו שפה, וauge און יאכחו עזרה
כל יויאבי העיר. אז ננש אקאדוי (ראאש השופטים) אל
הסתה, ויאמר לו, לטה תואיר להרג בחנם מסגר רב טהראטיניס,
אם לרבי תיאצץ שלו אשר טצדיך אל וחשס כאשי (רב
היינדים) לאמר לו כי אם לא ישלה לך אחד יהודים מהעלות
לך את חניתך, אז חנירא את כל היהודים וכלה העזה עטס,
ואניזדע נאמנה כי אם החסם כאשי ישלה אחד היהודים, עליה
בליל כל העזה עטו עט האניה. כי היהודים יקרו ונכברו לפאר
בעיני חניביא, הפתה אחוי אשר כבר שבסה פעוט הרטה הנטבו
בעינו דברי הקاري, ויאלח את אחד אעבורי הנאמניש אל
הרב לאפר לו כל הרבריך אשר דבר הקاري, דאס הרבנים
כשאנו את דברי הפתה נכהל ונחרד לטheid כי פיי ערבי לבבו
לבוא לחיל את טקים בנוחת מנעים זטיזות ישראל פלאנו וקדושה
בטדורוף רנאל, עכ' חלה את פני הפתה כי יתן לו טוען ישלאת
יטים, הפתה נתן לו את ישאלתו. — ציר הפתה אך יצא פבית
הוב, והרב שלח חייש מהר את טשרתו לאפק את כל העדה
מנדרול וער קטען, אחורי אשר נאצטו כוילטו, העזע הרב לפניהם
את ישאלת הפתה, ואת הרעה התעתת לביא על ראיינו
אם לא יעוז את ישאלתו. בהסבב כל ראייא העדה גוברו
חיט שלשה ייטים רגניות, ובסבב ייט מהאלושן ייטים הלך הרב
עם כל העדה זקניהם וועללה על קבורות אבינו ראל, ולטס ייטם
הווחטנית הזאת אישר בכלל גהותם לה ציר יאטכו שאיתם כביסים כי
חסיל לפסני או, כי יציל את בניה טריי לוהצעיה.

בזום הרבייצי בביוקר אמר רב אל כל העדה הנמצת עד

פסבינוו, עתה על אחד מתחנו לשים את נפשו בכתו ולושות את דבר הסחה לבען הצל אע כל העדה פלאה טדי צורורים טי זטי החולך ?" רוטית מות שורה בקרוב כל הנאספים אין פוזה מה ואין דונר דבר. אך הוות פנוי כולם הראה כי נדל כאנ לבס טאורו, אַנ — ענה הרב אחורי רוטה טמיינכה — הבה נפילה גוילוות, ו'ח יבחר את הקרויז בעיניו ליתן אם נפשו כוואר כל העדה, טיב, יצא מטבח כל הנאספים, ויפלו גוילוות וצא חנורל על. טשרת בית התפללה בקהל תרואה — הני, לאות את נפשו כוסר נזחות בילבוס, חיש קל הלך לבתו וירחץ את בששו בטם חיים ויקדרש את עצמו וילכש בנדים לבנים כהולן למאות; נלב סלא אנטנת אונן כי ישלה ה', דרכו בידיו, ובעינים נחלים רטעת ניל ותוגה נסיד טאת כל העדה הבוכיה. זאת אשר נשארה עור על עתרת להתפלל עבورو. רק אחרים מהם לוهو ער הר ציון.

הסתה ואחותה טריעו כבר עטרו וחבו על בואו טעת האביר, בכואו צוחה הסחה לטישרטיז כי יורידוהו בחבל ולחתית הצעה, השת תוריורו והסתה הטה את אונו על סי חמURA אולי יקשב אונו דבר מה, ולבכ כל הנאספים כהיהודיב כהישטעאלים נסלא שסק ורעדה. אחוי עטור רגעים אחרים נישאע קול קורא מעקי הבור. העלוני, העלוני, כירום מתחרות העלוה טשרתי הסחה טן הבור, ביר ייטינו אחז את החנית הנוצץ ויושט איתה להסתה, ולונגה ביך החנית נראה לבנת הרים השובנת על פניו, כתשתוטט עטר הסחה וכל הנאספים סביבו ולא יכולו הצד את עינם פאו.

טן היום ההוא והלילה - תוסיפ' הטסירה לפאר - נבנדי
זהדר פאר בעני הפקיד אהוא ומיל שריו כי ראו כי נדול
כבר היהודים גם בעני חנבייא דור .

בעדר היהודים שררה שטחה ויל אין קא, בכל בית רוח,
בכל טשחה אהלה, כי ראו את חסדי ה' אלהים עסם;
ובבית, פישרת בית החפללה, דאה השטחה ער טروس קיאח וויסט
טוב עשה לכל אוחביו וטודעיו על צאתו בשלום מהטערת
ונל נבנדי הער ושררה שלחו לו יין וטנדנות ונס באשורי
כסף וזהב ואבני חן העניקו אותו .

כל איש ביקר לשטייע טבז את אשר ראו ענייה בהיותו
בחשכת הטערת, אך בס הו ידע לחת פחסים לפיז ולא נלה
לאיש דבר רק לראש הרבנים נילה סזה לאיזן כי בהיותו בחשכת
הטערת ער איש שינה הדור בלבשו לאינו וטהריש הושיט
לו את החנית וצד נעלם טעינו .

הכובסת .

באחד טפיניות עייק בנית קטן ודל ישכה לפנים אשא
עניה ובורת נפש אלמנה מבעלת יעיבה ובניה, ורק טיניע כטה
הבה להם כיתה בנטה שמלות וכחנית בד לעשידי חזיר
ונבנדייה .

בטפזר האנשיים אשר נתנו לה לבס את שטחותיהם, היה
נס חישטר העופד לטשטר על קבר הנכיא דור אשר בהר איזן
הפעם הישבה אליו את שטחותיו והמת מצאו אז חן בענייה
לטאר, כי היו זבים וטהורים כישלן לבנון, והוא היה אז
לבדו אהה בנית אפר אליה בשפט חלקית; ואחד תשקה נטשי
לשלה לך כדי טעלאך לנין אם יש את נסיך הנני להראותך
את החדר הפנימי טקבר הטלך דור אשר עז איש מהין לא

שׂוֹרְטוּ עֲדָמָתִי, חַאַחַ ! לְהַטְּאוֹתָרָת בְּעֵטִי וּבְעִירִי אֶתְּחִישָׁמָן — עַתָּה
הַכּוֹבֵשָׁת בְּפָנֵים צֻוְּהָלִים — . אַתָּה בָּאַתָּה יַדְאֹ עַיִן אֶת אֲשֶׁר
יַשְׁפְּעוּ אָזְנִי , וְטַעַל שְׁטַחַם יַגְדֵּל חַפְּדָךְ עַמְּרִי" . . טָבוֹן עַנְהָ
הַשּׁוֹטֵר "בּוֹא אֶתְּחִי" . הַוָּא הַלְּךָ לְסָנִיה וְהַיָּא אֶתְּחִי עַדְיָ בָּאוּ אֶל
חַשְׁבָּתְּ הַטְּזָרָה הַפְּנִיטִית . וַיְהִי אֶךְ צָעַדְתָּ הָאִישָׁה הַצְּעָרָד מִרְאֵשָׁן
בְּתִינְךָ הַעֲרָה הַיְשָׁשָׁת מִתְּהָרֵךְ יַצָּא הוּא הַחוֹזֵךְ וְהַרְלָתָ סְנֵר אֶתְּחִיָּה .
בְּיָמִים תְּהָפֵס הַיָּה הַמּוֹקָם בְּעֵינָךְ כִּי בְּלִי אִישׁ אָשֶׁר לֹא בְּנֵי
הַטְּאֵטִינִים יַטְּהֵר אֲשֶׁר יַהַּי לְדָרוֹךְ עַל סְלִיָּה הַטְּעָרָה הַעֲנִיטִית פְּקָבֵן
הַנְּבִיאָה דָּוֵד אֶתְּחִתָּה דָּתוֹ לְהַשְּׁמָחָה . הַשְּׁמָחָה אֶתְּחִי אֲשֶׁר סְנֵר אֶת
דָּלָתְּ הַטְּעָרָה טְכַחְוֹץ , טְהָר לְלִבְכָּת אֶל הַקָּאָדָר (רַאשְׁ הַיְשָׁפְּאָס)
וַיַּפְּרִי לוֹ כִּי אִישָׁה עֲכָרִיה אֶתְּחִתָּה הַתְּגִנְבָּה בְּלָאָטָם בְּטָעָרָת קָבֵר
הַנְּבִיאָ דָּוֵד , וְטַיד כְּשָׁר נְדָגֵן לוֹ הַדָּבָר סְנֵר אֶתְּ הַדָּלָת אֶתְּחִיָּה ,
וְהַוָּא טְהָר לְהַרְיוּ אֶת זָאת אֶלְיוֹן לְפָעָן תְּעִנִּישׁ כְּדַת . פְּנֵי הַקָּאָדָר
גַּאֲהָטוּ טְהִימָה וּבְתִינְךָ אָסֵן אַפְרֵר . חַי הַנְּבִיאָה כִּי בְּנִשְׁתָּה עִשְׁתָּה
הַעֲכָרִיה אֶתְּ הַדָּבָר הַזָּה וְלִיאָרִיךְ הַיָּא עַוְמָּדָת" .

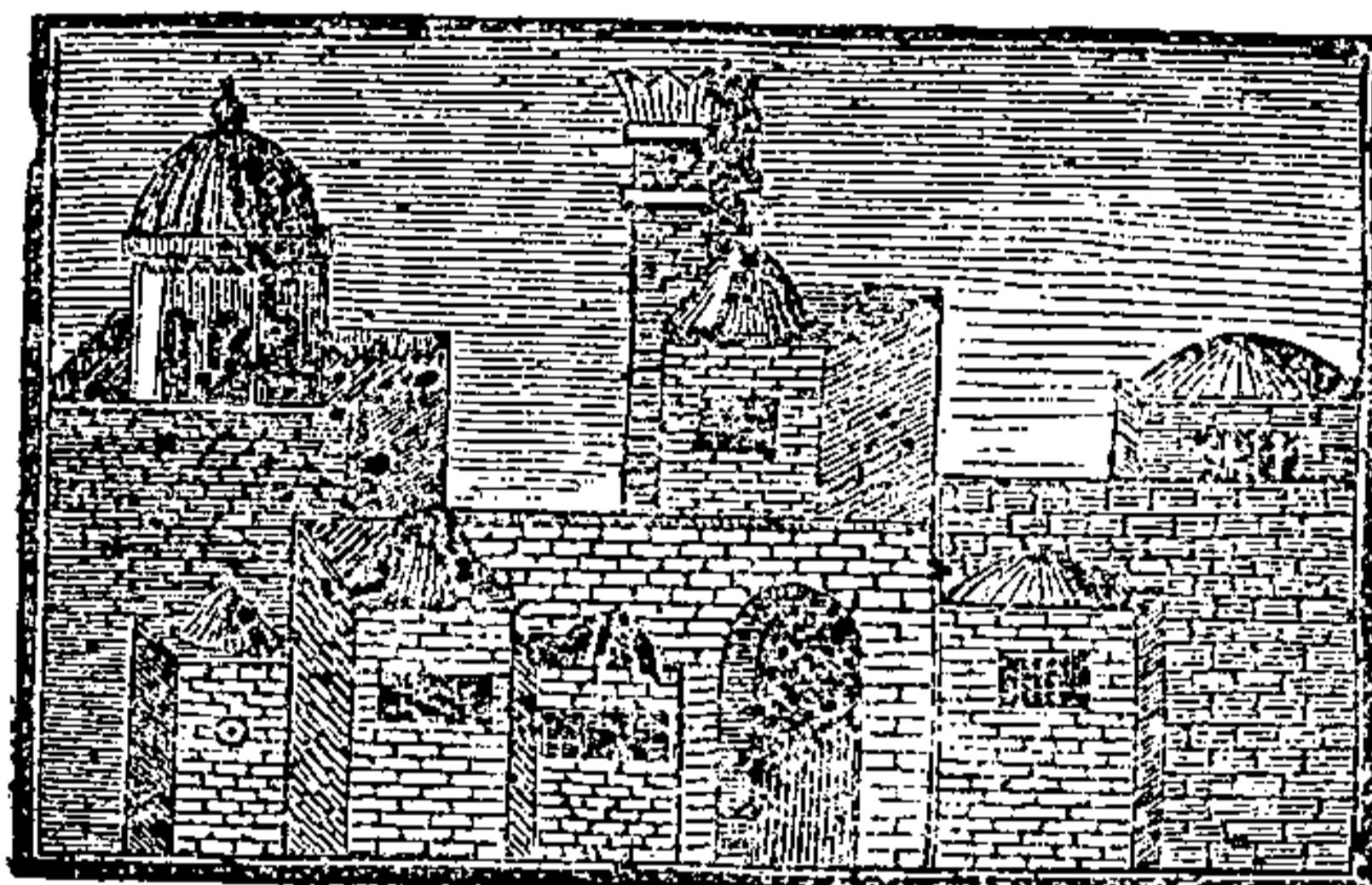
כַּאֲשֶׁר רָאָתָה הַכּוֹבֵשָׁת כִּי הַשְׁוֹמֵר פִּיהָר לְצָאת וּסְנֵר אֶת
הַדָּלָת אֶתְּחִיָּה , הַבִּגְהָה טָרֵד אֶת הַרְשָׁת אֲשֶׁר סְרִישׁ לְרִנְלִיהָ , פְּלִנִּי
דְּשָׁעָות וְחַלְזָן לְזָרָום טְעִינִיה אֲשֶׁר כָּבֵר נִמְקָוּ מִבְּנִי וְחַטּוֹל עַל
סְנֵיה אַרְצָה וְתַחַפְלָל אֶל הַיָּה כִּי יִשְׁלָתָה פְּדוֹת לְנִסְתָּה לְפָעָן . עַבְרוּ
דָּוֵד" .

פְּלִתָּה עַזָּה עַל לְשׁוֹנוֹת וּסְתָאִים עַמְּד בּוֹל פְּנֵיה אִישׁ שִׁיבָּח
אֲשֶׁר זָקָנוּ הַלְּבָנָן כְּשָׁלָן שְׁטַחַם יַוְדֵד עַל סְיִ טְהָרָתוֹ וְטְרָאָתוֹ נָוָרָא
לְמַטָּאָד . דָּזְכָּם אֲחָז בִּידֵוֹ הַנוֹּצִין אֶת יִדְתָּה וְיַוְלִיבָּה בְּאַרְחוֹת קָצְרוֹת
וְשְׁקָלְלוֹת פְּתַחַת לְהַעֲרֵץ עַדְיַה הַבִּיאָה תָּזֵק הַעֲרָד יַיְצָא עַתָּה
בְּסָקוֹם שְׁוֹטָם וְנוֹעֹז וְשָׁטָם אֲגָדָה אֶלְיהָ טְהָרָי חַוְשִׁי לְזָן לְבִיתָךְ
אֶל תַּאֲחִרִי וְפִירָב בְּכִזְאָךְ תַּתְּאַבְעֵב עַל הַשּׁוֹקָת לְעַשְׂוֹת טְלָאָכָתָךְ
אֶל חַטְּפִיקָי , וְאַזְעָא לֹא יַדְע דָּבָר פְּנֵל הַנְּגָזָה פָּתָה אֶתְּךָ" .

האשה הנערדה אך פתחה את פיה להודאות לפצללה והנה דעתם
חכינית ואמינה.

בעת הוואת אשה הנעה האשה לכניסה באו הכספי, הפסופטי, וכל שרי סקידות העיר ובביש נשלומי הטושלאני אמר, בהיכל אשר על הר ציון לטען עשות שפטים באהשה הזאת ולשופת כאש. השופטים באו בחתית הטועה להוציאו את החיטאת כסם ולא בגאות, הנה שבען ייבקשו ויחפשו בחוריהם והנקיקים עד טkus שידם פגעת וזהה כי אין ניש, אז נמלא הכספי חיטה ואטר. בראש כלב אובי כי קראת אותו להמעילבי? עתה תראה את ואדי עשה לך. השופט טיר לשבוע בחזי הנביא וכל קדושין כי אך אמת דבר זכרה בשם את האשה הבוכת. נס את מקום פגעה הניד להשופטים הכספי שלוח חייש טהר אתריס משוטרי העיר אל מקום פשען האשה לראות אם אמת הדבר, אשיטרים באו בזאה האשה יימצאiah עונחת על תרחתה בתוך חנון בנדירים פטונפים הטענאים טסניבת, שלווי בית יד שעילה אהווים למעלה וביראים טהרות חביבת את האחד ותנקחו ותקח אחר תחתיו. את כי תבקשו — שאלת הבוכת את השופטים טיד בדרכם על פשתן ביתה — אדוני השופטים? האם לא יצאתם עוד חיזע פשטח ביתך החוצה? השיבוה השופטים על שאלתה, «החוואה?» האיבתם בחתון פה לי ולהחואה? הטרים הדעו כי לא טהנאים הטענאים אובי אשר יטישו כעגלי ברבן טעל בעלהן ובניהם, והנה ילכו כל היום לשוחח בחוץות וברחובות, חלא פאל, ובני ישנו זו כתה שנית עולטים בעתק יהושע וועל, לבדי לרוגג ללחם בימי הן עיר טרם עלות האשחר קמתי היום לעבודתי ובבז' ראו — וברכבה הראתה באצבעה על חבדים והשכלות גאניות סוכיניה — את העד דה הנדרלה העטופה עור עליה היום, כי לעת

ע rob עלי להישיכן לבאליהן ופה ל' ולחהיצה? .
השופטים שבו להקاري ויטפיזו לו מז כל אשר ראו עינס
ושאר שבע אונס . אז בערת חצט הקاري לزاد ויצו להשליך
את השוטר אל האש אשר חביבן בעד האשה . השופטים אמרו
ויתפסו וימליכו על חיק האש כדבר הקاري .

תמונה בית החפלה העוטדת על קברי מלכי בית דוד.

טהעת היהא והלאה הביאו כל אחינו את כנרים
המנואלות להכנת היהא. לבכוס תקותם כי אולי ישמעו צפת
שצץ דבר פנטזיה זו זאת , אף תקותם قولתו עלתה בתהו כי
היא שטה מהפים לאיה ולא נלחמה דבר לאיש טבל אשר ראי

שניהם, ואולם בחיוס האחרון טימי חיה עת נוכחה כי הפטות כבר עוטר ומחנה עליה באולם ביתה ספרה את אמצעאה הזאת לכל קהל תנאנים. — את עצם הפסה אשר רבשה האשה התמיטה הזאת ביצל כפה ובויעט אפת אשאירה לארכי העדה ולעומת זה הבטיחו. הם כי אחד החבטים יאטך קדיש על קברך טדי שנה בשנה בהניע יוס טותה וכן יעשה עד היום הזה.

נס עד היום תקרה ביהוב'ן חתיכונה אישר לאחינו הספרדים בשם "בית הכנסת ציון" על כי בקרבתה יצאה האשה הזאת טזקי הארמה ונאם הטקום אשר בו יצאה יראו עוד היום לכל הבאים לפעיתך.

נבעת אקרא. (15) בצדוניא טירובית העיר בצתון הדר איזוז אך זה, טאב לעוד ישער כי היא הייתה בטורד הר איזון או פצ'ון התחתון והוא בזקוט רובע היהודי כעת, וחרבה לילות עמל טנייא לי. — יטלאה זה, שאבלעד את דברין. — ערי עלה גיהי להעתיד את הנגעה נתקים הזה, ובכיז לבוי יודע כי גם

(15) לפט הוה פול מלצון יונכימ זגל לו לך ננטט פאנאי (כי דיעי מדים פלטצון פיט פאו מפני פנליה עט גט) וטנאק פאל ציגומס נסס עט טס) ומפלנו מנדל ומונל (קלקען, זולג) וגט צאליך תלואט אלוואט מ-ק ל-ל ומקלח וסקילט מהד פון וגדשיי פז"ט נאכל פסס לה ק ל-ל ארץ בעווייט, כאו פקילט דהנגויף (כ"ב רט"ה) סקלט דקיליאוקום (אכאות פ"ה) סקלט למולגקי (מטוכות קיג ט, מגילט עד ט') ונוד צחלצק עיקומוט וכולט טט אלזות פקאות נפעריות סנ"ז פגועות גס פיטס צליץ פראם ואל זלווא נאל פרת.

(פאנאי טט, פאנאי, פאנאי, מטול"ק

טולגון נטפל מלוחמות פיהודיים (ק"ט פ"ר)

כעת עוד לא הגיעו כל השאלות והסתירות הטעוגות על דורך.

הර בית צחא . (16) טרוני "בית חרתה" כי שם היה העיר חדשה . יחל בחק העיר לאסון הר הטוריה בחלק העיר המכרא "bab charṭā" (17) ויאתרכע נס טחוין לעיר עד הסערה הנקיאת בפי הספורה בשם "עיר ירטיהו" או "חצר הטמירה" . אך תעללה קומה חנשנת על חוטם העיר , תריד ביגטו , וא"כ יברילס טאכלער לשנים לבית צחא עליין ותחטן . אונחיזון וסניטי , ונמס דעאו נומה כי בראשונה היו שניםם רק בעה אחת אולס כטשך הווען נאתק איזה ההר — קרוב לאטאזו — טקיוו זגפוד לשנים לעזונן ולדרוטי . — כבר הזורנו כי נבעת בית צחא לא תזרד טהר הטוריה ע"י עטוק רק ע"י רחוב הולכת בסוד וע"י הכריכת הטמילהה בעט בעט . חנורעת باسم "ברית הארץ" ובל"ע "בידקאנט איסראיל" . בנכעת בית אמא או באב חאטא יצאו בעט עה"ר כתים רעוועס ודרליים ורבה טחים עיבים פאן ישב , ובחלק נדול טפנה גטוועס עצי סרי וירק דשא עד כי סראיהם ידטה יותר לבפר טלרבצע העיר .

חוצה לה

הר הזיתים . (בריה ידר ר) יבאי חול נקרא בשם הר

(16) נדען פלגה אנטמי טאמיס יסיה בית גמל כאו "גימ-זס" ומחלונו מקו טומים (הניזנגלט) וגס עד פיזו יאלל נגעוקס הו זל זפיש דמגניל .

(17) נדען בג אנטס "גלאס מיטען" כוונת טען אנטוגט אנטזין "אט דהט" פקלודיס צאנטן ווונט טען פלמי משוגע .

המשחה (ו'ה פ'ב פיד, סrah פ'ג ט'ו) וכן זה ע'ש עצי שנן
הרכים אשר נדלו עליו, כי ישן ברכבת 'טשח', בלאץ יקרא
ד' שע בעל טור, ולסעדים 'דשעבעל זיטון', אך חראשין אין
שאנס אליו כי כן יקרא עיד איזה הריס גדולים. כההר חבויה
וואר גרייזים: עוכדר בטזיה הער (ובריה אשם). רחוק רביע שעה
כהעיר טבול נכתת בית צטא הר הטוריה ומלק הרווטי של
הר ציון. נחל קדרון ספריר בינו ובין העיר, והוא יחתרע
מצפון לדרום על טישך אלטס צערדים באורך, נובה הרוי זהה
טעל פנוי היה אלטס ויחמיא פאות רגול או שטנה מאום
ויאלייס טעטער. טעל עטק קדרון אצל שער האריות ישש כנות
הנול, ואם כי הנכח הזה לא תנדל לטאות. בכ'ז נטרכק יותר
טשזה נסביגו לא יטאה הר נבואה טאנו, עד כי הרוועה להחאנכ
על טראה כל הבכיר הזה פטביב עליו לעלות על ראש חהר
ובשם ענייז יהו חלק נдол מהארץ הטيبة הזהה כאשר נזביד
הלאה, לטאות טרבב יורט תלול (יאטיל) לנחל קדרון לא כן
בחעטך אשר לטורחן, פאג אדטנו היא סנתר ניר (קיידא
קאלק) גאל פערבית שנות (אצטטיזידאנע שיינטצען).

שכ' חהר הזה יכיה כי עליו עטדו ביטי קרט עצי זיתים
הרבה ונס בעט עץ הזה הווא ראש לבל שאדר העאים הנדרלים
עליהם, רוכחلكין יעשוו פרי למכבר. בפאת טירבית צפונית
עיטדים עליו עצי זיתים הרביה מאייד עד כי להען הרואה איזה
פרהוק יתראה ביער קען, איים בכ'ז יעטדו עליו גם הרבה
עצי תנינים, ופעט עצי חרובים, עצי אלה (אערעטעןטען) עצי
זאדרור (האנעדאדענבייט), ועצי טישטעה (אפריקאייטן).
סלאבר עצי פרי העיטדים עליו תחולל ארמתו וביתוד פאות טיריכו
נס לעכודת שרה, והאיברים אשר יעברו איזה ביד חרוצים יראו
ברבה בעטלן, לפה ההשכין יבוא בו אונס עשרה פעראן

אדמתה עבדה, ובערך שמנוה פעדאן אדרטה נזוכה ושותפה אשר נס, היא הינה יכולה להוציא בר לטכבה (בחרטוטאים של חבראנןעטסע לאדי יהודית מונטיפיורי נבנ'ט)

ארך לטוהר להודיע כי העצוי זיתים העומדים עליו בצע חדשם הטהה . ולא שוריידי העצים העתיקים אשר צ'ש נקרא בשם "הר הזיתים" . בטיין הזמן הרבה איש עבד עליו עצים שונים כמו עצי לימאן , תפוחי זהב (סאנטעראנצן) תפורים, עצי שקדיב (טאבלער בשם נסעה הנוצאים בשנות מאות עברו) .

בימי הבית השני עמדו עליו נס עצי ארוזים גROLIMS טאר וטהם היו שניים אשר היו מצוינין לטאר בגחלן כי האחד סבר בענספו על אדבעה אויהלייס אשר עמדו מתחתיו, לטכיות מהנות ובסעיסי הבית קנוו כ' חורים ובני יונה עיר כי מספר ילידיהם בכל חודש הניע לששים סאה , והם היו דיס לקרבניות, בעיר כל ישראל (ירושלמי תענית ס' ר' ה'ה)

להר זהה שלשה פסנאות (קופסן) שלבר הדרכתי הנקרא כאס פיזול "הר הטשחית" כאשר נזכיר (טאבלער) הכניסה הצפונית תקרא ואצל העיביות כאס "כרם אל צאאליד" (כרם הצד) או "כרם אבי איל החואן" (כרם אבי הרוח) ואצל הנוצרית נס Galilea נס Viri Galilea הביתה הזאת נטוכה מיטח מהאטצעית וחוקה כחמש טאות צערדים או רביע שעה טכדר "איל טיר" הפסנה חזאת סוריה טאור ובפטאת טערב עוזבד עליו כרם נאמדר לטיראת .

האטצעית כבזה שטנה טאות וארבעים מעשרה טעלטי הימ וששים ט' טעל הר הסוריה , ועליה עמד כסר קטן הנקרא ע'ש ההר בשם "טור" השלישית היא הבסתה הדרומית והאנטיכת בהראשונות , ואשר באמצעות תראה הפסורה את מצרת חני

ובירת פלאבי", תואר ההר הזה יפה אף נעים טואד להעוטר פטולו, ומראותו כדמות ראש הנשען על ישען כתיפות, רסתם מעיר התה יקבריו אחינו זה שנות פאות את טיתיהם, וכטעט כל חלק מערכית דוחשית החר כבר נעלא פקרים עד כי כהר המושע באבני טבויות קאנות יתראל מרהוק, וسلحית חאהז את האיש העוטר פטולו על גרוע הדודוטי של הר הטוריה, ומתחבונן על מסטר האנשימים אשר כבר מצאו לטו פנוחה בחיק ההר הזה, הטענה לזכור את מתיים על ההר הזה החל — לפי הנרא — בתחילת האלף הזה ובזאתה גסטך על דברי הנביא: «ועמדו רגליו ביום ההוא על היל הרים אשר על פניהם ירושלים טקדם» וכו' (ובירה ייר ד'). האחת הנבירה ט' דברה טאללק מקויניסבערטן קנתה פביה ארץ טאלף וחטיש טאות רגלאטראבעות והקדישה אליו לבית יעקבות לאחינו האשכנזים הספרושים זברה לה אלות לטבח ובעת עדר ביתך על תילו שחמי ושבדה על חלק ההר הזה בטווין בנד החיבל את «הפרה האדומה» וחלק אלישי פערטה היה פונח תמיד שם (פרה ס' ג' ט' י' א') גם בעיני הניצרים קדווש ונכבד ההר הזה למאוד, ובמשך האלף העובר עמדו על כיתה האמצעית בת' תשילות הרובה אשר נחרפו, ונבנו כמה טעמים בהטלחות הנדילות אשר עברו עליה אשר בשם «היטעל סאנטס קאפעללאע» נקראו בהאטינס כי טמוקום הזה עליה מחוקק השיטה, גם הטעומדרnis ייכדו את ההר הזה לטייד וגם הזה בנו איזה סטיטים על ראשו בית חסילה ומגדל ובית מקלט לנזרה, וגם בעת עוטר ברלאז בcaster טיר על משואות בית חסילה לנזרים מגדל ובית חסילה לשפטעלס.

ברגלי ההר לא רחוק מנהל קירון פטול טקצוץ טריהת הדורות, וחלות העיר עיטרים אציות זוכין עטיקים ומס' נ

יד אבשלום". טערת הכהנים לבית חיזיר" (או כאשר יקראויה חהטן, בית החפשיות של עזיזו). קבר זכריה הנכיה' לטعلاה מהם טעם בטוויד ההר טערת הנקראת. טעה ר' יהודה החסיד' (ועל כל אלה נזכר ביה בפרק מיוחד).

אין טקים מכל העיר וסבירה אשר טענו יכול הרואה לראות את חדר פניו מכל היבטי הזה מסביר כעל ראש הר הותים" ועוד יותר מוכן על ראש טנאל בית חסילת הישטאלים (טיגארעט) אשר בבר. איזר". אם נעלה כיוט צח לעת ערבית ראש הטנאל או מכל מקום אשר נסוב את טבטי עינינו נראה אך מראות נחרדות ופחות נאות כריהבי עין וטרחיבי לב ונפש.

אם נסב את טבט עינינו טרבה והנה לאנינו העיר בילה — מכל עברה מסביב — עם ארמונותיה וטכניות העתיקות, בתיה חסילותיה, היכליה, וטנדליה הרבים, את פקוט התקדש בזלו — קדר כי נס אבני רצחו יראו — עץ שני בתיה חסילותיו הנדרלות, הרבות בית צטא הישנה, את הר ציון וטנדי, בתיה החסילות אשר עליו, לטאת צוון נראה את חלק העליון של נחל קדרון הטועט בימי האביב בירק דשא וטרחי חמד, את נבעת סקאסיס הנאה, את הפנדול אשר בבר נמי פאמועל (פקום קבורת שטואל הרואה), ואם עינינו עד חטושה בקנה ראי (צעין ראתה) מוכן זו טבט עינינו יאטראע עוד הלאה עד הר נזרזים, הר עיבל, והורי יוטרין, חהרים הנודעים לאלה בספרי הנכיה'ס ודברי ימי עולם.

הראה אשר חמיאך ביזור את עינינו אחריה ואשר חלא את כל חרוי לבינו זכהנות יקרות, עשתנות פוגות, ורגשות קדוזות ונעלמות, הוא פאת קדם, אם נסוב עינינו לאאת קדשה מורה, והנה לאנינו פאורי נליים הריש קאניט

תבלת ים הַסָּלָח (או ים הַמִּן) אשר שטחת עולם שוכנת סכיביו, לעינינו ידבה כי אך מרחק איזה מאות מטרים עטער טפרדים בינו לבין לבינו, אך כבר הרגע הנסיון כי שבעה שעوت רגשות עלינו לרבות בין שליחת הריס ערימות שופטים ונעזביס טאין אדם עלי נגי'ע אלוי, באחרי חכלת הים יתראה לעינינו חריס רפאים אשר כטראה המכלה קריאות, הם הרוי שכט ראיון ואאר בין ההרים האל עופר נס. הר נכו' ההר הנודע לאלהה בכל העמים על אשר בו סְמֵן נוית טשא רבי'גו ע'ה, ברודוטית תחרים האל יחו עינינו ביהם איה נבאה קטנה אשר עליה עופר הקבר קעראק; בטוחים הפלח יראו עינינו את נחל ארנון ואת עפק הירדן, והלהה לסת אצון את ההר נלעד נחלם בני נד, אם נבנץ לסת את תיסנה יחו עינינו את נחל קדרון, הלהה בפתח מזרד את הקבר אבודים, את הר פטרון עד גבעת בית לחם ותקוע, כסאת דרוםית מערבית את בית תפילה טר אליאס את חצר בית דנייאל וכו' עד אשר תלאה עינינו טראוה וליבנו מתחשב את כל הטקרים והזרוניות האחוות ושלוגם בחתיקות האל.

דשעבעל בطن אייל האויא (הר בطن הרוח) או דשעבעל ים אייל קאבאר (הר אס הקברים) כן יקרא בעת בל'ע הראש הדרומי של הר הויתים, עופר בטורח גרווע הר דפורה והר ציון, לטערבו ולהרומו יוד תלול לנחל קדרון ולטורה בוזאדי אייל קאטמו, ולצאנז בהריך העולה לבית היני (בעטהאניען) בצדד הצעבי של הר זהה עופר הקבר פילוואן הנקרא כן ע'ש נחל הישילוח אשר פצלו, וע'ש יקרא חלק הר אשר פעליו בשט דשעבעל סילוואן הר הזה גנטיך מהר הויתים עד כי בטשך 5-7 רגעים נעלמה על שאשו, פאות טערבי ודרומי מצוינא ע' זידאנס תלול להאקס

אשֶׁר מתחמס . שפטת עולם רוצחת עליהם ועל הביסת הארכונה והירוקה (לעגנלייבע אונד געלבע) אשר עליו סלטעה . אונד פאמת טויהו ואנטו יישאו פרי לטבכיד , דאש ההר הסגנה לאדר טורא יקרה בערבו בשם דישע בעל זול האיל חאנא או מאחוונגעט אייל האוא (ריחים של רוח) . אעל הנזירים חשלוט בכת הסגינה כי ההר הזה הוא ההר אשר עליו דנה שלמה בכות לאליה נכר (פ"א י"א ז' ט"ב כ"ז י"ז) ובצעז יקרו לו Moos Scandali (בערג רצם ערנערניעסען) ואולם המסתירה החוצה לא בכיה יאסח היא , רק על פרבי-טפלת הנזירים (פראנקישע קעניגרייך) נילדת ביט-קחט הייכילה המסתירה את חטוקם הזה בגבעה . ראם אייל טאועק א" , ובטפנח כרמ אייל צאאייד , ובשאר טקנות-שינות .

הר עפרון . (יזושע ט"ז ט) כליא יקרו דש עבש לדער אבו טאר' והנזירים יקרו לו באה דה Berg des Rathes ~~des Raths~~ לטי בטירות עד על ההר הזה בית הכהן כייסא אשר בביתו נזינו היהודים על טשיהם , בצעופו יורד זקוף לעתק רסאים . בטורחו להוא אייל יאנזול , פדרק היזוד טיב לעלות אליו הוא פדרק בית להם , נוכחו ידמת לוכחה הר ציון , עני חעופד על ראש יתענו לראות את חזך העדר כולה וביזהר את כל חלקה הדרכתי ואת כל הכסרים אשר נפל החבל הזה . ההר הזה הויל מטעיב לטזוח ובאחרונה ישפל טעת . בראשו ימצא כיסת קאנא ברוחקה בשלוש טאות ונשלשים אעדשים פדרק בית לחם לטאת טורה , ארמת ההר הזה אין פויה , וכטאה צפון ובראשו הוא ענד יותר שם וגעזע , בכז יצאו בו בסאת טויה , דרום , טערט טקנות-קטנות . אשר יוציאו פרי תובח , ואחר טהו יקיא בשם ברם ברושטעה (סומסוא) , הדבר אשר

המשכנו ביותר לעלות עליו, הוא שכחה כי שם לבן אשר חכשה טلطלה אצל כיסתו.

נבעת סקאטוּס פתרונה טצמה (ווארטש) והוא בצפון העיר, רחוקה בעשרות רגעים משער שכם ומעליה יחו בראשונת עני הנושא את כל הדר ע"ק ונאה ונאות וביתר את כל חלקה הצפוני, בטיקות הזה יחל להשתרע נחל קדרון, רק ראש נבעה קטנה (איינע פארהעה) חפריד בינו, על הנבעה הזאת אשר היא רחוקה שכחה שט אדי עז או יוז רגעים טהיר, עד בימי שלחתת הרומים קעסטיאום, ואחריו מילו עטחים מהומות על העיר. (פלחות היהודים ס'ה ס'ב נ')

הרims או נבעות קטניות.

נבעת ראמ איל סאוועקא. לצפון כרם איל צאניד כרכע שעה טכדר טור, והוא נבעת סלא קטנה ובה מערה אשר ירי הטע החבוחה, ונסת דואים את כל הדר העיר מסביב. הר שפוך חדשן, או הר אפר בורית. (ויסענאנשען בערג) רחוק עשרה רגעים משער שכם לפאת אסן 18) על

(18) בן אטגע גס זונחים (ד' ק"ו ע"ה) כי לאלנן (אט) סיה ציט חדשן צפויין כל ייוסטס חז למלוט אטנום, ולפע ד' יומן גנלי, ולפע ד' נטיגי ערניאו רק כי לאלהןן לרייך טיקליס נטס דן ולטההילן לרייך טיקס יעוויש טשיפך (מקויס מדילן) לך גס פה מודיס טעיקס טפרק פלגן שיט נטלה לטון, וטאקויס שיט לאט ערניא מהול פאקויס. כעת כי אט אקס טפרק חדשן סול פלי מטונת מוץ למלוט גאנטום, כטוקוטס צויהט לאינט נובלט רק מנטס אטס צ"ג כטמול וטנט (טאס נטיגט פ"ג לאטס טפאי גאניה"ק ילוואטס) וו"ג ונגטן

תדריך ההורלך לכפר "נכין סאמוועל", והיא פבעה קטנה ושוופטה אשר טראה אדרטת כטראה ה אסְרָה, ובעומקתה היא מעורבת טאבצע תבלת וחום וכל אחת מהטראות ההן תנייע לנובה ארבעים באפטת חרגול. טראה חמזר של החרה הזה האלייך את ניטעי ותרי הארץ לאטר כי הוא גופר מאת האפר הרך הנשלך סבתי חרושת מעשהה הבורית (ויה פאבריקין) הרביס אשר היו בעיר, אך מאבלעד יטאנז בזה כי נובת ונורל החרה הזה ייחישו את ההמצאה הזאת אך בכ"ז יוכל להיות כי בחתימת החרה הזה ימצאנו גם הרבה משפט אפר אכוריית הנ"ז. אצל אחינו תלמיד בעת הטסורה (19) כי על המקום הזה השליכו את דשן הקרבנות בית' חבית (ויקרא ז' ר') והוא "שפט חדש" הנ"ז (שם ד' י"ב) ושהראשן הרוב הזה נוסד הנבעה הוותה, ולהיציא את האתת לאור שלח

ירוטלע במלואו טפיק מל קען ואוּם כוּמֶן מלהט ולווערים עליין צאוּה
מקוֹס שפַּךְ שְׁדָטָן" אֲבָן סָלֵל אֲנוּקָעִיט עֲנָעָאַיָּו בְּלָהָה סָצֵל סָיו מְלָפְנֵי
וְלָפְלֵי נָהָרָבָן כָּלָל שְׂמַחַת סְגָולֶת טְוָהָר.

(19) ז"ק, אנט יוטנס (ל' יוטנס דא"ו) ועיל' צטס ע"ל"א
חלהני ז"ל נקפלו הלא יקבי כי טרכין' (גערך טנ"ה) "העל נט
אייט"ס (בוואלט בענין) בטיגוני אל איזיטיס טפוח טיס ווקוס טפַּךְ שְׁדָטָן"
ובן נטלה טנמלע טפוייט סקניות במען טנדי בל' מלך, וכטפאל כהו
העל וטפאי כך פול מקוגל לטסיט צאל סנט גאנטן וכטט חוד ביר
שענות, ואלט ט' כיטט זטלט נטו להיות מותו טהור ווקוס הוחט קאלות
לקייס וכטפאל לדמותו געמו מאכ"ז. ואדפַטן הולט סייל דנט ל"ט גאנטן
(זטטיס ק"ט טנ"ה) כי פול יטַּע גאנט אפרה לרוומה כי גע מוקוס טפַּךְ
כלטן טיס גאנטן פטאל.

האדון פ'ין קאנול בריטאני ביטים עברו, טעם מהאפר הזה אל החרטומן ליאכין בקרית מצנע לשים עין בקורות אליו, וכפי דעת החוקר הזה נונע אל האמת הוא כי הנה הנש שידי קרבנות עולות, כי נמצאו בתו חלקי ספרי הבהיר, ואין גם שטץ פיסוד הצוטח, גם התערכו כמו בתורי עצמות קטניות ופלחי שניים. (ירושלהם להח' ד"ר פראנקל עופל (רח"ב כ"ז נ' . נחטיה ג' ב"ז) הוא זרוע הרומי של הר הטוריה (2) יחל מזרי חום מקום ההקדש ונמשך טעל טי חשילוח והלאה טעם ויכלה בקי' סלע אשר נבנה שלשים רגל וסיד אחריו כלות זרוע ההר זהה יחל "גיא בן הינום" והוא בחוץ לחות העיר כתעת, ועוטר טופל פאת טווח של "הר ציון". ועטף הטריטוריאן ספריד ביגטו, כתעת הוא שוטם וחרכ

(2) אין סוף דגש כו' כמנחים ומחוקיות וכן שלאות כנולה מכל סבוכיות טפל בסיס מבל "כטוף" אצל צילוסנס, וכן נרלה מסילוטני פגנית (פ"ג א"ג) טלו להם כ"ט גולמי אטמאנין וכו' ח'ג כדי צייהם לדס עוזיד ذקין "כטוף" ומקצת לבני צחן קלון, וכן כלעת טהומליים כי הוותם טס לפק האגדליים השם בעדי דמאקלוב טס, פהוונס כי פולחת טס "כטוף" צלהאנט כו' טס גולמי כל מגדר ואבגד מזק (יטני נ"ב י"ד) והוא אנטון זינשטיין נעלנות (נולג' י"ד מ"ז) טס עותלה (מקוק ג' ד') אך לווי אונד טס לו נקרבתה במקום זאת מפלח חזק אהוד וט'ס גקל באל זרוע הסל כטה גט "כטוף" וכוח ללית מכרעת לדנינו כי טס טנטיניס יטנו דטופל (טמי' ג' ב"ז) ולט טנטון הוותם יק מל האנדט אלל שעיל טס, אך יכול לטפיז כי כל טנטיניס השם גקל מקלט הגיב נבמה לאטט יטנו כו'ס האנדט מה ? — .

דק גנות ידק וטעמ עצי פרי עיטדים עליו, חולת בית אחד לאחר טאתינו הסטרדיוס ואיזה בתים שוטרי הננים לא ימצאו שטח. בימי הבית השני ישבו בחלק העיר הזה הנתיניס (שם שם) (21).

בראשית האלף הנוכחי צפדו עוד על גרווע ההר חזיה דרכה כתיב מעון, ושרידי בנינים עתיקים ואשר — אולי — נמצאו ביניהם גס שרידי "מנדל העופל" אשר עמד עליו בימי הבית: הרוב רבי עובדיה טברטנירא אשר היה בירושלים בשנת רט"ח ייספר לנו באחד טבחתו על אורות ההר חזיה כדבריהם האלה, "ועליו (על ראש הטען) בנין גדול וחרב, ואומרים שהוא חטוקם שבנה שלפה לעשות שם הטבע (טבחו ר'ע ברמנורא צד 192) וכן ייספר לנו גם הנושא הוינציאני (חטובה בס' שכח ירושלים) אשר היה כעה"ק בשנת רט"ב. ובראשו (בראש ההר אשר על פני השילוח) נראה בנין כפר נאות עם כיפות אומרים שששם היה עיטה החטבע שלטה המלך ע'ה". (שכח ירושלים ד' יט)

(21) והנתיניס ישבו בעופל (נמאה ג' כ"ז) וטעמ
לפי דעתן כוֹל יָגֵן כִּי נְתַחֲתִים זְרוּעָא אֶל כֵּס יְלֵל מְעֵן שְׂטִילָוּם
לְכָל קָפָק כְּתִימָיו חָלֵק גְּדוֹלָה וַיְמַתֵּן שְׁעִיל וְכַתֵּס אֲזִזְׁתִּי מִסְתָּרָה
גְּנוּתָה וְלִתְנָס, ש"ב יָצְאָו גַּל סָלָק שְׁאָלָס חָלָס גַּל כְּעָפָין, וְגַלְיָה
מְפֻונָה יְלָכְוָה סָמָה גַּשְׁתָּמָה מְוַלְתָּי וְמוֹכָה אַמְעָיִן הַזָּה נְקָתוֹת הַוּמוֹ גַּמְתָּ
קְלָוָרָק גַּנוּאָל וְחוֹיכָמָל אֶעָיל.

• ७ •

עמוקים ובקעות (תוכה וחוצה לה).

תוכה . עמק הטריאפסואן⁽²²⁾ או "עמק עושי בכינה" (קעוזטראכער טאהל), יחל בסאות צפון רחוק שטינית שעלה מפלסני שער שכם ושם הוא קער מפואר והוילך תימנה לפניהם פערם פקום חטקרש על פני כל רוחב העיר על שער האשפות , ומישם עוד הלאה עד כלות זרוע הר גטoria או "העוטל" ושם יתרחק שם גיא בן הינום , והוא מפוזר בין

(22) עמוק מצ לול נובל צבסק, אך זקפני הקובל שאפולה יוקף בז מתחמי שבען נובל לילדונס (מ"א . ק"ה, ג"ד, ס') ובסמוך פנכנדי מפלוייל גילדן חילץ נלחוד אגלוינו מ"ג אגלאט כי עמק פטילטאנן טול עמק מהרין אן (טילטן ד' י"ד) ועמק מהרין סול מלאון מ' ר' ג' מחלג (ט' מ' י' י"ח) כפתה טע לי פע ה' נבלון יוכימת בעורם על שטיח גג יכת וט מ' ס' , וס' סאלץ אסווילק טולאמען הס כי טרניצ'ה חומת הפטערס האלה כי עמוק העדרים מטהן נובל יק זייני סצ'ית פטני ווועי יערכז לנו כי גס זיאי בכית קליפון יאנז'ן צויקוס כוה צוועי גניגס לאטלי כתוב נעלונו צהנלה , נב' סעטמיך גע כווע צפעטקהו אלט פוקיפון לאו מעוק העדרים מטהן צטס "עמוק פטוריין" , אך נמלות גס מלבד רקחינה אן (כל פטחוון נדזייל בז פטולל ילהה כי יק עד "עמוק יטנטט" ח' אן צס לילדונס צפוק י"ג כיוון מהז'ה "צמבלק סטוריין" , והווע דק קס אטלי הלווע עד בז צס יפלנו מלודז'יס כל הנחים לאטמא נמלחת גוג ומוגוג (צדגן פטולקיטס) מו הנט לאי יגולו נ' יוס האט פט מגול וטנול (צדזי פטולקיטס הנט טביב) גס דנטה קליב'ז הנט יקלע הנט העמק פזה גאט

גבעת בית אתחא זאָקרָא , ובין ח'ר הטעוריה והר ציון , בעת יקרא
בליע. א.יל ונו.א.א.ד' ובז'יחו דעתם נס הא' Schultz Krafft Robinson Tobler Schaffter
האטעריקאי וועל ידו נס ה'ח' אביר הנוטעים נס את
העטק חקצ'ר המתחיל בקייבת שער יפו והולך טפערכ' לסתורה .
לעטק "הטעריסען" , כאשר נזכר ע"ז הלאה .

טרחק שכעים צערדים פשער שכט לנטאת דרום יורד
העטק זהה תלול טאוד , ומשם ילק' ישראטסן לדרום (נו'את
טעת טורחת) . כל הנחיבות הבאות להרחב חז'ה טיטינו
ומשטאלו זקוף ישלה . הנחיבות אשר בשורה הצעק חנשענות
על פקום האקדש עולות לאט , ואשר לעוטהן בטאות
מערב עולות תלול טאוד . בצעון שוק איל סינסלא יסוק העטק
זההֶגֶע' טלוֹא (ראטס) או גשר העתק' (טהאל בריקע)

גי' בָּן שִׁיכּוֹס (מאנ' קְמַ"מ , נְעַמְּדָרָג מְרַכְּבָה) נְלָקֵחַ טַיְלָה
כִּי הַגִּיְעָן בְּיִנּוֹס סִיחָה לְקָנְטוֹן נְמֻוּתָה סְעִיר כְּנָלָהָם מְזָדִי גְּגָנוֹתָם ,
(ילאה י"ע ב') וְפִי דְּזָדִי יוֹקָף סְכָהָן חֲלֵק גְּעַקְעָגְלָהָן זְמוֹק
שְׁעִיר בָּן מְלָפְּלִיכָּס וְאֶל לְיוֹן מְלָפְּוֹן לְדָלוֹס , ע"כ נְהָרָה דְּבָרָה
הַתְּמִימָה נְיִמְעָן כְּלָמְדוֹן וְהַלְּוִי נְקִילָה גָּס אַוְן זְמָט . אַל מְקָה
כְּפָעָק חָמֵר אַלְקָה אַמְּכוֹת לְמַזְלָר וְמַפְלִיד בָּן פְּגִיעָה אַגְּלִיּוֹתָה נְסָבִיל
סְתִּמְפּוֹנוֹ (לְהָמָר לְמַעַלְמָה נְדָר 57).

(23) ובן נט דעת פְּלִילִיְּךְ נְמַזְזָהָה לְךָ נְאַטְמָנוֹתָה דְּגָלִי
כְּלָהָה כִּי יַקְרָבְּךָ חָמֵךְ אַמְּזָעָה נְעַלְמָת , מְבִיאָה בָּן בְּיִנּוֹס עַד פְּעַל
הַמְּעַרְבִּים הַוָּלְבָּנָהָן , וְדָלָתָה לְיוֹן בָּן כְּנָלָהָם וְנְדָגִיִּסְיָוִקִּיפָּוֹן
דְּלָוָעִיט .

(ראה לטעלח צד 8) הגבורה בעשרים עד חמישים ועשרים רנל, וחילק העתק חנשען על הנשר הזה עולת תלול, הנשר הזהילך טזורה לערב עד בואו אל השביל החולך "לרובע המערבים" פטול "חומרת העלעננא" וסת יורד העתק במוד עד בואו לתחתית הרחוב ושם יילך שוה עד שער האשפות. הנשר הזה יסבב כי מי הנשטים האשופים מרחוב החלך טשער יפו לאילכו להעתק הזה אשר בסאת דרום רק ילכו הלהה על הנשר אשר עד חטוקות יטוק את הטעריסען ושמיטו בסאות אסון וילכו עד שוק "אל קאטאנין" הוא חטוקות אשר בו יבוא גם הטעים היורדים בסאות אסון ושם יורד מתחת לארק.

סדרום חנשר הזה עד שער האשפות יטצא על פני העתק — לפי דברי טאבלער — הרבח חמרי וצנורים של אבק ועפר (שופט) אשר עת יעלה בידינו לננותם נראה כי העתק עמוק לטרוד (ונס זה נומה טען למזהה). אורך העתק טשער האשפות עד נסילתו לניא בן הינום שטנה רגעים. בסאות מורה יורד טעם פצע אך בסאות טערבו הוא תלול, בימי הנשטים פן העתק הזה פרי תנווח לטכבר.

על פני העתק הזה בנה הורדוס הנדול (או הראשון) נשר אבני גדול אשר השתרע טארטן טלבות אשר על הר ציון (אשר שם היה טושב כל הטלבים) עד הר הבית, ועליו הילך ישר מביתו לבית ה', ועוד נראה כיום איזה אבניים גדולים פאור הבולטים טעם טפכיע טערבית דרוםית של חומר חר הבית אשר עליו יאנרו החוקרים כי חט שריידי קשת הנשר הגדיל ולדעת הרבה מהטכברים היה שלמה הפלך הראשון אשר בנה נשר גדול ונפלא פאור על פני העתק הזה והוא "העליה" אשר עליה עלה שלמה הפלך בית ה' (הנו' בטלביס א' ח' — רחיב ב' ד').

העתק אשר בין ציון וAKERAO, יהל נטועב העיר אצל שער יפו והולך לטזרח עד בואו אל גשר העתק הנ"ז. כבר חוכרנו כי דרבינו זיהנלוים לו (24) יקרו את העתק הזה בשם "וועסטען אסטה-טיראטען". אצל המבער יתראה בכקעה קטנה או חריצ' קטן (איסקערובונג) הרכסים היוצאים טפנו לסתות צפון סטוקן לבית תפילה הלאמיניס יULO טעה טעה, וכן אלה אשר לאותה בסאות דרום ננד בתים האבא החדשם ובית תפלה האנגליקאנים, אך שם ולהלאה רק הנתייבות אשר בסתות דרום עד רחוב אייל זאה (הוּא הטאיידאן ראה צד 16) יULO. ואלה אשר בסתות צפון יאחו ישר דרכן, עד כי לא נוכל לחתמו לעתק רק לטנרטה או חריצ' (איינברטונגן-זאטעל) העשיין בין אקרוא להר ציון, והאייש אשר יאה להתבונן על העתק הזה עליו לדאות את כל הטעקות אשר הוכרנו ואו יודת כי אין זה לא עתק ולא בקעה רק טנרטה הטורדת בין אקרוא להר ציון אשר בסאות דרום היא גבוהה מעם ובסתות צפון תשוא עם החוזות הנשענות לה.

עתה לא נשאר לנו להסביר רק על השאלה איך היה תואר ותפונת הטעקים הזה כישי קרם? ע"ז נאמר כי דעתינו כוונה יותר לאמר כי בית קרט היה זה רק תעלה חנעתה מאט יושבי העיר העליינה לחזוק חותמיה וטבצדריה ולא בקעה טבעית, כי בחפרנו בהתקois הזה בעורק ארכעים רגל נטהא תמיד מתחת דוחטרי וצברוי עפר ואבק (שוטט) הצבורים על פניה חורבות

(24) בין ארכעים ארכעים עטן לד ליטיגען מונע בס פליינט גקסלו "דרכ פיליגע נחנלא" דרכ כי אול יקוויל מט גלען נחאל כי סגנון נטל בנט, אך לדעמו מועל כרל צעפל ולנק.

בניניהם. יישנים (25) ונס לדרות הסקירות האל אישר שם כבר מתחילה הר ציון כמו בהתעללה אישר אצל כת הצבאות החדשיס פצאו בעוטק 40 רndl מתחת הארץ שורה חרבות בנינים עתיקים (איינט ריהע אונטער אירדישע באויטזן) ונס עת החלו לבנות בית תסללה האנגליקאנית אשר מסולם בסתות טורת הוכrho לחפור ארבעים וANEL בעוטק האדרטה ערד אשר פצאו טקים לבנות את היסוד, ולהסך לפעלה טעם בסתות צפון סטיך לבירכת חאטאמ איל באטראק (או בריכת חזקה) אם נחשור רק מעש נטאא טיד את סלע היסוד, והזוצה להחובגן על הוועסט-אטט-טריאטאנן הזזה הטפון מתחת ציבור עפר של ארבעים וANEL יער בראש עטקרסאים (או עטק ניחון) (דשא רעט איל ענאב) סטוך לבירקאנט איל שולטאנן (בריכה התחתונה). ואו יראה כי לא עטך ראשי או עצמי (אורשטוריינליכעס אדרער זעלכשטיינרינעס) הוא רק תעלת הנעשה לחזק חותם העיר העלונה כאשר הזרנו, (טאבלער סטר ראשון אדר כ' , כ'ב).

עטק קטן באטצע הר ציון (26) החולק פדרוס לצפון,

25. d. Deutsch כי לד מהו געיל גוד morgenl. Gesellsch. (3.43) גנוועק אטלייס געד סנטיש רגאל פשעט אלזול דאקלזונג של טכלה אונאל פממייס קגריס פאונטיז פלומז (גנוועטגען) לאאל יגיכו געד אקיים מגילות אנטקף בעוותנונגאדי.

26) מט העמק זה זיל גוד מה' ווינטראט וכמה' זולען זאלטלוון גוד יעיל כי האנטק פוז. גטלפה גס זטלק כל לין הדרומי, פסכל אחון נעל, ונס כה' גלזינזון אבויו נק פועל מה' יונחו צו

העתק הזה יתול פיד לרדרם. **במאשען אל אטאיין** בז'הוב הייחודי
והוא יחלק את הר צוֹן ל'אַנְיָנִי חלקיַס לטוֹרָחֵי, זולטערבען, אַךְ כל
ויניעות מאַבלעַר כטונוח דבקעתה חזאת לגלות את סלע הפה
לפֿעַן התיז-אות סטוק כטוח העטיר היבזע עליון לאַהוּילוּ לוּ.
עד עמק אחד נילח מאַבלעַר הנобра רק סעט בפסי
הנֶּסֶעַים אשר קרטיהו, הוּא העתק אישר כאוֹרָחֵ נבעת צפונית
פּוֹרָחֵית הַעִיר (בית צחה) חל מיד בספסית דשׁעַב על חאנַיעַע
ויטשס יילך לטאת דרכַס וביחוד נראה ביותר בשוק כאַבְּחַמְתָּאַן
ויתיס מיד עוד טים בוואַוְוַעַרְבַּר ברייכת האַזָּאן (בזְרָקָאַט אִיסְרָאַילַּ)
(מאַבלעַר שם צד כ"ז).

חוֹצָה לְהַ.

נַחַל קְרָדוֹן (26) (שְׁבַּט יְרֵכָה) היילך בטורחה וטשריר
בינה ובין תר חיזיתים יהל' בצדונית טרבותית העיר סטוק. **לְקָרְבֵּי**
הַסְּנָהָרוֹן. וילך הלאה לפני כל העיר עד אישר יתאחד עם ניא

פְּנַאֲקִים כי לדעתו נעהט על ידי לאיקת רגשי הצעיגליך וצזיס, זולגַּן,
ספּוֹל מַיוֹצָה אַנְגַּל לְמוֹעֵנָה דְּגַל אַס.

(27) פְּוִילְתַּת פְּסַט **"קְדֻלוֹן"** פּוֹמַן נְזַעַט כל פְּקָרִי פְּגַטְוָן
וְפְּרִישׁ **"קְדַל"** באַו וקדל גְּלִיפָּס פְּזָוָס (וַיְכַס אַו זַי) זומעט גְּנוֹל
קְדַל וְגַזְוָס שְׂפָטוֹן — שְׂנוֹלְרִיךְ צְלָח — (הַוְּגָהָס נְגַזְזָה) הַוְּלָס כְּלָאַל
כְּמַזְבָּחָה כְּיַצְלָעָה לְזַי נְוִישׁ לְזַי נְעַטָּה גְּגַנְגָּעִים, יְהִיא נְפַד עַנְסָס
פְּסַט קְדֻלוֹן על **"סְלָלְקְנְדָל"** פְּזָוָס צוֹד עַד כְּיַלְקָה מְעַט גְּנִינוֹ
אַלְכִּי. פְּאַמְתַּעַט טַלְיָה כְּלָאַל צְבִיל, עַד כְּיַלְעִינִי הַעִוָּמֵל גְּמַטְמִימָוּ יְהִיא
כְּלִינוֹ קְדַל עַזְזָוּ פְּזָוָס.

בן הנם, ובשם יلد עיר חלאה לאאת קדם עד אשר יסנו
ביפ הטלה. חלקו העליון יטיצק טזורה לטרב וחלקו התחתון
(סטיך להעיר) נצפן לדרכם עד כי יתראה בטוקום הזה בעין קין
או מקיע. והטquiz הזה יקרא בלייע. א. קאמעה אל צנאייל;
זואן" והוא גטוות העמק לאטנון כרם אל צנאייל; ב. קיבת
דבקעה הזאת יטאג טען אישר בישם. עין אל זואן" נקרא;
השם אל זואן הוא על כי בהתקיים הזה יטאגו הרבה אבני
אש (ציינר שטיניג) הנקרים בלייע זואן" — . אויד
הנחל חלקו השני עד בואו לנויא. בן הנם, יער על אופנים
אשוניים, לפינה איטאליאנית, לחשי שזה בגאנום, לאי
אלפיהם צערדים, ואם נחישוב את ארכו טראשו עד הזר אויב
עליה לאלטה רבייע ישעה. רוחב הנחל לא ירצה על טני פילאי
טשן עיירה רגעים בראשו הוּא רחב, אך בכואו לטרב כבר
הכנדרים הולך וקצר יותר עד בואו. להתקבעה אל זואן" הנז'
טפה. ישתרע לסת דרום, רוחב העמק באקים הזה אצל נשר
העליון ארבעה טאות חטשת וצלאשים רגלי (בריאאנז'ה); בחדרה
אשר בה יטהר העמק פה לירד, כהדרה זהיא יטהר הר תזריה
אשר בפתם טרבו לעלית ער כי אצל שער האריות יגעה ההר
טני בטאה רגלי. אלה רגלי אהנשר הזה יلد ישר לסת דרום
עד בואו אל נשר התחתון טול יד אבשלים ושם הטוקום הייתר
קאר בו. רוחב הטוקום הזה יניע רק טארבעים ער חטשים צעדים,
ובת יקאר עד בואו לקבר זבריה וטאס יהל להתרחכ טעת; פה
יבנה מקאו טזורה דרומית העיר טאה וארבעים רגלי טעליין טפה
יתפסת העמק טשן אלף וחמשה ועשרים רגלי לסת דרומית
טרבית אל טול טי השילוח, וטאס ילק אלף וכמה ושבעים
רגל יאר דרומה לפני טרב כדור סילוואן, טשן שיא מאות
וחמשה וארבעים צערדים ילק לסת דרום ירכתי הר לשעבzel

סילוואן, ואחרי מישך מאתיים וחמשה ושבעים רנל יבוא להכור איבן. בהאחריו עם ניא בן הרים י郎 העתק מסך שמיינית שעיה לדרכית צורחת, ואו טרחק יותר מעט לסתת פורה ושם י郎 ישר לפאת טורה עד בואו לים הטלה.

העתק הזה אין עטום, רק יתרהה כנ טפאט קארתו, וחלקו העליון אצל אקדעה אל זואן אייננו של לטאות. העתק שנוח אלף טאה וארבעים רנל טעל פני טי יס התיבון. טאה וארבעים רנל עטוק טהר הטוריה, מאתיים אחד וארבעים טהר ציון. שלש טאות וחמשים פרואש הר חזאים. כל הניטעים ינדו סה אחד כי בהעתק הזה טפאט קארתו והתרים אשר טסביבו היודים תלול אליו, ישרור חפץ אצל חזק ונעים אשר בו יוכלו לנוח טעט הולבי הרים הנחרים פקיני השטא. תאבלער גסת לילך ביזט העשורים לירח פערואר, וצאנ כי קרי השטא החלו לכוא עליה רק בשלשה שעות אהורי אשר האירו בכבודם את כל העיר ומלואה, וכשני שעות וחמשה וארבעים רנעים אהורי הצהרים היה כבר אצל נדול פאורי חותת העיר הטורחת, והחל עוד להתקרב בטעוב הבכעה לפאת אטונ יד אבאלום, שפעת האגליים ההם יסבכו כי ביוטי החורף יקאנ פה החות בטעליה (נדאד) אחת או שתים עטפניות העיר. העתק הזה בראשו הוא כלו ססלא נתר ניד, גם יטצאו בו תרבת טערות וקברות צורים (סעלזען גראבער) אשר הרבה מהם כבר נהרסו ונשברו עד הייסור בטו.

טצב כה האותה (וועגעטאייאנטאושאנד) של העתק זה לא ידטה בכל האטקות (28). בטעוב קבורי המלכים וכן כל

(28) פ"ג לי"ג, חלק ממל' כליש ומליפש וכו' פ"ג רבי יקי

היאועה המשטרעתatsuן לדרכו, חעכד ותורע **אך** אינח
מחוללת למאוד רק הטקאו. אקאבע אויל זוואן, יצא כר
לפכבר, וטכדר טרס עד יד אבשליך גטוועים גם הרבה עאי פרי
שוניים וביחור עצי שקדם. ער כי לאחד הבכרים הטהירדים
וחשב, וטטה עד נני הירק תחיש ותורע. טול בכר סילוואן
יחול גני יוק טרוכעים קטנים הנקראים בפי המטורה כשס. גני
הטלך" (ט"ב כ"ה ד') גנות האל יציאו פרי תנובת טאור,
ירהייבו עין-היראה ויסיקו ריח ניחוח וכל השנה עטיפות הנה
באדרות יוקה, כי כי השילוח עברו על-טו וירטיב; וזרו אותן
דשן, באזה-יטים וביחור בים השני והששי טלא העתק הזה,
טאנשים ונשימים אשר עברו בו רצואו ושוב מהכפרים. בית היגי"
ענתות, וכו'.

טעל נחל קדרון נטאאים שני נישרים, אחד לטעה אצל
הטהרין בראב, ואחר לטעה אצל יד אבשלום: הנשר העליון
בני טאנים רוחבו ששון צעריט ואירכו שישה עשרה צעריטים,
והוא גבה שלש עשרה רגלי תחתית העתק, ונשען על
קשת הנטהץ שמנה רגלי כארק, הצד אסן הנשר נטלא בכיר
העתק עשר עד כי יניע בשיה לחתית הנשר, הנשר הזה
נזכר לראשונה בסורי הגוטעים אשר היו כטאה הי' לסתה'ג',
ואם כי הנשרים לא יקלעו כתע אל הטטרה לבלי ירטכו רגלי
החולך בהטיים אשר בהנהל, יعن כי כתע לא יטצאו טים בחנהל

כלי לווער וגס מה געכבה הטע ובלוי זיכרוף גאנט קדרון, ט"ג אפס רטיט
נמל קדרון חיינו מגדל גאנחיז, ולט וטל מון הלו וטלוי מתעלגן גאנט
זילטין גאנט קדרון ומונבריז נזאל ווועטליז גאס, ווקוועט עקומות יט
ז, יט מוקס עפומ מגדל לאיגס ייס וויאו זטינט גאנט.

גם בימי הנשטים כאשר נוכיר, בכו"ז יועל תועלת לא טעם לההילכים כי יקצר לטו את הדורך; בפרק אלף רנל פהנשר הזה עיטר הנישר התהמון טחת יד אבשלוט, ועליו עבר דרך הטולך טהור ציון או משגער הטעיבים להר הזאים, ונס הוא בני פабנים ונשען על קשת אחד, רוחבו הוא רק עצדים אחדים, ונובהו ירשה בערך לניבת העליין, בסנט צאן תפה אחד עשר ובשנת דרום עשרים רנל והצי טעל תחתית העתק. הנישר הזה נוכר יותר בספר הנוסעים של האלף העובי מהעלין אך לא טנאט מלאכת מחשבת הנשאן בבניינו, רק טנאט המסורות וההנחות אישר נאחו בו, ורבבה מנוטע הנזירות בספרו כי גנשר הזה נבנה מאט העלענו אם קאנשטיינן.

כהעתק הזה עבר הטלק הוור בברחו טנסי אבשלוט בנו (ש"ב מ"ז כ"ג) וכמו שroke הטלק אסא את הטפלאת אישר עשתה אותו להארשה (ט"ב מ"ז י"ג) ואחריו הטלק יאנזיהו את האזרה זאת כל הכלים העשויים לבעל ולכל צבאות השדים (אס כ"ג ד' ו') בעת יקרה בליע זואדי איל נאבי, "עתק האש" (עיש האש איש מו'ישטו הרשעים ביום הטשטש הנדול אשר יהיה בטוקום זהה לפ"ד דברי הטסירה אישר נוכיר) ולטוקום נורא ואידטוב יחשב בעיניהם, והניסיונות יקראו לו זואדי סיטט טריים (עיש קבר טריס אשר בראשו נוכח גנשר העליין) טבור איזוב והלאה יקרו זואדי איל ראיובע. מסהו כוות קראת

(29) ועוד נמצע כעתק **מזג צעיגי** למינו זיעי סגי ואמליו, למקום עמל ומונעל וטס פיז וקלין כל הדרכים גאנזליים ועמונזיס לדונגין קגלי אלבי בית דוד וקגיג מונלה פיז צילוטן ונול נגע לדע כס פאנטס גסילט הימס כס וסעונטה כיחס זיקנה נסמל קלין.

את העמק הנה — זה **כאלף וחמש מאות שנה** (8) — בשם „עטק יהושפט“ (ז) (זאל ר' ב' יב) ועל דנראה היה כטפים הוה הטעסן הנרול ביעם האחרון, כי עליו יטון דברי החזהה. יעורו הנרים ויעלי אל. עטק **יהושפט** (שם שם) וכהתסורה חזאת לשפט את כל הנרים מסביבו, וא"כ יקדישו יאטינו אטינה אוין נס הנזרים נס היישמעאלים וע"כ יקדישו זיכרנו כולם את העתק הזה, וכולם יטסלו עליו מסורות והנדות רבות אשר כהרוי חרטין יסרים: בפאה הטע לסתה נו השליך.

(30) נמי פהו נומני אונלייס זקנַא פאקוֹלָה חַזְקָמָה גַּד
iomל ומניינע עדי נמי קפה"ג, ומניינע סעוגדי הלייס נילח.

(31) כן קילו טומו גס כל סוקמאנַס גומינן, גַּבְּ מִעוֹדִילֵל,
פלואגַן, פלאגַג, (נשימת ריג"ט) וסוקמאנַס סולגומני (הנאניס) (ר' ס)
סוקמַפְּ פויכיכילני (ר' ג) עד מהרין ואכלתין ועוד יקלו טומי צבַע
„וילגַל הַגְּמִינִיס“? (עמ"ג הל 43) ובנילגה קאכו כולס גל דצבי פמקולא
ולפע גי כתקילס גל טהלו.

(32) אפס פה גל נבל לך צני פגניות זמ"ר אלן עניין
הפל (יילן ד' ב' יג) ונהה פלהג"ב יהאל כי גוֹיַק יטנטט פול
„עמק זרכַה“ קג"ז זלהי"ב (ב' כ' ז) הַפְּ רַטְסַה כְּהַה, הַת צַנְיַי טַמּוֹן וְאַוְּגַז
וזצזי הַכְּלָעֵיל גַּנְגַּלְגַּז אֶל יטנטט לפלהס צו (קג) וע"ג קילוח „עמק
יסוכטנע“: וכזה גוֹיַק זרכַה פול מעממעות פכתוניס קריינט „עדגַל
חקוּט“; והלען טגלוין מהוילען גיגביס ג"י יפלתגו אֶל...„גַּיְלָה טמּוֹן
גַּג“ קג"ז גימזקעל (ג"ע יג) וכן נלהה נס אַלְבָלִי בן פטולן כי
סוקטנע פגדוֹל וכאלגַל פְּלָבַל פְּזָכַל יסַּס נְגִילְמַעַת טהמלוֹעַ אַגְּל
פסיט גל לסתה יאלעל פְּלָי גַּלְמָת נִגְגָה וְוְגָה.

כל חנויות הנוצרים הבאים ירושלים אבן בטוקום אחד מהעתק
זה אשר בחזרו לפניו בחשנס לכנסות לטו את הטוקום אשר בו
ירו את האבן, לטו ביום השם הנדרול (?). הרבה פשלומי
אטוני הנוצרים אשר עתס לא נתנו עלות ירושלית. שילטו
בפטיש בטעם להאיש אשר יעלה ירושלית לבחר עכורים מקומות
שיב ונעים בהעתק זהה וישראל ישב אבן עכורים. ועל האשללה
הגדולה איז יכולו כל יושבי חבל להאטה בטוקום קצר כזה,
באה התשובה כי הרים יטשו טקומות והעתק יתרוחב (33) עד
כי יוכל לישב בו כל בני חלד. אולם בימי טמפלת הנוצרים
בירושלים כבר החלה המטסורה חזאת לערכו. "הגדת המוחדרנים"
תראה עוד את העמוד גיאא ספקיע טורה של חותם העיר
וטוקום המקדש אשר עליו ישב מחרדר ביום הרין הנדרול לשפט
את כלبشر, והוא יכנן עור את המקום הזה אשר בו יקומו כל
מתי עולם לדין בשם "בית אל מקדש", כי לעז טסורתם
יכוא ביום תחוא בפסקים הזה ה' בתייך עב הענן, וסביביו טלאביו
עוישי דצינו, וכל היצירויות כולן יצאו טקירות, ועל כל שער
אחד משערות באשר יעדתו מטה נרות דולקות (?) ותשופיס
יעדרו על חותם מקום המקדש ויריעו בחיצירות התרועה אשר
בידם". (אכללער בשם הסופר העברי *Din-ed-Kemel*)
סופרי הנוצרים כולם יתגלו כי גם אנחנו היהודים אטינו
במטסורה הזאת, אך רק חווין לבס הוא.
שים לא יטאו בו אף בימי הנשטים ועד יותר כי אף

(33) גאנץ — לפ"ד — כל דרכי הכתיג צבילה (יד ד').
וילך בע כל פיטיס ממלחו מינפה ויעס גייל גודל גוליל, וען פלי
קהל נפומ וספיז גנדס".

אם נרד אליו בעת אשר גשם שופט או שלג בדול או גם . שכר ענן" (וְאַל קענברון) יהיה בעיר , בכ"ז לא יטצאו בו גם מעת פים נקיים 34) עד כי לטרות רצון חטאדים והטעמיה הרכבים אשר קרטינו טיכרחים אלו לפרש . "חל קדרון" בשם . עפק קדרון" 35) מ"י הנשאים הרכבים היורדים מהעיר יזרו בעתק הטעם רישען, ומשם ילכى לפניו סאת טער בעופל עד בואם . לניר קאמ איל חמרא" אשר בו יבוחו גם מ"י השילוח ומשם יאו לחרטיב את "גני הירק" והשענים עליו .

הה' וואר רען חפר ברנלי פאת מזוזה הר הטוריה , ומצאו כי הרבת אבק ועפר (שופט) צנור עליו . עד כי יתראה כי פלטניות היה החר יותר תלול . תחפיה העתק היה רוחק יותר לסתת מערב בתשעה בעשרה , ואטול טקיע דיזומע של חוטת טקה'ב היה תחתית העתק עטוק באחד עשרה בעשרה ועדי , כי סצא כי אדמת המוקום זהה היה לה וקרובה לאדמה בצד (שליטין) אך כל עטלו לטזווא טיס לא עליה בידו .

(34) כן מ"ג ב' עדגלי סכתותים ה"ג כהלו נמלטה (א"ה א"ו י"ג, י"ג ב"ג ו') כי האנכים טקל וילקיטו קלפו נמקות קהף הם אנטרות ומצעדים .

(35) סטס "ג' ח' נ"ה פונת לך עט עטך ה"ט צו יולד איס כי "ט ע"א ק' סנגייס צו חמיס יקלע נמל וטלטט צלין צו איס כי "פוקום" פועלenkirk דסן (שרדי כד"ק) וגלתונת פונת רק עט עטך צלע מיש מלטן "חל נ'" לך יען כי לוד ס' ח' נ' ט. ינכו צעוק פ"ב פונת גט עט "ג' א"כ" (פינקט) , וכן מעליינו אקלט פטת נמל נטיק חצץ צו לטר יכל מיס כווע ה"ט חיון (דנלייס נ"ה) ופטקה טט נהלו האפיעיס (זוטל ד') ונעד צ'לנת אקיוואט .

ניא בן הנם, או ניא הנם (ו' ח' י' ט'') עטק קטן וצר בפתח דרום העיר, יכול מיד בפתח דרום "העומל" והולך הלאה לפלני הר ציון (בי' היא נסח' יותר מהר הטוריה אשר סמלו לאש תוגרכנו) ועוד הלאה טמנו מטה (גושת דרום'') בראשו עמודת, בידקמת איל חאנדרה, הנ' אשר תשפיק את טיטה על גני הירק אשר חלק נדול מטה שעדרים בפתח טורה הניא זהה, טבאי ט' השילוח העיריה יקחו מה פיס. במזרחו יתאחד עם "נחל קדרון", גתערבי ינבול אותו הר ציון חלק טעטך רפאים, לצפונו, הא פל וחלק תערבי של הטעריפאן ובדרומו יתאחד עם "עטך רפאים". בהעתק הזה עמד טלפנים מוכחה ואיל הטע לך (ירשי ז' ל'א) ועל התיבה הזה שרטו הטלכים והזו ומנסה את בניהם כארש. (ט'ב ט' ג'—כ'א) (37) הטעים אשר בו עמד המזבח נקרא בשם "חוטף" (רמי' ט').

(36) שם חנוך זאת פול ע"א נעליו הצל כתו לו שם אטפחים שם הנס וצ'ב נקלע בגיא נטס שם לו גן שיכס וסווילת פסס קרא לדעתם שם פירקן הוא אטיאש "חנס" Gratirosus והוא מטוויך ג'ז' וכורלותו ייט נceil ורכז מוגרות (גאניגאנטנאל)

(37) וזה פולן צ'ען פניהם כען פקס "ג' אכו"ס" נעל אקו"ס מ' ג' ט' פראט ג'ס הפל שיטות הפל שם יטינו וילדתו לאלה שוכס (החות מ' ג' מ' ג') חיקרל נפי אבטחניש נסס "טולן ואנדרון" (אנלי כ' ג') — ג' פקס "טפחס" (יציאה ג' ל'ג) מנגן "טוףט" פול — וטלל בנטס זאת יקיע מלה מד ציס, וטל למקן (טלען כי גס פקס "וולדי היל נאר") הפל סיטומאליס יקרלו גאטמיך פוז פס פול לו עטליות כבנין לאונר לצל סיח גאנוס פה לו מפקס גאנוס (וואקיס טריפט פלקטס) הפל יקלע ג'.

הטלְקָה יאנשיז נחצָן. אך המביבה וטיטוא את הטקום חוץ (טלכִּס ב' כ"ג י'). העربים כתה לא יקרו לו שם מיוחד. רק כללו אותו, "בּוֹאָדִי אַילְ נָאָר", או, "בּוֹאָדִי אַילְ רָאָהִיכִי", ועה'ר יקרוו לכל החבל זהה הבולל שלשה עטקים נפרדים כתם, "וּאָדִי סִילּוֹאָן", ע"ש חבפר, טילוואן, חטאיך לטו, אך בתרגום הערבי יקרו בשם, "וּאָדִי דְשָׁה עֲנָאָס".

עמק רפאים (יהושע שם) 38) יסוב את הר ציון בשלשה עבריו, לדמותו ולטערבו (בילו) ולאצטונו (רק מעת), והולך בין לבין, הר עסרוון, ובכורתו יתאחד עם ניבחן ונקרר והוא שימד על הנගול אשר בין חלק יהורה לבניין (שם). יחל בצעוניות טרבית העיר בישטנה רגעים מאחריו שער יפו סזוך, לבירוקאט טאטולי, ויורד לפשת טרכ ודרום לפני ברם פיאה ויהודית, 39) פר אשר יפול לנחל קדרון. בראשו לפני מעיבית אסונית הר ציון.

(38) מס' הל' ג' 4, י' כ"ט. סול עלי כי חולוי יצנו לו גאנקוט חמוץ, "טראטיף", לו, "חאנקיס", וג'א קירל העמק חוץ, לו חולוי עלי כי בענוק צוא פניהם לדרך, "פֿרְלוֹן", פֿיְלְקִים, טְרִיכָא סְלָדוֹס, טְבִּיגָא, בעיכקיס וטמיען טקי ומאנאי גני.

9) פֿרְגָּס אַסְמוּקִילִיט יְכָלֵנוּ לְפִסְפָּאָק הַזָּה גַּנִּילֶן פֿנְסָט לְקָרֵב דְּגַיִים חַמְטוֹסִים הַגְּזָרִים יְכָסִיסוּ חַמְסָס, וְלְמַהְיִיס יְקָלְמוּ חַוּמוֹ — לו מְתַחַטְקוֹ חַמְלָיִין לְמַכְיָה פְּלָחָת מְנֻבָּג וְלְפָזָן שְׁלִיְלָיְן גַּדְלָה, ובן דְּגָם פְּרָלִיְיָה — גַּמְסָה, "אַטְהָק גִּיסְוָן" (על כי דרך טעאנק חוץ — לו דְּמָלְקוֹי טְמָלְאִין עד פְּנִירִיכָס טְמָחְטוֹס, פְּיָיל בְּרִיקְהָט טְלָעְטָה — עני כְּגַיְהָן בְּגַוְלָה מְדָרִי שְׁבָתוֹג דְּלָהִיכָּבָד גַּב' נ' לְקָרֵב אַתְּ כְּאַסְתָּה כי, "פְּגָק גִּיחָוָן" לו אַנוֹלָה לְקָרֵב פְּגָס מְחַד לְקָרֵב נְאָקְלִי מְזָן, וְלְוָלִי קָאָגָו גּוֹכְבִּי פְּגִוְלִיט פְּגִוְלָה מְלָוָת פְּגִוְלָה מְלָוָת.

זהו פוריה לטאָד ובו יndlֵו עצי זיתים עצי חותם ושאר עצים
חרבנה, ונט ביטי קרט נתן העתק הזה סרי לאכבר ובו גדלֵו עצי
בכאיַס ורובה (ש'ב ה', כ'ב) ושם היא קאָר טאוֹר, בליעו יקרא
המקומ הזה, זואָר דשאָרצעַס אַיל ענאב, ע"ש העצים חנדליַס
בג' והוא יטהר טאָוד בירידתו, עד כי בראָישו אַצל האַזידַה לא
ינבה החור טעלוּ רַק בחמשׁס רנַל, ובציד דרוצִית טערביַת החותם
יעיַע נבר לנובה טאה, ואַצל ניאָן בן הנם נאַלְשַׁט טאות רנַל.
בהעתק הזה הכה דוד את חפלישתים בסעט הראָישן אַחדַי
מלכו על כל יִשְׂרָאֵל (ש' ש'ם).

עמירות יוטגי שביל — גאנטעס פֿנְג — לְך אָס נאנט נקיין ט
פֿעַמְקִיס פֿעַמְס אַטְלָאַי פֿאַג נְכַחַק נְאַט נובל נקיון לו "עַיְקַג נְיַחַן".

תְּבַ.

יְדִידּוֹת נְפַשִּׁי מְחַמֵּד עַיִּנִי
עֲתָה יְדִי תְּעִזְבָּכִי
אֲבָן רַק אָז תְּעִזְבָּח יִמְנִי
עַת בְּלֵבִי לֹא עוֹד אַזְקַרְכִּי
(עטיל, פֿוֹלֶט לְהַזְּגַג חַלְקַת מִיְּתַבְּדֵל ק'ג.).

מאות

לתקות.

צ'יל		צר שורה תחת
פְּנִימָה	ג	כעטראט
מַלְוִיט	ט	וּסְלֹוֶט
תְּקֵלָה קְבִּיחָה ב'	ד	כְּזִוִּים לְהַלְלִי אֲלֹת אַגְּנִיסָה
אוֹמֶד חִיק	ג	"עוֹנוֹר כָּל לִין נְלִפְתִּין סָאָנוֹל חָוק"
שְׁלָש	ז	וְכָל
נְאָחָק כִּי הַוְּלָן וְנוֹקָע מְוִיְגָלִים אָנוֹן נְקָ' פְּנִיְלָוָן		
קְלָלָה	ט	
וְהַן	פְּגָע	
נְאָחָק	ט	
וְגַיְינְקוּוֹנִים	ה	הַר צִיּוֹנוֹת
שְׁמָעָה עַל פְּרוֹת	גְּג	סָגָע אַרְיוֹת
חַדְמָה	ז	אַלְמָס
קְיַקְשִׁיטָה	כְּוֹ	נְחִיטָה
וְגַלְגָּל	ו	נְדוֹן
מְלוֹתָות	כְּוֹ	מְלוֹתָם
וּקְפָּקְדִּים וּכְקָלוֹת נְהַזְּנוֹת אַלְמָמָת	יְעָ	וְקָפְדָה
נְאָחָק		
פְּנִימָה	דְּלָמוֹתִי	
כָּל	לְהַת	
לְהַנְּבָדֵל	לְהַקְדִּיל	
סְרִלְצָן	סְלִילְטוֹנָה	
פְּתִי סְגִיָּס	פְּנִי סְגִיָּס	
פְּצַחְתְּרָנוֹת	פְּעַטְפְּלָנִים	

צִיל צָרֶה תְּחִתָּה

נ"ג	ו	וְסַדְרוֹסָסָם	כְּמַתִּיחֲקִים	אַלְיוֹן	וְסַמִּיסְקָה	לְלַיְזָה
מ"ג	ג	בְּדַעַתְּלָה	וְכַנְסָה			
פ"ג	ז'	סְלָהָה	יְלָהָה			

טַלְל עֲשֹׂותִים קָטָנִים כְּמַפְלִים אַלְלוֹת וַיְמִילִים יְוָדֵי"ן גַּמְקוֹש
וְוָיְהֵי"ן. שִׁיחַת"ן גַּמְקוֹש סְפִי"ן וְזַוְאִיסָה נָלָה הַגִּיחָה נַחֲקָן
פְּקוּדָה יְגִישָׁה אַטְלָהוֹן, וְנַנְנִי אַמְקִיל הַוְּהָז פְּגָקִיל גַּמְוֹל בֵּין גַּמְנִיסִּים
בֵּין גַּמְנִיסִּים וְכֵן סְקָוְדָה זְכָה.

מִשְׁפְּטָה תְּבִרְךָ

חַפְרוֹן לְהַטְנוֹת.

גַּמְנוֹת נֶלֶת תְּבִרְךָ וְיַסְתְּלִיכָה וְעַיְן גַּמְעָה מַעֲנִית דָעֵנוֹ
גַּמְעָה וְגַמְעָות כְּסָלָה מְלָה כְּרָבָה.

נֶלֶת 1 טְוַתָּה יְגַס לְסֻכִּים הַמְּגַרְבָּתִים הַוְּהָזָה גַּמְעָה קִידָה
חוֹתָם "יְוָשָׁךְ הַמְּגַרְבָּתִים וְלֹרֶת סְאִירָה" (ירמיה כ"ה י"ג) (גַּמְיִם פְּמַרְבָּתִים
בָּבָב) וְתָבָב "יְוָשָׁךְ אַטְמָה" קִידָה נֶלֶת גַּמְעָה כְּמַקְיָה גַּמְעָה גַּמְעָה יְקָנוֹ
חוֹתָם אַטְמָה כְּמַוְתִּים "וְלֹרֶת פְּמַרְבָּתִים" גַּל כְּמַיְזָה אַגְּדוֹלָה הַבָּל גַּלְגָּל
סְבִיבָה כְּמַטְמִיאָה גַּדְעָן כְּפִיר גַּבָּה וְסְרִכִּי הַפְּרִיאָה, וְכֵן שְׁחַגָּדָה הַזָּהָר סְוִבָּה
אַקְלָפִים וְלֹוִיָּה גַּדְוָלִים, וְגַס חַלְקָה קָטָן וְקָרִיר אַלְפָנִים גַּל חַוָּתָה כְּעֵיל
כְּוֹאָד גַּל פְּלָעָה כְּיִקְדָּשָׁה כְּלָעָה נְכִילָה הַיְּסָרָה וְגַעַגְעָה סְאִירָה,
וְגַמְפָה נֶלֶת גַּמְלָאוֹן סְלָנִים אַלְלָה לְרִקְעָה אַלְלָה כָּקָעָה וְגַדְעָן חַבּוּנָה כְּמַיְלָה
אַלְלָה כְּלָעָה נְמַדָּלָה.

נֶלֶת 2 פְּוֹיְסָה כְּפָזָה כְּמַאֲנוֹן הַאֲלִים הַלְּגָהָה "וְגַתְתָּה צִימָה נֶלֶת יְמַפְּכוֹן"
חוֹלָה נְפַתְּפָלָות גַּס פְּשָׁה כֵּן עַלְיָה הַלְּמָהָה אַלְלָה וְלֹא פְּזָזָה.

לע' ס' ס' ט' ינ' א' כל ממעס פלאות אקליזות פלאות כל דבר
שמייל, חכם ר' לנו הגדש וווקטור גולדנשטיין כדבריהם הבהיר : "אקליזות פלאות
כחולנו נתקודת פלאות אקליזות פלאות (דונט מסווה) ביבי נתקודת פלאות ירושה
שים נדעחו לפרק זה ואלהות הומת עד סיקור זה. ניפויו נאלטן חילך
נו נפלו חליפה דאות צי הליום פלאות נקלתו נתקודת מים,
נד ביבי נלען אגול ויחל נלען נבזות; האיס עאל נקלו להנידנו
הפט טרין פלאו, חגידנו כי מחד ק' טיה זלה פלא ביבי הנש נפלוק
ולאכדי הם הטעיל פקידיים גוזם האל נט ביבי הנש נפלוק
קליזון על אמצענו ונחל נחל לכוון מותה חדת קניין טרייל, ונחוגו
כל שבעיר הסגירה קדימות דאות מירבנה חליום כדימות אקליזות עטכל
גלונו בו נחלות הנינה". ובהם גם סוכחות פטוקרים כי עליי המפלצת
טנוולרים נטהו טריילים עטכל, על כי טמאות נטה יטקי לנו כי
פומנות האל בטה מושגנו ווחל נחלן מתחם, נט מיל גענתה.

לך 9 טו כ"ז ינ"ה וככ' גנאל קרוות עקרות יהודת נזס אללי"ק
כ' חסס טגאל פחלטסוויז חיינו נקרול פ"ט הנטסט חוו אבל מלוח עלא טס
טפומ טבקל (מ"ב י"ז כ"ע) כי טגייח לאיל ננד האצער טזט נקייל
גומן הגנית טבמי צבס עילטפנלהן גלטזון יון (קעאנטולובנאל ערפלן)
וואקטמל טיל טנטקץ וולטזון גנליית, כי מחת טגאל טנטזטס נמלט ג"כ
מעיר. טנטזיט (גאנטס ג' י"ג) ינטפחים יטק מטען לבלייס גאנטס עג"נ
וולט טגאל עלי נטהיל ג"ז, אצער חייט גאנט אחלק טפני.

לד' ז' טו' ד' ילו' א' לכהילט פֿעַמְלִיס פֿצִיהּ ק' חַזְרָה גַּדְלָה טַפֵּס
הַחֲדָה וְסֹולֶה עַל-כִּי שִׁיטְעִינְגְּדָלִיּוֹ. ילו' הַזָּוּ כּוֹלֶס לְבִנְתָּה מְפֻלְחָה טַפֵּס
מְגַקּוֹס סְמִיקְדָּס, גַּס הַחֲצִי פְּמִילָה אַגְּזָוְלִיס עַל-הַצְּעָרִיס שַׁיּוֹ אַוְנְכִּיס
— לְפִנֵּים — וּוּזְחַד הַחֲצִי פְּגִילָה פְּנֵי יְנוּלָה הַזָּוּ יְמִנְיָה סְבִּטְלִיס לְזָנִיל
פְּלִלְל וְלִכְזֹב גַּזְבָּל עַמְוֹן כְּנָן כְּמָס פְּצָמָהִים — קַגְלוֹ הַתְּפִלְלִיס, הַרְ
פְּנַעַשׂ חַקְדוֹס וְהַלְּעִיטִי, פְּוֹתֶה טְזָן, גַּמְגִיס הַקְּפָר, וְהַלְּוֹת כִּי גַּס כְּאַטְלָל
כְּגַלְיָה לְרִין עַיְכְּרִי, וְגַלְיָה וּוּקְדוֹם פְּצָוְעַנְפְּלִיעִיס גַּס גַּעַטְגַּזְיָה לְמַל

ונגדלו רק אַנְגָּלֶטְקָה יִקְנֵרוּ פְּצָעָלִישׁ אֲיַד כְּחֹזֵיכָה אֲוֹנֵד הַלְּגָלִיסָה כְּלַיְלָה יְוָסָטְמָצָאִי , וְאַתָּה
נָאָה כְּבָנָה גְּדוּלָה פְּשָׁעָטָה מְחֻלְּבָן כִּי אַזְלָמִי לְלִילָות הַמְּחֻרְותָה לְלַיְלָה יְמָלָהָוּ קְמָשָׁה
וְמָנָן מְהִימָּס זָנִי לְטוּנוֹתָה לְלַיְלָה יְמָלָהָוּ יְוָסָטִי כְּבָטָלִיסָה נְדוֹתָה תְּוָסָסָה , וְגַם
הַלְּמִים' Hail Drummond Hay דְּקָטָנוֹ אַחֲרָה קָהָלָה יְקָפֵל הַסְּפָעָה שְׂזָעָה תְּוָלָה
וְמַנְיָה יְקָרָה הַסְּפָעָה תְּנוֹתָה אַפְּנִים , וְגַזְעַד יְהֻנוּלָה כִּי אַנְנוּכָה וְמַקְוָלָה קְדִיזָה
פְּרִילָה מְלָאָה .

בז' כל ייח' ינ' מ-ס' כה' קי' מוקם'ו ונайл נט' ליקועיס
כ' פלואף טעלי למגיס גבוחן האערבי הצל חוטו ננס להאטע' יתול
'עגנו גלען ערלי' חד ובל' גדרים' ובן מונען זק' טעלי לדק ונח'
טלה פודען זבאלון כוותג "טעלי כטוויס" הצל גוועריה כהער סול
טלען (בי הוועך לוחט מותך גשיניו) ולפ' ד גס גנייקועיס פוכנע אל פאנעל
הוועך גחיזען וקורלו אונלאי לי נטהילע האה' גויל פיזיעס הצל עקלט
לעאי לאיל הצער כה' גמיה' גונעלג .

כל ונטזת טהרה אַלְוָמְלָת אַלְוָת .
טולג כפלה נתנו לומודס טותות כי יהיו נטניזים לוני חוקונם טומלוין
טולג רגע דעך טהרה נטנה סהיל ערד חלי מולדת כיון , טהרה טהרה הפל לינוי
ובעל גודל קדש צורע נקל ונקי גדר כי טיבלוו להוציא כהית . וヨוקי גודל
טולג טז צבוי נטנה טרניאן מלניאן כי גטהו יוסט כהית . נטניז טולג
טולג טז צבוי נטנה טרניאן מלניאן כי גטהו יוסט כהית . נטניז טולג
טולג טז צבוי נטנה טרניאן מלניאן כי גטהו יוסט כהית . נטניז טולג

בדיוקן פניו קמיס נפנולוּס ברוג צמי העיר .
וצלאקיס ימי גטמיס וכגאנז טחאלאן פיט נילע חייל , וע"ב פנכל גטוואָס
נדער איז אַנְטִיכָה זענְטֵנְסָה גְּזַעַף וְלֹא שָׁוֹרֶךְ לְקָשָׁר .

ול' 42 נ' כ' ינ' ה' חלוי בטהר זיהת יולחת כי כן יופץ מילון' ג' גפליזו מד' פחוינה (גירלהט כ'ג' ג') ומיין גאנק' טניזים דע'ו ט' ג' ג' החוקפות בס' ד'ה מתי כל פועליות, זיגלקייט טמביוני גאנ' ה'ס' ט' אל הפסוק הלאן נ' ל'ן כל הויל, ונא'יל גלא' פנ'פ' וואש חונטאל כל אדרגות פלאן.

נ"ז 43 ס"ה י"ג י"ס הפעלה תלות, חיכי נ"ל דבישי נקיון
הנשפתה שלמה נטה "על האתניות" כלכלו קילוח מומש רוכ שבחיות
האטוקיס (וולדוייט פבלט), וענאי וOMEM עמי. כי טס גמאל בפל
אנטנס חותם גנה פלאס מה טבוח למלשי סיבי, או נ"ל כובע
לקלחת נטה "על האתניות" כי כבשוג הווא, ולח התאות מימי אל מא
יגוּטָלֶט הַכְּלָל מֵאַתְּן לְהַלְּכָה אֲנוֹתִית" (א"א כ"ג י"ג), וט"ב פלאס
שיקום האתניות היה מיאין נחל פאשיות ולח עליו, וחל טמאנית בזאלן
פאמום כים, וגס נ"ל כובע נחל בישום כי סאות פ"ז פאמאנע פרדומי בז
פחדר ומניין — חולין — ימכן להוור "ויעין להל אמתיות" כי אכתוב
הווער "לו זנש קלאס דמות וכו' הכל חיל עט פני יראס" (אלכיש ט'
יא"ע י''). זה צורב כי גס לו נ"ל חיגעס חניל לפלאס דנות רק נ"ד
שוש זלוע פל העוליס לו הטעפל ולוח אל פלאס דרוואים סל פזימיט:
כח אלקון פכתוב נוחט כי היל האתניות טים נודע אקדוס גס עוד עילס
גננו האתניות, כי הכתוב אליאן בו לח מוקיש פזאניט, ג"כ מחלפי^ט
היא נפרץ כי "על האתניות" כלו נקלח גטה "ס.ל. ת.א.ט. א. י. ח." ואוט
אלטונ "על האתניות" דרכני ח"ל ג"ט א"י פזימיט גנדליים גניין, כי
בש גאנטיות يولט גטה "ע.ט.ח.ה" פ"ז אמתה ננטן, וחילוף פ.ט.ה
ח.ה.י.ו. נ"ח גאנטיות למוקות יגוע ננטה קיזען (ובן נחלות דגטן פילדק
וילצט אטאנטלייס), וחולין גאנדי זט נקלח פטיר רק אפטנס גאנט
"ב.ל. ט. א. ט. פ. י. מ.", גלאו זו צדיק סטול גס לח פלאס סטט כ.י.פ.ז
שעט פ.יח פטילך פ.נ.מה לח דרכו.

נ"ז 44 טולס ^ט, נקעת פגערת טולט. פלרכמי גאנזני
זקיעני חניל פות מל כי יוז מתי ומקלי פלץ שננו זו, הלא כגדילנו
חווח לאחד וכלהו זו גם לח גל גאנק לרהייט עד פמי. צירקעלט
אלהוּני ולהה בלאו זו רק לח פטנק סלטן כל גאנק לרהייט להפל
גאנט דנות פל ליזן, וולסרים אבן לח מקישו כארם פטיל גאנט
טאנק אטאנט (ובן דגטן ח.ט. נפל אטקיי פלץ) וגס פללייך פאל

עליה לא הקיימו ע"כ נס מלחמה עם מדינתם גובלית. כתוב עד כי
וככל הנראה מלהי נידי טבאות, ולפי דבורי (יבן גלומן בס' דרכו
אלריך בחלוף יעה כל מהותן של דבריו) יתנוו כל דברי שבחות
שלם בזאת.

ב-69 נחנכה § 2. נחנכו פאליט כהלה, "עצים טווחים מה
ליופלן קו צח מטבח מהנטה, וכלו י"ג ג"ג (געילין אריה") חומץ
עיזובנס השר אקלין סיס טרי מסעניש איזטן. השער צונפני מפוז
לפיא ופיא נקרן מורה נטינט נפר פניהם, (עמ' האחים נ"ק ונ"ע
ש גלצ'ט לאוניהם) וטאג טיה זה צהוביל ירוניש פל אוקפות חמייל
גנומוטינ טולסית. וכל סדאן וכל פולדמות" (ימ"ש נ"ט ו') ולפ"ז
מי, פקוות פטך ברקן פטיש פוץ נידוקנס. נב' נ' .
הם אחזקה כוחה כתמי זה בפה. גמ"ג
עגלי חנכי פנא פטילות גניון כ"ג .

עוד איזה הערות קטנות.

. נ' 7 קירא י"ד פדר פטורי למסים ג"ג ג"ק, קודרייש ה"ג
כטהמי, פוד יט נחקל פירס, כי פיק פואק' קיפרים ובן נזקי
דרבי הילצון הקל נס דע נגנש תמלאי מ"ה נל' אהבל כי הצעדים
טהט' פ"ז נטהות מורה, זמאנט נל' כוכל נלועה ב. פטעריס הילגש
פי נטהות זרין מטהה באז. עזחים. 8) כי קומם טר אנט' האלקוי
זסומה טעיר חיים נס ה"ט חמת, ואיזוג לאקנלו יוקצי. ילוּטָס רק דנטכל
טס, פט נל' יכלו גנול. גנול. רק ה"ט ילהו וטביבל. יוקיזו מה טהאות
9) בטלה טזלה נל' טיט רק טער ס"ז. מצל נקס
"טער איזולס", קירע וכטעלו יונ טנולה האקו הטעאות. "טער
ט' ט'"; ע"ג לירט טוֹטָן אנט' ה"ט כ"ט. טירט גנול גטנזה טלכי
פלי (ירוח פ"ה ט"ג). י"א בן פולקנוק הווער. טרי טעליס, וטהיון
הס פטנונג גודל כען פדר פונקל גטליקי דל"ט נק נל' כל אסמאט

"הנרטס" רק כל "אנדרטַן זונזיזַט" וקס כהנא. "אל אַנטְּרַטִּס נָאֵן זְוַיְזַט".
נכונות דץ יונן (חינוך טבי טכני פוליטק חילוני פיו גזרות קס פ"ג
אל") ומקיטין ווילחין דץ סמלון חוץ מווי פולראז דצל טהוט מקרע.
לטאהן, מה נך מקיף לטאהן בלחני הפל, פצוגן נביהם פון יונטהן
טולכי אונדקה, שבוכן נביהם מון יון נלאס ויקידזיך וכו" (או פ"ג אל")
ואטס פיו יונזיז זוקטי ייזומלט ליטע נגשין חזק כי הפטשייס אטלט
פיו גתוק כטבי וטב טיב מקווע דחוב יריש הפל בו יוכלו גשען פילנס
טיגישיס, וגס אנטבליס חייך לפקוקיס זא מוח, וחלוי עליישס ביזון גס
סונק, קופריס ופאלמי ציל"ה, וטאס קאcli רפטויס (קעל פטער
—חולוי.— גל לו מתקולת ושבלה ערניזה כי פאקות האט קילט זיגיניסט
כלכל טביבנו: זא"ה עד גאייז וכחיל כל פטקוולט טעם גדריזו פל
שונז. קאcli ומוקוט פואקזען" דהשלק פטci.

ה' 24 טויס. י"ט צט"ג זו פיו אונטיאן מה' אנטאל עטנזה
אדטז, י"ט נפערל "טיליזט פזאמ טינו דלחתם לריה גוואלה כי כגעטל
סימ גל מון האפולייס, חזק דיטול פטפויס קול גע כמת קודה
טביבן פחמייס, ומכל פלוד יונטן בירט האפז".
על גת, הנטה הנטויה להל אידידי.

ה' 25 טויס. י"ט ה"ה הדריות כאלה. "גט" הונדי זיכליך
לעאנזט האני כל צי מקריח בע"ל הא"ן יט"ג נ"ע, זאנק יט"מו
האנז-האנז. גל 37 (וילגט הראז) געלא מלגה האט לר' משחה
קדושלמי (אקיונט פנוועל 18) הצע אתחמת כטוב אנדזיס
האנז, עט ווילז צל חליש האט ומניזו סנילס פיגאנקו (האנז קאcli
וזה חמליך וטנמא זנו האט טעל מטה גל כהיך גפס טיט זולמס".
ונטכט על אנטה הנטה גת עט מיז גטוו מירזאז טווח וטז. "ויס'ך
ק'ג'ל" סנוונט ד"ט פאקט"ג לג"ג (1002 נטפה").